CORYCIANA.

Cautum est, Clementis . vij . Pont . Opt . Max . Priuilegio, Ne quis hoc opus ad Decennium imprimere audeat. Qui contra fecerit grauissimas incurret pœnas, quę continentur Principis Diplomate.

BLOSSIVS PALLADIVS RO.
IANO CORYCIO LVCVMBVRGEN
A' LIBELLIS IVST. V. C
S. P. D

CORYCIVM SENEM tibi quadantenus cognominem, Iane Coryci. P. Vergilius (vt scis) multis versibus col= laudat, facitq́; eum ad Galesum flumen, sub altis Ta= renti turribus, hortorum cultui hærentem, vitamq́; fe= licem atq; otiosam ruri degentem. Itaq; hac vna hor= tensi industria meruit vetulus cilix diuinis carmini= bus interseri, et vita longæuus, longæuior fieri carmi= ne, quod illi pro æterno monumento á pöeta omnium maximo statutum est. Atq; ille quidem hoc summi pöetę munere æternus iam est, suasq́; arbores et plantas viuacitate vincit, pariq; perennitate huius memoria cum pöetę gloria protenditur, tantum illi felicitatis attulit. P. Vergilium in eius hortos incidisse. Quid autem te Iane Coryci dicam, huius senis co= gnominem, annis æquæuum, ab hortorum cultu non ab= horrentem? Quem omnes nostri temporis vrbani po=

etę vno orę concelebrant? Quid hoc? an fatū aliquod est, Corycios semper pöetis populares. Corycium crocū atq; adeo aromata omnia, ad æternitatem olentes? Nisi te etiam illo longe præstantiorem, et ex Parnasso monte, ac Corycio specu, Musarum dono nobis datum crediderim, ac (si pöetice magis eloqui licet) ab Coryciis genitum nymphis atq; educatum, Quod omnia huius æui ingenia in vrbe excitaueris, et ad virtutis laudisq; amorem miro ardore succenderis. Nam tu cum ab hinc fermè decennio pro tua pietate aram cum sacello in æde Diui Augustini, Christo Deo, matriq; et auię eius, Marię et Annę statuisses, treisq; statuas, suā cuiq;, é Lunensi illas marmore erexisses, ad hęc picturā longe inclytam, et priscę æmulam, addidisses, scalptoremq;, et pictorem q̃ eximios adhibuisses, præterea sacrificio quotidiano perpetuo, vasa, vestem, pecuniam legasses, Tum pöetę vrbani omnes, velut œstro perciti, tuamq; tum pietatem, tum operis ipsius excellentiā admirati, te certatim extulerunt, tuámq; animi magnitudinem, statuarum nitorem, artificum præstantiam, suis carminibus texuerunt. Præclare illi quidem, et vt in diuinis rebus, propé diuinę. Qua sanè in re nescio an potius

vbertatem ingeniorum, copiámue sententiarũ, an carmi=
num genera et varietates, laudandas putem, cũ in om=
nibus, quanquam inuentione, stylo, metro, diuersis, vnus
tamen ac prope idem decor concentúsque eniteat. Alius
elegis, alius heroicis, alius lyricis numeris, aut phalæcijs
agit, æque pulchre omnes. Adde rei ipsius ac materię
dignitatem, cum nõ vt prisci coaceruatim, in licentiosis
Lampsaceni iocularibus, sed in Dei ac diuorũ laudibus
canendis, ingenium exercuerint. Ergo vt in plurimis,
quorum Pandectę sunt, Iurisconsultis, pręter rei ipsius
quam docent, vtilitatem, vnus propè stylus in tot diuer
sissimis, tum ætate, tum patria, ingenijs elucet, Sic in
hoc vno libello, pręter ipsam rem, quę (vt non maius
dicam) diuina ẽ, et de Deo ac diuis contexta, etiã styli
elegantia, etiã ingeniorum vbertas, etiã inuentionis car=
minumque varietas, admiranda nobis est. Stupendum est
præterea, quosdã in his penè pueros esse, Romanámque
pubeculam tam præcox et frugiferum ingenium diuis
suis consecrasse. Felix igitur tu Coryci, nõ vt Taren=
tinus incola de suis hortis, sed de tuis statuis, de tua pie=
tate, de diuino cultu, de perpetuo sacrificio, de tot pöe=
tis, de tot carminibus, de tua perenni gloria, mansuráque

æternitate. Nam quanq̃ tuę laudes longe plures ac potius innumerę sint, tamen sic velim Coryci existimes, tuam felicitatem hoc vno libello contineri. Etenim hę tibi statuę, præterq̃ quod carminibus et monumentis tot pöetarum perennitatem tibi contulerunt, etiam statuam in cœlo statuerunt, aut certe locum ac sedem pepererunt, in quibus tu resideas sempiternus. Quod si. P. Vergilius in tua, aut tu in illius tempora incidisses, habuisset ille quidem quid de te, præter hortense studium concineret, prædicasset in homine natione externo, Romanum ingenium, vrbanam dexteritatem, litteraria studia, litteratorum comercia, festiuam vrbanitatem, extemporariam dicendi facultatem, antiquitatis et marmorum vetustorum amorem, tum vero rigidam in iustitia et supplicibus libellis, quibus iam sub sex Pontificibus præsides, seueritatem, atq; etiam istam tuam caniciem, corpusq; teres et viuidum, istamq; tunicam tenuem atq; expeditam, in frugi homine, et ab omni ambitione semoto, cum nitens alioquì vestiarium tibi sit, prædicasset. An vero ille illum tuum solennem diem tacere potuisset, quo tu Annę Christi

Auię sacrum, tanto cultu et honore, ad tuas primum statuas stato sacrificio, inde ad hortos, pingui et lauto epulo, atq; adeo omnibus bonis, omnibus doctis, indi= cto, concelebras? Nam eò bonorum atq; eruditorum virorum ea cohors coit, ac diem celebrat, vt in tuis hortis medias Athenas, emporiumq; doctrinarum pos= sis videri illo die includere, et musas de Helicone et Parnasso deductas, in Tarpeium et Quirinalem tuis hortis imminentes, transferre. Vbi alius ad arbores citrias, alius ad hortenses parietes, alius ad puteos, aut signa, quę illic plurima sunt et speciosa, omnia antiqui operis, et glorię plena, hac illac temere et varie, car= mina affigunt. tuas statuas, tuam pietatem, liberalita= temq; eius diei, tam in Deos quàm in homines tantam, vno ore concelebrant. Deniq; nullum in orbe terra= rum (ausim hoc dicere) concilium aut conuiuium est, illo tuo illius diei, nobilius atq; illustrius, quum prae= euntibus mane sacrificijs, et re diuina, post vergente vespera, selecta doctissimorum turba, et quasi flores litterarum, in hortos tuos coaceruantur: quos tu quidem pluris quàm reges, plurisq; quàm Satrapas vniuersos aestimas. et iure aestimas. Neq; enim philosopho, immo sapienti

tibi, plus animum purpurę ac mitrę, quàm carmina et metra peruadunt, neq; pluris eos facis, qui sunt, quàm qui esse reges merentur. Possem ego istos hic inserere, ac nomina pöetarum tui temporis, posteritati indicare, nisi penè innumerabiles essent, ac bona eorum pars in libello ipso carminum annotaretur. Quare te iterum atq; iterum felicem iure appellauerim, cum tu in tanta vbertate ingeniorum, quantam nostra tulit ætas, non solum annumerari, sed ab omnibus vnus celebrari merueris. Eant igitur isti, qui laquearia aurea supini suspiciunt in cameris, suasq; opes sibi habent, aut auare occlusas, aut inutiliter profusas, aut indignis erogatas, nec quicquam in pöetas et doctos viros largiuntur. Tu enim non vsq; adeo diues, sed tamen satis animo diues, ac diuitiarum prudens partitor, nobili hac liberalitate, quam in perpetuum sacrificium, et in solenne hoc epulum contulisti, tum alia indesinente et perpeti, quam in omnes assidue bonos per occasionem exerces, factus es sempiternus. Siquidem in diuos, qui supra homines, in homines, qui inter homines doctrina excellerent, ostendisti simul pietatem ac liberalitatē. Verum illi cum suis plurimis opibus, quibus vti ne=

sciuerunt, interibunt, nomenq; vnà atq; opes in terra condent, tu paucissimis tuis diuitijs perbene vsus, bene ac sempiterne vteris. Etenim in cœlo tibi æternitatem Diui, in terris optimi homines, optimis monumentis, perennitatem rependent. Quo magis miratus aliquando sum, te tam inglorium, atq; immortalitatis contemptorem fuisse, vt tuę glorię inuideres, carminàq; tot, tòtq; ingenia supprimeres, et cum gloriam tam meruisses, meritam tam contemneres, aut certe negligeres. Ecce iam Decennium circumactum est, ex quo ista conflata, emissa, diuisq; donata sunt nec dum in lucem à te proferuntur. Inuidisti tibi, immo etiam Diuis, immo et nobis omnibus, qui non sumus tam philosophi quàm tu, qui Gloriam amamus, qui famam non contemnimus. Ergo (dicam enim iam libere) tecum furem esse oportuit, atq; istum libellum, quem tu sepultum atq; occultum volueras, subfurari tibi, atq; in lucem edere opus fuit, vt nobis omnibus aliquam afferret lucem. Scio non esse nos Vergilios, neq; tam nos assecutos his plurimis versibus, quàm illum illis paucissimis: Sed nec vllos alios præter Vergilium fuisse Vergilios, et te illi Corycio ante=

ponendum (vt dixi) non dubito , neq; quia nos tibi Vergilij esse non possumus , Ideo tu nobis non eris Corycius . Viues , viues inq̃ nobiscum, et hoc vno remedio mortem vincemus, vt mortui vita, per famam et gloriam viuamus. Quod si altera quoq; æternitatis via, quę armis et victorijs quæritur , in precio est , quinimmo preciosior quibusdam habetur , Ego istam mihi amabo, quę non hominem ferro necat, sed stylo seruat, quę prodest scribendo, non obest rapiendo, quę innocentia, humanitate, pietate, non audacia, ira, vi, temeritate contendit, Ita vt longe mihi præoptem (si id assequi possim) pöetam me esse q̃ militem. Verum ad me redeo, quem furem fuisse fateor, ne tu esses inuidus , neu forte id nobis quod olim illi eueniret , Cui diuina opici roserunt carmina mures . Librum itaq; istum, quem tu capsula occlusum tenebas, in tua cellula, ad leuam manum, sopito nuper tibi subripui , et quasi à Sileno dormiente Vergiliani pueri , sic ego á Corycio sene , æterna carmina clam extorsi , inuulgandáq; typis dedi . Dabis tu veniam, ac mecum redibis in gratiam, vt voles, neq; me sic furem oderis, vt non recogites, te potius odio habendum

fuisse, vt inuidum. Deniq; alliges me vt vis ad tuam Tarpeiam rupem, me nunquam pœnitebit fuisse Prometheum, Qui vt ille de cœlo ignem, sic tibi ardentia et victura carmina, ad perennitatem nostram, sæculiq; voluptatem, subripuerim.

V A L E.

REGISTRVM

A B C D E F G H I K L M
N O P Q R S T V X Y Z
AA BB CC DD EE FF GG HH
II KK LL MM.

Omnes Sunt Bini.

ÇORYCIANORVM LIB. I.

EPIGRAMMATA.

DE EDITIONE

MARIANGELI ACCVRSII PROTRETTICON AD CORYCIVM.

CORYCII VATES, SACRO
QVI NVMINA DIVVM
Carmine concelebrant, et grandi sidere certant
Corycium donare senem, propiore feruntur
Laude animi ad superos, q̄ qui Phrygiosq; penates.
& profugum Æneam felicibus intulit oris
Indigetem post fata Iouem. quiq; inserit astris
Æaciden, Ithacumq; viros, terrisq; videndos
Laudator superos diuino lumine monstrat.
Nam nec deiectos toties, vel nectare pulsos
Veridici vates simulant, aut turpe pudendę
Stigma notę, affectus varios, et crimen inurunt:
Nec quicq̄ in maius referunt, nec inania fingunt.
Attamen (vsq; adeo studijs sua tempora præsunt)
Hunc prohibet flammis pietas augusta supremis:
Ilium alij lacerum reparant, obelóq; perennem
Reddunt, pierijs ne desint lumina Musis.
At vos, heu, vates, durum queis contigit æuum,

Infelix iactura premit, famamq; petitam
Corycius cohibet, fructumq; intercipit vmbris.
Et pateris vir magne tuis complectier vlnis,
Indocilis, tantumq; nefas, tantoq; labore
Artifici cęlata manu, verum apta videri
Ætherijs ablapsa plagis, simulacra iacere?
Dumq; times varij syncerus murmura vulgi,
Congestos sanctis certatim vatibus olim
Detrectas Coryci meritos formidine honores?
Obnixusq; silensq; moram trahis? aspice quanta,
Si cadis ipse animo, pereant monumenta virorum.
Olim vipereis deceptę obnoxia culpę
Fraudibus, æterna sub nocte antiqua propago
Dum premitur, vindex vasti regnator olympi
Induit ora hominis, sontiq; salutifer orbi
Posse mori voluit, vetitum Dijs, hinc noua sensim
Gens seruata Deo, populo prælata priori,
In facinus male sana ruit, sanctumq; verendi
Iuris iniqua modum temnit, crimenq; retrectat.
Cui metuens genitor, rursum pietate secunda
Dexter adest, et te nutantibus affore rebus

Imperat, Eia age, rumpe moras, cape iussa Tonantis
Certior, instaura signis, et carmine firmo
Relligionis opus. tendat vox certa per omnes
Tot vatum terras, et inania tartara pulset.
Iussa canunt. Rudia ecce mihi sese ora resoluunt.
Unde insueta dei libamina prima prophanum
Fas inferre sacris? sublimia murmura vatum
Haurire? et Clius lætam contingere famam?
Ingenium cuius nunq̃ Penëia Laurus,
Aut edera vlla nouam prætexit sedula frontem,
Imperat, his trepida ora, et dura silentia rumpam.
Ecquis Corycio meritis, ac supplice dextra
Sanctior? intactæ melior quis munere mentis?
Tempora cui comunt Nysæi celsa Corymbi,
& qui longæuum facundo præterit ore
Nestora, Mopsopij quod rorem fragrat Hymetti
& quem floriferis grauida dat harundine campis
Enna, rudimentis etiam præsignis, et ortu,
Corycium summo Cilicum se vertice tollit
Antrum ingens, celebri qua currit in æquora fronte
Terra Asiæ, Dijs digna domus, Dijs credita sedes.
Natura eximius semper pubentibus herbis

Cingitur ingressus, resonant auiaria cantu,
Panditur et late campis Crocus, aurea cuius
Lingua triplex, vitrei dependent palmite fructus,
Fœta arbor pomis felicibus omnia complet,
Fons illimis aquis, tranquillo flumine lambit
Æternum gramen, curasque, ac pectora mulcet.
Numen habet, tectisque locis, et deiuge luco
Æra agitata sonum reddunt, Qualem edere terris
Æthiopum, Noctu Satyri Panésque feruntur.
Hoc antro omnipotens certo dedit ordine fati
Corycium prodire patrem, quem collibus altum
Axe sub extremo, diuum domus, hospita Roma
Gentibus excoluit, iustus qui numina firmet
Terna tribus Statuis, terris documenta daturus
Esse Deum, trina est rerum cui iuncta potestas,
Atque eadem seiuncta tribus, velut aurea solis
Luminaque, æternumque iubar, cum prouida cernit
Mens hominis, Quantum Rectoris numina præstent
Metitur, mundique Deum, Dominumque fatetur.
Nos igitur populus voti reus, Omine tanto
Fundamus penito de pectore vota precesque,
Magne Sator rerum felicia tempora dona.

Corycium, artificem, vates cœlo assere: Faustis
Sideribus latium vigeat, Romana propago,
Qua pure coleris, casti referuntur honores,
Mole sua victrix iterum rediuiua laboret.

Iani Vitalis Panhormitani.

Quisquis viuere sæculis
Post mortem Coryci magne sequentibus
Est nixus, sibi præmia
Præponit, melius cum sibi temperat,
Cum virtus adamat decus
Plantis non trepidis, cum sequitur bonos,
Cum multis colitur bonis,
Illum non Arabum silua procacium,
Medorumq; latet nemus,
Nouit consilium præcipitis poli,
Et nouit Iouis ordinem,
Astrorumq; vices irreparabiles.
Namq; id spiritus edocet,
Interpres superum, lapsus ab inclyto
Lectorum agmine siderum.
Verum est, crede mihi, non facile omnibus
Clara acquirere nomina.

Nam nunc vritur ille inuidia arida
& de me male dictitat,
Nunc illum stimulis alter atrocibus
Affligit, modus omnibus
Idem penè se habet, sed tamen est sibi
Famę quisq; memor suę.
Tu tantum Coryci viuere nescius
Fama te procul eximis
Fortunę immemor altę, immemor omnium.
Non semper homini datur
(Quod Dijs) viuere, nam subdola vita sit,
Nunc illi, aut alij, aut tibi
Quam, qui sunt miseri, dulcior, omnibus
Meta vna atteritur, sed hic
Ante illum, ante alium alter, varijs modis
Vnam consequimur necem.
Te vates numeris innumeris canunt,
& nomen tibi seduli
Extendunt, tibi non omnipotentia
Leges fata dabunt suas.
Fortunate Senex, sed quid in abditis
Te condis tenebris piger?

Cum vatum prohibes viuere nomina,
Qui te concelebrant diu.
Aede æde o populis quam facias nihil
Mortis perfida spicula,
Vnà ne pereant mille opera ardua,
Vita ne careant modi, at
Mortem præcipuum est nomine vincere.

Franciscus Sperulus

Num te Pieriis ædidit in iugis
Num germana parens? lac heliconię
Infudere deę? nil tibi vt exteri est
Romanum Coryti decus
Te circumuolitant sicut apes Thyma
Blando vere solent, ingenia, et lyrę,
Cultis hæc domus est vatibus aluear,
Hortusq; ingeniis sacer;
Non, certe, gelidus te Boreas tulit,
Aut certe Zephyrus nutriit; altius
In pectus solidę fons Sapientię
Manauit nitidus tuum;
Felix, siue animi connumeras bona,
Seu cultum ingenui pectoris aspicis,

F elix, si reputas parta bene horrea,
& virtutis opes lucrum;
F elix ter, quater at, saclus et amplius
V atum carminibus, nam pietas tua
D um poscit lapidem numinibus dari,
A rs numen lapidi dedit
Oestro unde Ausonijs ingenijs dato,
C onsultum est, pietas vt tua, vt artifex,
V sq; et viuat opus, Pierides enim
& ui longe abigunt minas,
E rgo quid latitant scripta perennia?
C ur non ora virum debita peruolant?
Q uid famam retines? orbis et vltimi
C ui plaudunt procul hinc lares.

Silvius Laurelius

I am lustrum Coryti puto est, et vltra,
Q uod tu treis statuas tuas dicasti
S umptu diuite, nec minore cultu,
O rnarunt varie vndecunq; vates,
A t tu ceu tibi, vatibusq; tantis
M aligne inuideas, tot atq; tanta
S inis carmina in angulis iacere.

Reiectos quasi supplices libellos.
Ah factum male, factum ineleganter.
Quod te per statuas tuas rogamus
Ne iam ne sine tam diu neglecta
Ista carmina in angulis iacere
Reiectos quasi supplices libellos.

Lucius Gabriel Rubimontius.

Quid cessas Coryti iam in lucem tot dare vatum
Nomina? queis tantum tu modo nomen habes,
Forsitan expectas vti crescant carmina, et illa
Cum crescunt, crescat sic tua fama magis,
Erras, nam possunt bene crescere carmina, verum
Maxima cum tua sit, crescere fama nequit.

Faustinus Buturinus Veronen.
Ad Io. Corytium.

Ductas marmore Coryti figuras,
Quas voto statuisti in æde sacra,
Culto carmine iam diu pöetę
Laudarunt satis, et satis probarunt.
Nos Te, vt versiculos simul coactos

V num in fasciculum, precamur, ędas.
O quales modulos imaginamur,
P er ora, et strepitus virum vagari,
Q ui te, qui meritum tui laboris
Exornent spacio perennis ęui,
Q uare post habita occupatione
H os nunc, eia age quid moraris? ęde.
H inc absit mora, causa differendi
A bs te sit procul, et procul quod obstat,
I d semper dubium est, quod est futurum.
L abuntur volucres dies, et Anni,
N ec quę transilijt redibit hora,
E n quantum precij paratur inde
C armen posteritas habebit vsque:
Q uo tecum statuę, pöema, et auctor,
T errarum celebrabitur per orbem.
H ęc mens, his animus tibi sit, vna
H ęc cura, hoc studium sit, et voluntas:
N am quicquid reliqui est, relinquet olim
I llud Te Dominum. hoc semel receptum
N unquam deseret, ęde, quid moraris?
I nunc eia age, Q uid moraris? ęde.

Hierony. Ferrarius Serianus Ad Vates.

Si dolet extrema quisq; se in parte locatum
Seq; dolet primo non positum esse loco
Protinus é medio caput, ipso aut accipe fine
Pagina principium Quælibet esse potest.

Iani Vitalis Panhormitani.

Quod lætum tibi, et omnibus pöetis,
Quod felix Coryci, optimum, atq; faustum
Cædat temporibusq;, sæculisq;
Cunctis temporibusq;, sæculisq;,
En foras venit en nouus libellus,
Libellus tuus ille delicatus,
Syncerissimus omnium librorum.
En nullo miny tumet decore,
Et nullo aureus est superbus auro
Non gemmis liber vndecunq; comptus
Libros inter inambulat disertos,
Verum multimoda eruditione
Verum floribus elegantiarum,
Fragrans relligione, et arte fragrans
Laudes excitat vndiq; eruditis

Doctisq; ingenijs frequentiores
Hæc sunt flumina larga vestra vates
Hic Permessus, et hortuli elegantes
Musarum, hic penitus boni pöetę
Imbuti ætherio calore fiunt,
Hinc hinc est furor optimis pöetis
Hinc Tyrsos sibi comparant pöetę
Laudis, ingenij, eruditionis,
Hinc centum citharasq; laureasq;
Hinc eburnea plectra, plectra pulsant
Quo velis adamante firmiora.
O felix Coryti, o libelle felix
Felix Anna auia, et Parens puella,
Felix Christe puer, Deus Deorum,
Felix artificis labor diserti,
Felices quoq; tot boni pöetę.
& felicia sæcla nostra, sæcla,
Laudari quibus obtigit superbe
Tot rebus simul, hinc, et hinc coactis
Vnis numinibus trium Deorum.
I nunc crede fuisse sæcla auorum
Natura, ingenio, arte doctiori,

N ostris temporibus peritiora.
N imirum hic tuba maximi Maronis
I nflatur, lyra personat Horatij,
& centum numerantur hic Catulli,
& compti totidem meri Tibulli.
V t dicas merito reuixit ætas,
Æ tas pristina, pristini pöetæ
R euixere simul peritiores
A rtis ingenij, hic reuixit omnis
C andor, simplicitas vetustiorum,
& plectra et numeri disertiores,
O qualem tibi gloriam, et Trophæum
Q uos fasces tibi Iane comparasti,
N on vllis legionibus subactis,
N ullis vrbibus, hostibusq; nullis
F ractis, et iuga sub seuera missis;
S ed tantum pietate, sanctitate,
T antum relligione, et æquitate,
T antum simplicitate, largitate,
F amam omnem superas, et omne nomen
P ræclarum, omnia bella, magna, sancta,
N on Germania te tulit Coryti

I llis in regionibus niuosis
I nter barbariem rigentiorem
V erum sidera læta, læta cœli
T e te Regia misit é repostis
H uc ad nos regionibus Deorum.
H inc nobis superos videre donas
Q uales coram oculis Dei videbas
Q uales credere possumus vigere;
H æc hęc est pietas probata, et hæc est
P robata integritas viri probati
I foras liber, omnibus peritis
S yncæris, nitidis, decentibusq;
N on liber, sed enim perenne numen
N on liber, sed enim perenne Templum
T emplum purius omnium Deorum
A nnæq; , et Marię, Deiq; Iesu
I foras liber, o liber Deorum
S yncærus, nitidus, decens, venustus
S implex, candidus, integer, disertus,
P lenus relligione, plenus omni
D octarum decore elegantiarum
O quas Coryciǫq;, vatibusq;

L ongas omnibus explicabis alas
L argas omnibus explicabis alas
A las ingenijq; , nominisq;
F acunda hac superum eruditione
A tq; his floribus elegantiarum.
I malas mala pessimasq; in horas
H inc hinc inuidia inuida , et prophana
S ordens , dira , teterrima , arrogansq;
I procul , Sacer est liber Coryti
P robatissimus omnium librorum
C andidissimus omnium librorum
A tq; idem decus omnium librorum
A bi hinc pessima pessimas in horas
C ur hinc circumagitas , et hinc , et inde
L iuens pestiferum excitas venenum
A bi hinc pessima pessimas in horas
N on vllis datur hic locus prophanis
N am tantum hic habitant boni pöetę
S acriq; , vnanimesq; , candidiq;.

Blossius Palladius Romanus

Ut posses olim Iesu optime maxime nasci,
A nua parens facta est virginis, illa Dei.

Marcus Antonius Casanoua

P ieryj vates, laudem si opera ista merentur,
P raxiteli nostro carmina pauca date.
N on placet hoc; nostri pietas laudanda Coryti est;
Q ui dicat hæc; nisi vos forsan vterq; mouet;
D ebetis saltem Dijs carmina, ni quoq;, et istis
I lla datis, iam nos mollia saxa sumus.

Idem

N on alium Coryti mallent se nostra dicasse
N umina, non aliam se polysse manum.

Petrus Cursius

D um petit ex vno superos treis marmore duci
Corytius, Scalptor treis animat Superos
N anq; ars quod nequijt, superum fauor addidit arti;
S ic vno viuunt marmore tres Superi.

Idem

A lloquere, et castis precibus tria numina adora.
A udit opus; facient, si pia vota facis.

Hieronymus Angerianus

Quis dedit huic animam saxo? quis numina cœlo
Eripuit? terras et facit hæc colere,
Non manus artificis polit hoc opus, ipsa benigni
Corytij durum saxum animat pietas.

Ioannes Maria Cataneus

Tres Charites, Charis vna, vno tria numina saxo
Vnum numen; Amor trinus, et vnus Amor,
Ambiguum an sculpti; certum est audire, precatus
Si casto fueris pectore; vota feres.

Iacobus Sadoletus ad Corytium

Doctum, et nobile te simul coëgit,
Has Iane ingenij locare formas
Illa est Nobilitas, quod vnus audes
Nostro æuo veteres referre vultus
At quod laudis, et artis est probandę
Hos si lux oculis det vlla nostris
Credam ore haud alio nitere Diuos,

Cæsar Saccus

Anna fuit genitrix Marię, Maria inclyta virgo
Ediderat Christum grande puerperium,
Hunc lætę aspiciunt, has lætis rursus ocellis

Atque renidenti prouocat ore puer.
Tales Corytius duci de marmore iussit
Sed mirę artificis quam valuere manus
Humanos adeo didicit prestringere sensus
Vt quę sunt Statuę corpora viua putes.

A delon

Diuine archetypos, hospes, miracula prolis
Et natum, et matrem conspicis, atque auiam,
Mystica nascendi sudit cunabula diuos
Aetherę mentis, quo stupet omne genus,
Sic Pario inclusit nunc hoc se marmore, votum
Corycij inspirans, artificisque manum;
Qui humanę potuit naturę vincere vires,
Idem marmoribus, viuere posse, dedit.

A delon

Hinc Anna, hinc Maria est, puer hic est magnus Iesus
Haec Auia, haec Mater, natus hic omnipotens,
Quam bene ridenti arridet puero vtraque laeta
O' miram artificis dexteritate manum
Aspice quid possit pietas, spirantia signa

Corytius voto reddidit ista suo
Hausit enim illius mentem Deus, et dedit arti
Quod non humanæ est, fingeret artis, opus.

Adelon

Virgo parens, nec virgo parens, natusq́ue, nepośq́ue
Idem qui cunctis est pater hic residet
Esse potest quicq̄ maius, te iudice, rerum?
Sunt hæc de cœlo mystica missa tibi.

Philippus Beroaldus Iunior.

Vobis Corycius maxima numina
Has ponit statuas, non sibi flagitans
Ampli arbitria regni,
Maiorem aut titulum ambiens,
Nam quæ vestra homini sancta dedit manus
Sat lætum faciunt. Vos rogat vt diu
His quæ possidet, vti
Et vita incolumi queat,
Audi sacra cohors cœlitum, et accipe
Quas fert Corycius suppliciter preces
Si æuum puriter egit,
Et si vos coluit pie.

Vincentius Pimpinellus.

Felix Corycius; felicia marmora, felix
Sculptor, materies vatibus atq; labor.
Certatim docti vos cantauere pöetę
Et quamuis laudent singula, plura vacant.

P. Antonius Cippius

Mirari Statuas Coryti non desinit vnquam
Qui dextram artificis nouit, et inde tuam,
Nam sua Praxitelem, Rhodios quoq; vincere tentat,
Et tua Romanum cum pietate decus.

Andreas Fuluius

Miratur Genitrix natum, arridetq; nepoti
Os auię, plaudens spectat vtranq; puer,
Quam bene tres vno spirantes marmore diuos
Artificis mirę disposuere manus,
Authór, marmor, opus, certant, me iudice marmor
Authór, opus laudem promeruere parem.

Corradus de Grassis

Aspice trina sub hoc niteant vt numina saxo
Virginis Anna parens, Virgo Deusq; simul
Dic age cur fari, cur hæc spectare videntur?
Artificis dedit hæc viuere docta manus,

Felix Corycius, felix quoq; numen, et ipse
Sculptor, perpetuo quos pia tura manent.

Marcus Caballus

Fallor, an hoc sacro latitant in marmore Diui?
An parius docta spirat ab arte lapis,
Viuit opus, neq; enim fallunt pia numina, cœlo
Eduxit Superos Corycij pietas.

Franciscus Sperulus

Numina vel terris voluere in marmore cerni
Aut ne cernantur marmor in astra trahent.

Petrasancta

Corycius simulacra Deum de marmore iussit,
At Sansouinus numina vera dedit,
Nec mirum est, quoniam formas rerumq;, deumq;
Natura in rebus sedula disposuit,
Ergo dum viuos tentat tria numina, vultus,
Detexit Sculptor non simulauit opus.

Cæsar Saccus

Anna parit Mariam, Maria de Virgine Christus
Humano generi nascitur auxilium,
Unde ambę in puerum, contra puer injicit ora?
Unde hæc lætitiam viuida signa gerunt?

An manus artificis uicit, naturáq; cessit?
An quia Corytij Dij simulacra iuuant?
Non est marmoreum corpus, si tangere tentas
Mollescent digitis candida membra tuis.

Antonius Lælius.

Olim homines ab dijs mirere in marmora versos
In lapidem uertit numina Sansouius.

Idem.

Numina Corytij pietas deduxit olympo
Fecit Sansouius non faciebat opus.

Idem

Dic Coryti effœtum quis nam reuocauit in orbem
Numina? num rursum cœli adaperta uia est?
Nam quę se dudum supera ad conuexa tulerunt,
Vsurpanda tuis reddita sunt oculis.
Aut habitat rursus terras, hominemq; fatetur
Aut Deus ipse sibi hanc statuam statuit.

Angelus Colotius.

Miramur gelida religatum rupe Prometheum
Præbere æterno pectora Vulturio
Ille hominem finxit, Sed quæ tormenta meretur
Qui Diuorum animas intulit huic lapidi?

Fabij Agathidij Vigilis Spoletini.
ad Ianum Corycium
CRITICI
Vrbanius Carmen.

Cum pridem posita nouus senecta
Infans cresceret annus, inter almi
Veris delicias, sacrosq; honores,
Et mitis, Zephyros reflaret aura,
Certabant calathis leues Napeę
Flores adgerere, atq; olente aceruo
Cunas spargere uagientis anni.
Certabant Dryades, uirente silua.
Necnon capripedum salax caterua,
Siluani, Satyriq; prurientes,
Quos attraxerat huc, odor Dearum,
Ludebant Thiasis vagi, et choreis.
Et se blanda animantibus, Dione,
Satisq; insinuarat, et canoro
Aueis gutture, Musa suscitabat,
Lusu lętitiaq;, Agri, vię, Amnes,
Silue, omnis regio, sinusq;, et altis
Pulsatum mare plausibus, fremebant.

Hoc tu tempore, et hoc fauore cœli,
Excisti Coryti bonos pöetas:
Tuum qui facerent perenne marmor.
At nunc, quando Hyperionis feri estus
Exurunt sata: Torridusq; Cancer
Afflatus, valido crematur igni,
Instat sirius: Arboresq;, et herbę, et
Vitę quot vegeta fruuntur aura,
Afflatum rabidi pauent Leonis:
Me notum male, pessimum pöetam,
Inter raucisonas vocas cicadas,
Inter vepriuagas cies rubetas.
Scis quo tempore? Cum nouem sorores,
Vatum mentibus vsq; destitutis,
Pyrenen remeant meridiatum.
Lucisq; et specubus repostus Euan,
Infundente merum perenne Fauno,
Pro Thyrso pateram manu cöercet.
Nec voce ex adytis remissus vlla,
Delphis, in penitissimo recessu,
Pro lyra Clarius tenet Flabellum.
Diuorumq; fauore destituti,

Soluto velut, æstibus cerébro,
Nil præter manian habent pöetę.
Hoc me tempore tu, negante cœlo,
Reclamante licentius Minerua:
Iane, ad officium vocas canendi.
Vt circum resonantibus Cicadis,
Cum messore canam siticuloso,
& sim Democriti merus pöeta.
Belle, quando ita sorte comparatum est,
Vt felicibus omnia examussim,
In faustis, eadem sinistra cedant.
Quid mali poterant boni pöetę,
Cum Pęan, Cypris, Euius, Camœnę,
Non vatum modo corda, sed volucrum
Vernis flatibus ora concitabant?
Tum me ad carmina Iane, tum citares,
Cum versus, oculis, et ore toto,
Atq; é naribus, et foratu ab omni,
Diuum numine, vatibus fluebant.
Quid iam, quid potero, malus pöeta,
Cum Musę redeunt meridiatum,
Pro Thyrso pateram quatit Lyæus,

Phœbus pro cithara tenet flabellum?
An me inter Bauios, et infaceti
Annales voluisti, librosq; Mæui,
Vel si sordidius potest quid esse,
Explodi cupis, et ciere coruos?
At tu sæpe iteras, Nihil pericli est.
Non est quod mihi blandiare: noui
Viros hosce: crisiniq; et insolenteis
Sannas: letiferosq; in vrbe ronchos.
Qui postq̃ olfacient meas Camœnas:
Seu nugas (nihil est enim camœnę)
Concurrent: et ego inuenustus, horum
Tortis rictibus vsq; sauciabor.
Actutum repetis, nihil pericli est.
Certe noui ego me, et meum periclum.
Accurrent triuijs, et vrbe tota,
Turmatim, simul inuehentur: et mi
Nasis excidialibus, minutim,
Caua, et non caua, corporis lacessent.
Arreptumq; proboscide, atq; in astra
Excussum, excipient sago pöetam,
Et factum bene, sibilis probabunt.

Num tibi ista timoris, et pericli,
Nil habere videntur? at faba istæc
In me cuditur, at mihi uerendum est.
Pergis uero iterare, nil pericli est.
Atq; vrges, meritis tuis subactum,
Quàm si threicia domes bipenni.
Quod si tam misere hoc cupis, rogasq;,
& si tantopere petis, premisq;,
Geratur tibi mos, meo periclo.
Decretum, posito procul timore,
Dum tibi do operam, nihil uereri.
&, si me critici petant furentes,
Si naso feriant grauedinoso,
Si rictu lanient, Nihil uereri.
Quin ut longe opulentius, mei in te
Sumas indicium, patensq; amoris,
Quàm sim, cerne, animosus, et minantis
Fortunæ immemor, ut tibi obsecundem.
Dicam quod minime, puto, extimabis,
& mirabere, quo scias amicum
Pro te nil fugere vltimi pericli.
Si quotquot Critici per vrbis amplæ

Versantur spatia: vndiq; á platéis
Exciti: ab triuijs, ab Angiportis,
Secretisq; suburbijs, agrisq;,
Cum supercilio grauedinoso,
Cum roncho, exitialibusq; sannis,
Vesanáq; cohorte sibilorum,
Seu quit pestiferum magis quid esse;
In me conueniant: petantq; me vnum,
Dum tibi do operam, nihil verebor.
Si nasos tulerint simul trabales:
Et mi per caua corporis, quousq;
Sidant in penitissimis medullis,
Nasos insinuauerint trabales:
Dum tibi do operam: nihil verebor.
Quod si Mulciberi ars, manusue Brontę,
Sit confiare potis tot vna nasos,
Ex multis vti millibus sit vnus,
Qui mihi insinuetur ad medullas:
Dum tibi obsequar, haud pili æstimabo.
Quare iam vigile ab tuo (fatendum)
Malo vate sed obsequente amico,
Despecta rabie feri Leonis,

Neglectis Criticis, furente turba,
Contempto quoque Numinum recessu,
Expecta, haud lepidum nitensue carmen,
Quod turbae placeat disertiorum,
Sed quale esse potest necessitatis,
Cusum incude rudi, tuoque iussu,
Per uim, tempore non suo, explicatum.
Quod tamen tabula in tua repones,
Bonis forte pedissequum pöetis.
Si non arte, nec elegante cultu,
At certe officio, atque amore dignum,
Tuum quo elucat perenne marmor.

Camillus Porcius

Augustam dum forte locat Corycius aram,
Nuncupat et multa plurima uota prece,
Certatum est coelo et numeris, par debita utrisque
Gloria, nec laudis plusue minusue fuit,
Nempe pio artifici diuos dum é marmore ducit,
Illabique facit sensim animam lapidi,
Dij mentemque, manusque, et coelum oculosque dederunt,
Atque ideo haec coelo numina lapsa putes.
At uates Dijs orsa iuuantibus, ore Deorum

Nescio quid maius intonuere homine,
Felix Corycius, neq; enim minus erigit astris
Ipse sibi hoc templo, q̄ superis statuas.

Petrus Bembus

Sancta quibus propriam posuit Corycius aram
Numina, perpetuosq; arę sacrauit honores,
Humani columen generis diuina puella
Ipse sibi legit summi quam rector olympi:
Et tu diuinę genitrix augusta puellę
Felix sorte tua, felix nata, atq; nepote,
Et thei eiq; puer magnum patris incrementum,
Arte boni quos egregia cœloq; Sauini
Spectari, et Pario spirare in marmore fecit,
Hac nos pro pietate, illi pro munere tali
Reddite quę posco, mea ne sint irrita uota.
Vt quos longa dies miseris mortalibus olim
Aduectat uarios senio ueniente labores,
Ægrum animum, et segnes effœto corpore sensus,
Inq; solum pronos vultus, nixisq; bacillum
Poplitibus, tardosq; gradus, tremebundaq; membra:
Tum crebras lachrymis causas, et dura suorum
Funera, et euersos mutata sorte penates,

Quæq; alia ex alijs passim mala consternatas
Impleruut terras cupidi post furta Promethei,
Horum ille immunis, totos centum expleat annos,
Auspicio uestro superi, uestróq; fauore,
Integer ut nunc est, nec longe damna senectæ
Sentiat, et carus patriæ, iucundus amicis,
Diues opum, Roma incolumi latióq; fruatur.

Fabius Vigil

Iste, vbi uiua micant Pueri locus, ora Tonantis,
& gaudet fœta virgine, Mater anus.
Humanis superos oculis dedit vsurpandos,
Quales ætherij ferme habet Aula Poli.
Porrò, Aliud, post fata, Nihil certe, esse beatum est,
Quàm diuum specie, Numinibusq; frui.
Quæ quoniam in terris præstat miracula marmor,
Nil est cur sapiens optet, ut ante, mori.
Viuite felices igitur per longa Pöetæ
Sæcula. Læti agitis viui, ut in Elysijs.
Me (licet obtingat Pylij quoq; Nestoris ætas)
Præreptum immiti sorte perire querar.

Blossius Palladius

Vatibus an Coryti debes magis, an tibi vates

Alterutri alteruter debet, uterq; Deis.

Baptista Casalius

Hærenti artifici quo numina redderet ore,
Archetypum formę visa dedere suę.
Hinc q̄ pené puer ludit, q̄ mater adorat,
Quod stupet in partu cruda senecta nouo
Ars pariter uerum, mentemq; imitata Coryti est.
Numen habent pietas, artificisq; manus.

Idem

Incertum uiuat lapis, an ne in imagine ludat,
Et siue hunc fari, siue tacere putes.
Viuit, et eludit pariter, dum uiuere reris.
Est lapis, utq; loqui marmora rere, tacent.

Idem

Elicuisse Iouem fertur Numa carmine, diuos
Carmine Corycius elicit, arte faber.

Idem

Corycius, vates, ars, Aram, carmina, Diuos,
Dat, ludit, fingit, sumptibus, ore, manu.

Sauoia

Mortales lepidi, et boni pöetę,
Qui dulces cithara sonos cietis,

Et tanto decoratis ista uersu,
Sacra Numina, vos, Corytiumq;,
Qui tanto decorauit ista sumptu,
Dij nos quæso beent boni pöetæ
Et te culte opifex, et artis altæ,
Qui tanto decoraris ista cultu,
Dij uobis bona dent boni pöetæ,
Sculptoriq; bono, Corytioq;,
Qui tanto decorastis ista cultu.
Nam si sint mihi linguæ, et ora centum,
Si uox ferrea, et hinc sonem Maronem,
Hinc alto Cicerone contumescam,
Non laudem satis hos bonos pöetas,
Sculptoremq; bonum Corytiumq;.
Viuant quæso diu, Corytiusq;,
Et Sculptor bonus, et boni Pöetæ.

Idem

Corytius locat, Andreas facit, ornat Apollo,
Tres treis condecorant sumptibus, arte, lyra.

Fabius Vigil Spoletinus

Palladium cœlo lapsum male lusa uetustas
Motare atq; hastam credidit, atq; oculos.

Tu nobis tria signa, hominum Iane arte parasti,
Quae motari, etiam verba referre putes.
Illud, et Ili arce, et custodibus adseruatum,
Tydidae patuit fraudibus, atque Ithaci,
At tua diuino Coryti defensa fauore,
Nullius poterunt signa patere dolis.
Adde, quod et vatum simulacris gloria parta est
Carmine, quam possit nulla abolere dies.
Quantum igitur tibi debemus, qui falsa priorum
Vicisti ueris numina Numinibus.

Fauonius Vergerius

Quo sint coelestes vultu, quo munere diui
Laetentur, satis hoc marmor, et ara docet.

Idem

Quisquis adis, sacrasque aras, sanctumque sacellum
Et miris oculos pascis imaginibus,
Expectare potes magni hinc responsa Tonantis,
Nam cur tam pulchro negligat ore loqui?

Idem

Marmora Phidiaco non concessura labori,
Artificis spectes si ingenium, atque manus
Corycius, quo non pietate insignior alter,

Et qui præcipue nil nisi sacra colit,
Dedicat hæc, mentemq; simul, tibi sancte Deorum,
Dignum præsidijs munus utrunq; tuis.

Ægidius Gallus ad Corytium

Inuentum est tibi, sculptori est industria, cœlo
Gratia, uerum ambo hæc sunt famulata tibi.

Idem

Sculptori nisi uera contulisset
Impressum Coryti fides amorem,
Gnatum, Matrem, Auiamq;, quo frequentant,
Sculptor non potuisset ipse, uero
Gnatum, Matrem, Auiam hic referre vultu.

Idem

Spes, Amor, ipsa Fides, Auia est hic, Mater et infans,
Matris Amor, Gnati est Spes, Auiæq; Fides.
Fixa animo Coryti inuenies, quę hac sede locantur,
Spem, fidem, amorem, Auiam, Matrem, etiam pue=
(rum.

P. Cursius

Unus Corycius, tholo sub vno
Tres tribus statuas Deis dicauit,
Vno et marmore sic poliuit vnus,
Ut spirare animas trium deorum

Cernas marmore mollius sub uno.
Lapis Corycius, manusq; certant,
Candore, et pietate, et arte cœli,
Ceu sol irradiat lapis tuentes,
Viuos per Corytum Deos tuemur,
Saxa Sansouy manu loquuntur,
Tam rara est pietas, color, manusq;.
Certant hic etiam sacri Pöetę,
Non cœlo, aut lapidis colore rari,
Certant ætherię calore mentis,
Certant muneribus perennis æui,
Vt quę marmora non perennis æui
Erant munera, longius per æuum,
Annorum et seriem omnium, per omnes
Terras, ora per omnium virorum,
Tres uiuos Superos locent uidendos,
Tres uiuos superos dicent colendos.

Troianus ad Virginem

Zacharię aut iterum nata es de semine sancto,
Aut semen sanctum vincitur arte viri.

Adelon.

Pulchra auia est, auiáq; Parens formosior, at Tu

Pulchrior insigni blandę parentę Puer.

Thamyras

Treis facies, totidem statuas, tria signa recepit
Marmor, et inclusus Spiritus vnus inest,
Vt geminę arrident, puer ut blanditur utrisq;,
Ora etiam, accedas si prope, semper hiant,
Audiri haud dubitet, quisquis precę castus adibit,
A cœlo elicuit numina Corycius.

Ad Corycij Columnam Odę Monocolos:

Blossius

Quę templi medium nixa tenes locum,
Sacrosancta Columna, hospitium Deum,
Vatum materies, artificum labor,
Spes certissima mortalibus, ac salus,
Lapsam te supero credere fas polo est,
Cusamq; ætherę in alto manibus Deum,
Non hic de latijs montibus erutam,
Aut cœlo effigiatam, aut hominum manu.
Nam cur sint superi expertia numinis
Saxa hæc, quę superum dant tria numina,
Quę numen superum vatibus ingerunt,
& castas hominum tam eliciunt preces?

Non sunt crede Deum expertia numinis,
Quę vates adigunt tam bene dicere,
Scalptorem faciunt tam bene scalpere,
Pictoremq; docent tam bene pingere,
Salue augusta Columna, hospitium Deum,
Vatum materies, artificum labor,
Spes certissima mortalibus, ac salus.
O' ter fausta Columna, hospitium poli,
Verorumq; Deum, non ueteris Iouis,
Aut priscę Cybeles, aut Cythereię
Ast Annę, ast Marię, ast ueri adytum Dei,
Tu q̃q̃ lapide es tota Tyburtio,
& tantum statuis luna micat tuis,
Sic felicior es tu, atq; beatior,
Hoc cultu, his numeris, his superis potens,
Quàm si uel Phrygium marmor, et Aphricum,
Mendaces veterum duxeris in Deos,
Sic felicior inquam, atq; beatior,
Quàm si mole Rhodos protumeat tua.
Elæumiue Iouem, structaue corinum,
& quodcunq; vetus fama tulit, feras,
Nam præter quod et heic ars, lapis, enitent,

Hæc vatum altiloquis dicta eluent sonis.
Diuos illa malos, ista bonos ferunt.
Illic materies, hic pietas nitet.
Hæc sunt, hæc monumenta, ó ueteres bona,
Hæc sunt optima opima, haud ea sanguine
Vestro, atq; hostium adepta, inq; feretrij
Templo appensa Iouis, heic melior locus
Figendis spolijs, atq; tabellulis
Voti compotibus, totq; epigrammatis
Doctorum pia, quę concinuit Chelys.
Tu uero Coryti qui ingenia et, manus,
Vatumq;, artificumq; elicuisti, et has
Tam claras statuas munere das tuo,
Dij te perpetuo munere sospitent.
Sic tu ut tu meritus, sæcla perennia
Viuas incolumis. tum senio leui
Vincas Nestora, quem et consilio præis,
Sic castę huc hominum de te habeant preces.

Fabius Vigil Spolet. In eandem

Dum positis Abyla, et Calpe, Tirynthius, Ocean
E' Tartessiaco littore, lætus adit.
Oblata est oculis, Septem transuecta Triones,

Æternum Coryti celsa Columna decus,
Atq; en, inquit, adhuc superest, quo meta laborum
Irrita, sit'q; nouis fama petenda malis.
Exhaustis grauior, superest ærumna, columnis
Astra super tendens, cedat ut ista meis.
Cui trinum Coryti numen, fuge, et acta furore
Conde iterum Oetæo uiscera tosta rogo.
Vnus te nostrum, Telis Ruit, Exuit Aris,
Idem alios cœli trusit ab arce Deos.
Quinam igitur tibi tres cedent, quorum unius armis
In Barathrum, cum Dijs, Tartara'q; ima ruis?

Io. Baptista Sanga Romanus

Felix consilio Coricius pio
Felixq; ingenio, qui bona nouerit
Terris mox peritura,
In cœlestia vertere,
Nam quas Cœlicolis effigies locat,
Nunq̃ tempus edax exitio dabit,
Diui nec patientur
Labi munera, quę ijs dedit,
Felix, recto animo, quę peperit bona,
Expendit melius, non auidas manus

Hæredis cupientis
Implens, sed satagens sui.
At uos queis superum larga dedit manus
Tot rerum cumulos, discite sic opes
Dispensare, piamq;
Mentem Coryty sequi,
Seu vultis statuas ponere, seu iuuat
Aras, exiguum siue sacellulum.
Nam Dijs, pectore puro,
Quodcunq; obtuleris, placet.

Carolus Mazzeus.

Iliacos Latio uexit qui classe penates
Æneam cecinit Vergiliana Chelys
Qui uoto huc superos vexit bona numina nobis,
Corycium vatum concinit omne sophos.
Nam maior pietas maiora hæc numina vexit.
Iure canant plures Corytium ergo fides.

Idem

Substulit Andreæ virtus, sub Iudice quicquid
Inter Praxitelem est, Phidiacamq; manum.

Ioannes Muzzarellus Mantuanus

Vel non sunt superi (si fas est credere) uel si

Sunt superi, his certe sunt similes superis.

Idem

Hic superum duxit uiuos de marmore vultus,
Artificis saxum docta animare manus.
Ast probitas Coryti, et mens recta, assuetáq; cœlo
Hos ueros fecit marmor habere Deos.

Ianus Vitalis Panhormitanus.

Quis neget ad priscum Romam redysse nitorem?
Quandoquidem prisci cuncta nitoris habet,
En Phidiam, atq; Numam, et præclaros ecce Marones,
Arte, animóq; pio. carminibusq; pyis,
Hi tribus his statuis dant omnes uiuere sensus,
Tresq; vno includunt corpore treis animas,
Quinetiam si cuncta hospes mirere, loquuntur
Nam, quicquid vates tot, cecinere, canunt.

Iulianus Princiuallus Camers

Descendere polo tria numina marmor in vnum.
Hæc statio ætheria sede probata magis,
Blanditur puero subridens molliter Anna.
Quis non blandisono dicat hiare sono?
E gremio ad Mariam resupino flectitur ore
Christus, et affectu suspicit ora pio

Nonne vides Marię intento sua gaudia vultu
Dum spectat lętis pignora cara oculis?
Non hominum manibus, non sunt hæc arte parata,
Crede mihi uerum marmora numen habent.
Viuida iam celebris sileant armenta Myronis,
Lysippi; Alcides, iam taceatur opus,
Praxitelis taceat Veneris miracula fama,
Nec vaga Phidiacum nobile iactet ebur.
Laocoontis opus, felix et gloria cędat,
Et Polycletea signa peracta manu.
Illis ampla fuit laus olim effingere corpus,
Marmore in hoc animus fingitur, arte noua.

Io. Baptista Cataneus Imolen.

Aspice Corycio uotum soluente triforme,
Viuida cœlicolis signa dicata tribus,
O quàm virgineos referunt pia marmora vultus,
Quàm ueros habitus nobile uincit opus.
Laocoontei artifices scalpsere figuras,
Aut is, qui antiquę non minus artis habet.

P. Hersilius

Cum tulerit cœlo nullus tot numina cęlo,
Quis neget Andreę numen habere manus?

Nicolaus Cruciger Patau.

Ars artem hic, sese uicit natura, loquentem
Cum silicem effinxit Praxitelea manus.
Quin licet obstupeas apices, et numina cœli
Prima sub hoc saxo se uoluisse coli.
Nam puer hic hilari qui fronte receptat aniles
Blandicias auię, dulce parentis onus,
Est faber, et rerum dominus, faber ætheris, orci
Rex, homo matre satus virgine, patre Deus.
Crediderim hunc Coryti prece se exhibuisse uidendum
Sculptori, matris qualis alumnus erat
Sic nihil a vero distant pia numina, fictis
Tam uiuę tribus his gratia frontis inest.
Quàm bene germanę germen probitatis, in vsus
Dispensat sanctos, quas cumulauit opes.

Hieronymus Laurelius

Solo uno insculpsit Sculptor tria numina saxo.
Corytij pietas et facit, atq; animat.

Siluius Laurelius

Ipsa uel hæc se scire negent simulacra, probandus
Sculptor ne, an vates, Corytius ne magis.

Idem

Coryti mens, Sansouini ars, carmina vatum,
Signa istæc adigunt uiuere, muta loqui.

Idem

Sculptoremq; datoremq;, et laudare poetas
Qui volet, addat humo puluerem, aquasq; mari.
Rursus qui merita defraudet laude merentes
Auferat hic terris puluerem, aquasq; mari.

Idem

Praxiteles, nostro si clarior arte fuisset,
Noster Praxitele maior erat numeris.
At quid Praxiteles iuris sibi uendicet, heic iam
Arte ubi Praxiteles vincitur et numeris?

Io. Antonius Arcas

Quid si Deucalion lapides animauit? habemus
Qui lapides faciat uiuere, et esse Deos,
Dic quem? Sansuinum. docuit'ne hunc forsan Home=
Quid, superum potius credo adysse domos, (rus?
Isq; illic Diuum formas furatus, et ipsam
Naturam, hoc secum fœdus ab axe tulit.
Scalpere nequa Deos posthac manus audeat vllos.
Nanq; hæc Sansouio cura relicta fuit.

H

Franciscus Sperulus

Corytij pictas, doctiq; industria fabri,
D um certant aram fecerit vtra suam,
N umina præueniunt, pulchrum ó certamen, Olympo
E licere in lapidem quod potuit superos.

Idem

E x lapide humanę quę gloria surgeret arti?
H anc ni Corycy præriperet pietas?

Idem

L aus, ni tentasset superos, non rarior arti,
N unc cœlum cælo uim tribuisse putant.

Idem

V num, et mortalem si non impune Prometheus,
Q ui tria nunc finxit numina tutus erit?

Idem

N i parium é cœlo subierunt numina marmor,
E' pario cœlum marmore nunc subeant,

Idem

E ia agite huc reges cum munere rursus Eoi.
(Marmora ni fallant) natus in urbe Deus.

Idem

P ectora dura fidem tandem hinc haurite, negatis?

N uminibus spirant marmora, iam ne satis?

Capella

V iuida quę pario spirant in marmore signa,
H æc tibi Corycius munera Chryste dicat.
Q uod precor, ut quorum effigies nunc viuus adorat
P ost obitus videat numina vera suos.

Io. Benedictus Annius Viterb.

S pirans dum cupio uidere numen,
P lenum Relligionis hinc, et inde,
H oc saxum repeto elegans, politum,
Q uo nil candidius, uenustiusq;
S pectator uenias, statim probabis.
O' quam est sumptibus executus amplis,
Q uicquid Corycius sacro dicauit,
A t Scalptor fuit ille tam peritus,
Q uod nullo meruit perire sæclo,
N imirum supera uel arte uenit,
H unc uel artificem dedit uetustas,
P er quem treis statuas habes in vnum,
I n quibus nihil est quod arte desit,
S unt uiuę, faciles, amore plenę,
P lenę relligionis hinc et inde.

M. Ant. Pisaurius Venetus

Phœbeo multum clara est Rhodos alta Colosso.
Clarior his tamen est Roma Deum statuis.

Idem

Quis dedit hæc simulacra? bonus Corycius, at quis
Finxit? Praxiteles, Quinam animant? Superi.

Alexander Alexandrinus Ro.

Deucalion humeris ueras in Corpore formas
Duxit, et hæc docuit membra mouere Themis.
Sic scalptor treis has duxit de marmore formas
Corycij probitas saxa mouere iubet.
Clarior Andreas illo est, quia terq; quaterq;
Marmora viua facit, fecit at ille semel.

Idem

Dogmata Pythagoræ ni sint ludibria nobis,
Artificem Phidiæ credo habuisse animam.

Idem

Numina, tres superos ornant, tria, Iuno, Minerua,
Cypria, diuitijs, carminibus, specie.

Io. Antonius Arcas

Ingrederis qui templa, prius lustralibus vndis
Spargere, dein genibus nostra sacella premas,

Atq; hic uoce pia supplex pia concipe uota,
Quę uenient uotis uberiora tuis.
Admoueas oculos, uotis promittere factis,
Nescio quam, cernes hoc tibi marmor opem.
Quid miraris? inest numen, quod candida simplex,
Firmáq; Corycij fecit inesse fides.
Fama quoq; artificem celebrat, nam (uera fatebor)
Marmora non possum dicere, nolo Deos.
Accipiunt redduntq; auras, si lumina figis,
Dices, si digitos, liuida uena salit.
Mox animum admoueas, o mira ars, inuida mensq;,
O cœlum artificis nobile, docta manus,
Sit licet in puero facies puerilis, ab illa
Manat maiestas dia, seuera, grauis.
Vix matrem profert, penetrale satebere cœli
Quærere, quo pascet grandia corda cibo.
Et licet exultet matriq; auiáq;, videbis
Dicere pro nobis se uoluisse mori.
Illiusq; manus uolucri colludit, in illa
Est tamen ut credas sceptra manere poli.
Deniq; spirantem si contemplabere totum,
Christus iam dices est Deus, est et homo.

Idem

Nulla manus cœlo felicius ausa uidetur
 Quam Polyclete tua,
Te duce nam potuit cœlari ars arte, Canonq;
 Artis in arte dari,
Artifices á quo didicere hominesq;, hominumq;
 Fingere pene animos
Si tamen huc uertes oculos, clamabis, ut istud
 Me superauit opus,
Non hic arte noua cęlata ars arte videtur
 Sed superata magis,
Non hinc artifices, mortalia corpora, discunt
 Sed simulacra Deum.

Idem

Cecropia Phidias cęlauit in arce Mineruam
 Ægidáq; inscripsit nomine deinde suo
Atq; ita complicuit, q nı prius omne periret,
 Illud opus posset nulla abolere manus,
Hæc tria Corycius posuit simulacra, et in illis
 Insertum nomen cernitur esse suum.
Non aliquis scripsit Phidias, sed Apollo sonoro
 Carmine, quod poterit nulla abolere dies.

Dumq; haec uertentur simulacra in nil, morietur
Nomen Corytij, Corytijq; fides.

Hector Fliscus

Ut Paris inspexit tria numina, posset ut apte
Noscere sit qualis, quantáue forma Deum,
Sic treis artificem Diuos uidisse, et ab alto
Illorum Archetypos præripuisse puto.

Philippus Antonius

Quis parui faciem dic Iouis artifex
Scalpsit Pallady numinis alite,
Annæq; , et Mariæ, Mys ne rogo an Scopas
Uno tergeminos marmore protulit?
Elæus sileat, nec Gnidius labor
Certet, Thusca manus doctior, exprimit
Lusus non tacita numen imagine.
Miris cuncta modis lege nitent sua.
Parcendum est oculis, affuit, affuit
Induljitq; operi se Deus, hinc uias
Ignotas subiens, artificis manu
Mansueuit docilis uena ligustica.
Felix cui meritum longa laboribus,
Spondet fama decus, tu quoq; Coryci

Amplis macte opibus, quas pius in deos
Promis, te superis hæc pietas tua
Olim reddet, honos nunc manet, almáq;
Sublimi gradiens uertice gloria.

Æschines Hispellas

Artificis mirer ne manus, mirer ne Coryti
Mentem, seu mirer marmora viua, magis?
Mirum est sidereo elicuit quod numina cœlo
Quodq; iterum nasci causa sit ille Deum,
Quodq; iterum pariat virgo, quodq; Anna nepote
Gaudeat, et sospes nata sit, atq; nepos,
Miráq; mens Coryti est si candida marmora, ueros
(Suspicienda fides) hæc facit esse Deos.
Mirum hoc, atq; illud, fas est miremur utrumq;.
Et mentem atq; manum Coryti et artificis.

Felix Hispellas

Dum uictura sua componit marmora mente
Scalptor, eum dicunt consuluisse Iouem.
Consule Corytium respondit Iuppiter, inde
Effinges ueris numina imaginibus
Consuluit Sculptor, durissima marmora mollit
Effingitq; sua numina uiua manu.

Ergo Iouis monitu uiuent hæc saxa, Coryti
Consilio, ingenioq́ꝫ, atqꝫ manu artificis.

Faustus Capiferreus Ro.

Virgine quod genitus, quod tot miranda peregit
Quodqꝫ resurrexit creditur esse Deus
Hoc mirum magis est saxi sub imagine uiuit,
Funde, lapis iustas audiet iste, preces.
Præsentes quod habes superos mea Roma uideq́ꝫ
Sansouio debes, Corycioq́ꝫ seni.

Idem

Annę Corycius, Christo, Mariæq́ꝫ sacellum
Dedicat, et sumptu stant statuę, ara suo
His quoqꝫ numinibus Sansoui uerba dedisses
Exaudire uolunt non tua signa loqui.

Io. Bap. Lutius Ro.

Ante homines Deus effinxit, nunc iure reposcit
Vt se homines fingant, dat Coryti pietas.

Fabius Vigil

Hic quasi Idumęa genitus modo Matre, Deum Rex,
Monstrat, et Augusto Principe gesta, lapis.
Nec mirum, si tantorum quoqꝫ copia uatum est,
Quanta per illius Regna beata fuit.

Omnia qui Aonidum ſic exuxere fluenta,
  Milite ſub Medo Potus vt ante Melas.
Nec Lymphę Reliqua eſt in Nubifero Parnaſſo,
  Quę poſſit rabidam Gutta leuare ſitim.
Veſtra (Piget Miſeri, piget) hæc ſunt Damna Ne=(potes,
  Cirrha Quibus Rapta eſt, Caſtaliusq; Latex.
Quid facias? Ipſe his vndis defectus Apollo,
  Cogitur ab Nyſę ſumere Rupe merum.

Io. Iacobus Cipellus Cremonen.

Laudes dicere marmoris beati
& doctam artificis manum venuſti
Quę viuos potuit referre vultus
Non vnus Coryti ſat eſt pöeta
Gratę munera liberalitatis,
& veſtes ſimul, annuisq; ſacris
Grandem quam dederis probare dotem,
Non alter Coryti ſatis pöeta.
Si dici puerum Deumq; verum
Natum Virgine, Virginemq; natam
Ex Anna ſterili, ſed, et parente
Vis; non eſt alius ſatis pöeta.
Quod ſi cuncta ſimul laboret vnus

Hæc vates celebrare, sit ter vnus
Hermes, ille opus est, et ipse trinus.

Idem

Das dotem, et statuas, qui viuus tempore viues
Perpetuo, nequeunt hæc monumenta mori.
Hæc igitur Coryti cum sint notissima, notum
Non est, plus dicam te dare an accipere?

P. Paulus Thebaldus Ro.

Nulla olim fuerat formatus imagine Diuum,
Sed rudis, et nulla cultus ab arte lapis
Nunc Coryti pietas Superos tres finxit in illo,
Hinc colitur qui nunc cultus et arte fuit.
Ars simul et pietas laudem meruere, ꝙ ista
Iusserit, ars quoniam tam bene scalpsit opus.
Hæc quid iuncta simul possint, hinc aspice, cultus
Si lapis hic colitur, efficiturq; Deus.

Stephanus Iuliarius.

Hic vbi miratur populus tria signa, videbis
Esse opus æternum munera digna Deis,
Tu licet exclames cœlestia munera mentem,
Almus in his etiam spiritus intus alit.
Exclames etiam, nunc victa est fama peracti

Quid sentis vates de Superis? loquere.

Adelon

Vera polo vt faueant Pario hæc de marmore ficta
Numina, Corycius præbuit ista pius.

M. Ant. Casanoua in detractorem. (hæc?

Improbat ille proba, hic probat improba; uis ne probari
Ne probet hic, et vt hæc improbet ille roga.

Idem

Picturam hanc statuasq; loqui iam credimus, illę
Nunq̃ vixerunt; et potuere loqui.

Idem

Qui putet vt stupido á vate hæc plus possit imago
Quam Coryti a Musis omnibus accipere,
Nam spectanti ambos ille esse videtur imago;
At non picta ista á Zeuxide sed genita,

Idem

Corycio artifices debetis sic vbi vatum
Mæonio vestras excolit ore manus,
Hic quę non vestra ars poterat defendere ab æuo
Perpetua ingenij tam bene fulsit ope.

Io. Baptista Sanga

Cum tam vera Deum sint hæc simulacra, putandum est

Vidisse in cælis numina Sansouium.

Idem

Mirere ex saxis hominum genus esse renatum.
Ex saxis fecit Sansouius Superos.

Idem

In Sipylo Nioben dubitet quis flere? Deorum
Rident ora trium Sansouij ingenio.

Io. Franciscus Anysius

Esse subiratus Cipelle videris, amici
Quod non laudarim picta sacella tui,
Expauit fateor tantos mea musa pöetas
Corycij ædiculam carmine qui celebrant.
Adde ꝙ insignem picturam, et marmora nollem
Nostro isto exiguo deterere ingenio
Et tacitum hoc laus est. laudet non omnia vulgus
Sæpe latent pulchra, et sunt pretiosa magis
Quàm bene cælauit pictor mœsta ora parentis
Hostia cum ducta est Iphigenia Deę.

Scipio Carteromachus

Nate Deo, qualis magno cum patre perennis
Cælum habitas, nec mens te capere vlla potest,
Sed qualis tristes voluisti inuisere terras

Talem te posuit marmore Corycius
Addidit et Matrem, atque Auiam, quia nomina in orbe
Nulla tibi puero his cara fuere magis
At tu siue animum spectas, seu respicis artem
Non potes hinc certe numine abesse tuo.

Macerata

Artificem statuę, statuas, Corytumque pöetę
Extollunt, titulus queis modo maior erit.
Non possum hoc Coryti, sed tantum hoc dicere possum,
Laurum omnes causa promeruere tua.
Sed quoniam effectu causa est præstantior omni
Forsan ob hoc Coryti dignior esse potes.

F. Sperulus

Gratia non uere tam grata reciprocat usquam.
Hinc audax Momi longius ala fuge,
Dic age spectator non mutua cuncta? labore
Clarior an pietas, an pietate labor?
An'ne minus vates opere hoc quam vatibus ipsum
Viuet opus? Corytus debitor, an'ne faber?
Ars fabri, lapidem Coryti spirare, camœnis
Sors Coryti artificis uiuere iussit opus.

M. Hieronymus Vida

Heus, qui non bene cognita stupes re,
Tam pulchras statuas, et elegantes
Miratus, pietas eas sacrauit
Docti Corycij, atq; liberalis,
Posthac (si sapis) obstupere noli,
Nam quando artifice has manu expolibat
Sculptor nobilis in loco remoto,
Sese illi penitus pię parentes
Atq; Infans, Herebi futurus horror,
Ostendere globo simul sub vno.
Sic nos, sic faber inquiunt, referto.
Qui formas animo altius recondens,
Diuina hoc animauit arte saxum,
Ipse hoc se negat artifex negare,
Cerne vt blandulus in sinu parentis
Alludat puer, et decens puella
Dulci cum grauitate blandiatur.
Vt Iucunda Anus, vt serenet ora,
Lætabunda senecta gestiendo.
Quid pro ista, rogo, liberalitate,
& rara pietate comprecentur

Coryci tibi Romuli Nepotes?
Qui cœli Superos ab arce ducis.
Ipsi dent superi bonam senectam,
Et longam, atq; minus laboriosam, et
Quicquid est abigant periculorum.
Mox componere leniter grauatos
Leto, dent placido sopore ocellos,
Admittant'q; animam choris piorum
Sanctam, ne timeat feri trifaucem
Latratum canis, aut lacus seueros,
Ipsi astent tumulo Remi nepotes,
Atq; optent cineri tuo quietem.
Dent castę teneras rosas puellę,
Et Spicam manibus pÿs Cilissam,
Et rorem Idalium, Syrosq; odores,
Addant lachrymulam vdulo ex ocello,
Ac suspiria molliter trahentes,
Et secum bona verba murmurantes,
Dicant sępius, vsq;, et vsq;, et vsq;,
Cultor Corycius fuit Deorum,
Atq; vltro lachrymas Simonidæas
Ad bustum repetant pÿ pöetę,

Quales nunc habet vrbs potens Quirini,
Docti scilicet, et bene eruditi
Vrbis deliciæq; , flosculiq;,
Qui te dum meritum euehunt ad astra,
Videntur mihi maximi Marones.

Paulus Iouius

An viuunt Coryti Pario sub marmore Diui?
Naturę an potius hoc rear artis opus?
Artis opus, veras natura expromere formas
Si bene vult, posthac discat ab arte opus est.

Caluus Minacianus

De tribus incertum est, quid maius marmore in isto.
Certabunt æternum ingenium, ars, pietas.

Antonius Amiterninus

Corycio auctore Andreas faciebat, vt vno
Mollius in lapide hoc numina terna daret,
Dumq; animat saxum manus hæc, Annamq; perennat,
& Mariam, atq; Deum marmore diua animat
Anna perennauit cælo sese ipsa, suosq;.
At manus hæc cælo se, lapidemq; suo.

Blossius Palladius

Dat Statuas, aram, et picturę munus, eodem
Munere Corycius, Dijs tria dona tribus,
Verum inter Statuas, aramq;, et nobile pictum,
Longe plus placet his Corycij pietas.
Quare hi permoti hac pietate, et muneribus dij,
Impulerunt vatem in carmina, quę et dederunt,
Continuo vates dignas Dijs, munere, dignas
Corycio, et Superis, treis dederunt tabulas.
Sic factum, et merito, pietas ne, et dona perirent,
Tam bene vt hic dederat, tam bene et ista cani.

Idem

Dum Sculptor decus ad se, pictor item rapit ad se,
Pacant victos Corycij pietas.

Donatus Polius

Quid tantum admirare hospes spirantia signa,
Signa Deum? maius queis nihil axis habet.
Hos ita Corycij delectat sedula cura,
Ac pia, vt huic saxo pené animam indiderint.
Certatim et norant posituros carmina vates,
Versibus augentes omnia more suo.

Inde manum artificis rexerunt maxima cœli
Numina, quo lapidis gloria vera foret.
Io. Baptista Cataneus
Iam Rhamnunta, Gnidumq; sile, inuidiosa vetustas
Et loca quę statuis nobiliora canis,
Nam pia Corycius simulachra dicauit in æde
Sculpta per Andrean, æmula Phidiacis.
Anna anus vt risu paruo stat blanda nepoti,
Vt gremio, vtq; vlnis hunc fouet alma Parens.
Si lapide ex vno in plures diducta figuras
Marmora sunt laudi, qui sapis, hæc celebra.
Idem
En Auię, et Matris, Puerique Tonantis imago,
Vt bene tergemino spirat in ore lapis
Andreę, hic operam, quicquid mirare, referto
Ingenio acceptam, Cætera Corycio.
Atq; opus vt rarum est, et commendabile donum,
Illum arte, hunc vera de pietate proba.
Christophorus Suchtenius
Nuper in hoc quidam templo dum conspicit aram
Et triplici clarum numine marmor, ait
Quis modo neglectis squallere altaria sacris

Dixerit, et nullos esse in honore Deos?
Dum veteres laudamus auos, et nostra putamus
Tempora ab antiqua longe aliena fide
Fallimur, est et adhuc cui sunt sua numina curæ
Quique præit priscos relligione viros.
Sed ne longa vtar verborum ambage, per vnum
Corycium Superis stat reparatus honor.

Idem

Miratus Corydon treis vno in marmore vultus,
& dubitamus, ait, ciuibus esse Deos,
Rustica mens siquid veri denunciat, extra
Cinyphios hircos, Oleniasque capras
Viuere qui iussit saxo tria numina in vno,
Ne valeam si non hic quoque numen habet.
Quisquis is est, lapsos, qui dijs instaurat honores,
Aut est, aut paruo tempore diuus erit.

Idem

Iam sileat priscis laudata parentibus ætas
& Polycletea marmora sculpta manu,
Irrita Phidiaci iam cesset gloria cæli
Laude vacet veteri Praxitelea Venus,
Teque Tarentini pudeat Lysippe Colossi

Parua minor iactet nec monumenta Scopas
Quin et Olympiaco sua qui dedit ora Tonanti,
Supprimat antiqui grande laboris opus.
Omnis Sansouio cedit manus, omnis in vnum
Laus, et inaccessę confluit artis honor.

Idem

Addita cum fuerat Pario manus vltima saxo
Miratus formam marmoris auctor, ait,
Pygmalioneę vitam dedit alma puellę
Cypris, Sic Paphij sunt rata vota viri,
Cur et in hac viuos non exprimo imagine vultus?
Si negat ars, diuum munere viuat opus,
Cui Dea quę peperit Matrem Omnipotentis alumnj,
Inquit, quod vana voce precaris habes,
Ars tua treis cælo lapidem deduxit in vnum,
Marmore in hoc fateor numina nostra latent,
Sed nulli loquimur, sunt crimina causa, meretur
Corycius dextros solus habere Deos.

Blossius Palladius

Quid primum? Statuas, pictum ne? an mirer vtrunq;?
Æque opus, æque ambo miror, et obstupeo.

At rursus quem ne? an Corytum loquar? an ne poëtas
Muneris auctorem hunc, hos celebres numeris?
Hæreo, quid primum, hoc ne, an ne hoc, verum om=
Debemus Coryto qui dedit ambigere. (nibus ex his

Io. Franciscus Philomusus

Corycij pietas cælo dignata sereno
Quale repræsentat vidit ibi archetypon,
Expressit manus Andreę, quę reddere terris
Quanta micant cælo numina, sola potest.

Idem

Anna parens magnę hic Matris, virgoq; supremi
Magna Parens Patris; natus et Omnipotens,
Andreas artem, nos carmina, contulit æra
Corycius, trinum quis mage numen amat?

Io. Maria Cataneus

Quam bene cum terras rursum peragraret Iesus
Hoc Augustini maluit esse Tholo
Nam qui se melius nosset cum non foret alter
Hospitio potuit non meliore frui.

Blossius Palladius (minem hęc mens

Ut sculptum et pictum hoc supra artem, ut supra ho=
Sic opus hoc mentem hanc, dona suprema manent.

M. Ant. Casanoua.

Artificum mentes dextræ expressere fideles,
Omnis conceptus, queis decor est Superum,
Vlla nequit tantum mens vel manus? et manus et mens
Non poterat tantum, sed voluere Dei.

Idem

Zeuxim, Templa, Deum, accendit, compsit, reuocaæ
Musa, manus, pietas, ore, colore, prece. (uit

F. Anysius

Nata, soror, coniunx, eadem genitrixq; Tonantis
Sum Maria, insigne est sed mihi virginitas,
Corycij studio possum si ita pulchra videri,
Qualem me in gremio creditis esse patris?

Adelon

Virginis vniparæ, fortunatissima matrum,
Anna parens, voluit cui Deus esse nepos.
Túq; tui Genitrix, stupet hoc natura, Parentis,
Absq; viro coniunx, et sine fratre soror.
Tuq; puer residens genibus qui matris, Olympi
Et quæuo imperium cum genitore tenes.
Vos ego sub gelidi tria numina marmoris vmbra
Dum colo, mente super sidera totus agor.

Fictáq; diuinis redigens simulacra figuris,
  Quàm veris scalptas præfero imaginibus.

M. Angelus Russpinus

Qualis erat pueri Christi, matrisq;, auiæq;
  Gratia, forma, habitus, talia marmor habet.

Idem

Corycium commendat opus, lapis, ars, et imago,
  Vatum doctorum carmen et ara nitens.
Debetur merito Coryti tibi fama perennis
  Curę cui tantę relligionis Amor.

Gasspar Vrsinus Germanus

Vatibus ingenium meritum dijs auget honorem
  Et sua Corycius tempora clara facit.
Grandius ora sonant vatum, crebrescere Diuis
  Sacra vides, priscas vicimus arte manus.
Qui sibi deuinxit vates et tempora tantum,
  Duxit, et in terram numina, numen habet.

Idem

Nemo iam lacerum scribat in Herculem
  Informisq; Dei nemo oneret caput
  Multo carmine, nemo

D etritam statuam ambiat,
V obis Corycius, candida pectora
V atum nunc statuas hic posuit nouas
Q uales Dedala scalpsit
S cite Sansouy manus.
T anto nunc igitur grandius intonet.
C armen Corycio quilibet auspice,
Q uantum hæc numina Diuum
V icerunt meritis vagum.

Idem

Dicere cum vellem pia carmine facta, sedebam
I ane diu statuas anxius ante tuas
H ærebam obtutu, cecidit vox, membra rigebant.
C rede mihi in statuam pené ego versus eram.

Idem

S ansouius facta dubitauit imagine nunquid
S i posset vocis fingeret ipse viam
N oluit hic, vt ne venturum crederet æuum,
N aturæ mirum hoc esse, sed artis opus.

Idem

Pastores nuper vidi Romana petentes
M œnia, palantes deseruisse greges.

Mirabar quę causa vię, cupidusq́; sequebar
Noscere quo ferret rustica turba pedem.
Ecce fuit magnus sacram concursus ad ædem,
Ara vbi treis monstrat Coryciana Deos,
Opperior quid agant, manibus, res mira, supinis
Dixit, et vnanimi talia quisq; sono,
Fallimur? an redijt nostris maioribus olim
Visus Idumæa natus in vrbe puer?
Quid dubitamus adhuc, auiam cum matre videmus
& præsens veri numen, et ora Dei.
Tum stupidi inspecto dixerunt marmore cuncti,
Salue Rex hominum nate, Deumq́; Sator.
Credibile est verbis hic arrisisse Tonantem,
Simplicitasq́; animi iusta probata Deo est.

Idem

Momos vbi hoc acri conspexit lumine marmor
Perfectumq́; omni parte tuetur opus.
Nescius ille deę, in Mariam deflexit, et alma
Conspiciens maius Cypride numen, ait.
O quæcunq; Dea es, tua nec vestigia carpam,
Omnia, vel Momo iudice summa tenes.

Idem

Quis celebrata Gnido nescis simulacra? merentur
  Et Venus, et laudem Praxitelea manus,
Sed quantum hæc casto Venerem Dea numine vicit,
  Et quantum puerum Cypridos, iste puer,
Illius tantum statuas hæc marmora vincunt.
  Nam quo plura valent numina, plura fauent.

Idem

Diuinę ó Statuę, diuinum hoc numine marmor,
  Vosq; pij vates, Coryciusq; pius,
Hic ne mendaces vos sæcula postera dicant,
  Sustulit antiqui nominis obprobrium,
Quantum quisq; volet, dicat, mihi credite, saxo,
  Nullus in hoc mendax esse pöeta potest.

P. Delius ad. C. Porcium

Mundum consenuisse qui fatentur,
  Agrestes propé nos, et infacetos,
  Crassa Pallade, Romuliq; fęcem,
  Hos non Orbilij, Nigidij ue,
  Varronis neq; habere cor putarim,
  Sed vappas, opicos, et oscitantes.

Testis Corycij Tabella, vatum
Quę nutricula, quę vocanda lena,
Illic inuenies meros Tibullos,
Illic et varios, Propertiosq́;,
Illic inuenies nouem Sorores,
Ad spirantia signa nundinantes.
Illic inuenies Camillę natos
In tuis lepidos iocos salinis,
Non sunt ludibriosa sæcla, quę te
Præclaris proauis parem tulerę.

Idem

Siquis Praxitelis manu politos
Multa treis videat Deos, legatq;
Doctas Corycij mei tabellas,
Miretur studium perennitatis,
Morti cedere, nesciamq; mentem,
Omnes Corycius colit pöetas,
Omnes Corycium canunt pöetę.
Hæc illum emaciat coquitq; cura,
Hæc cor lancinat, hoc veretur vnum,
Nę desit latialę carmen, istam
Quo prolixius expleat lacunam.

Siluius Laurelius

Ut tua supplicibus mens iusta probata libellis
Sic tua in his statuis stat Coryti pietas.

M. Ant. Pisaurius Venetus

Corycius dedit hæc, vitam sibi, marmori et vnà
Vatibus, artifici, cum pietate parans.
Artificem commendat opus, pia carmina vates,
Corycium pietas, hæc decus omne rapit.

Hieremias Cusatrus

Conscia virginei partus Ioachinia coniunx
Exultat natę læta puerperio
Et puerum gremio natam complexa fouentem
Obtutu pariter spectat vtrunque pio,
Affectum, rugas et Sansouinus aniles
Quam bene Phidiaca reddidit arte faber.
Corycio ætherias Iano pro munere tali
Exorent, Virgo, filius, Anna domos.

Christophorus Suchtenius Germanus.

Sic postrema boni manus magistri
Apposta est operi vndique expolito,
Ut desit nihil artis, et decoris.

Quid non ingenium poteſt in arte?
Saxo treis ſtatuas Deos in vno
Hos quiuit celebri dolare cælo
Hos quiuit ſupero euocare cælo
Tantum addat modo Spiritum, loquentur.

Idem

Commendemus auos, et ſæcla priora, ſed et nunc
Non fraudata ſua tempora laude vacent.
Non omnis pietas terris inuiſa receſſit
Eſt et adhuc aliquis relligionis honor.
Vt taceam ſicui Superum par cura Deorum eſt
Vnus priſca refert tempora Corycius.

M. Ant. Caſanoua

Non nunc Mæcenas, non rex Macedum, nec Athe=
Coryciȷ at pietas excitat, ingenia hæc. (nę,
Phidiacq; rediere manus, redit alter Apelles,
Diuinum rediȷt Vergiliȷ ingenium.
Corycius nequeat donis cum æquare merentes,
Dent rogat his Superi præmia digna ſui.

Io. Stephanus Cotta

Annam Sanſouij, Mariam, pueri uniq; loquentes
Phidiacas cernis iam ſuperaſſe manus.

Qui Sculptor nouit viuos effingere vultus
  Non'ne sub humano pectore numen habet?
At nec Corycij pectus sine numine Diuum est,
  Diuinum excudi qui sibi iussit opus.

Idem

Non sunt Praxitelis manu nec arte
  Exculptę Maria, et Parens, Neposq́ꝫ,
  Verum Sansouius lubente dextra
  Fecit Corycio hoc sacrum perenne.

Idem

Effigiem Marię, atqꝫ Annę, Pueriqꝫ Tonantis
  Hoc fieri curat marmore Corycius
Verum opus Andreę Sansoui, quem prior ętas
  Dixisset Phidię, Praxiteliqꝫ parem.

Balthassar Tacco.

Sansouij, sed non Phidię sumus inclyta proles,
  Anna, puer Marię Christus, et alma parens,
Corycij pietas Diuos in marmora duxit
  Aeditui clamant parcite luminibus.

Galeatius Capella.

Sansouius cœlo vidit quę numina, terris
  Archetypum é pario marmore finxit opus

A nna, puer, genitrix, meus inquit numina fœtus.
S unt tria, partu vno quę peperi manuum.
Galeatius Capella
Phidiaca Diuos si detegis arte latentes,
C redidit vt lapso tempore prisca fides.
S ansouine tibi immensum est vt debeat orbis,
C ondita naturę qui reseras opera.
S iue tuum totum illud opus, quod clauditur vno
I n saxo, Christus, virgo, parensq; senex.
N on modo mortales tibi se debere fatentur,
S ed debere Deos iam tibi non pudeat.

Petransancta
Q ui cupis optatam voti contingere metam
H uc ades et nostro numine compos eris.
N ec te summoueat q numina saxea cernis,
F lectuntur precibus flumina, saxa, ferę,
F unde preces igitur casto de pectore, et omne
C ognosces Coryti numen habere Deos.
Io. Maria Cataneus
D ebebant quod Dis homines, id nunc tibi debent
I am Coryti cuncti, quicquid in orbe hominum est.

Illi homines fecere, vices nunc reddidit ipsis
Corycius, Diuos dum facit, atque colit.

B. Dardanus Parmensis

Fecit vbi has niueo statuas de marmore sculptor,
(Aetherys immo sedibus elicuit)
Nulla mora attonitis irrepsit mentibus error,
Non alios quam quos cernimus esse Deos.
Falsa sed vlterius ne serpat opinio: poena
Plectendi, Andreas, Coryciusque pari.
Quos facit ille Deos, dicat hic, peccauit vterque
Corycius voto, Sansouiusque manu.

Idem

Hospes ad has nuper casu dum tenderet aras,
Admissum astrigero se ratus esse polo,
Haud meritum cum se praesentes cernere diuos
Nosceret, attonito pectore diriguit.
Verum animus redyt praesenti numinis aura.
I, nunc hos lapides numen habere nega.

Idem

Hactenus e lapidum iactu nos esse renatos
Quid nisi ridiculum, et fabula Iane fuit?

Sed postq̃ in Diuos abierunt marmora, quondam
Fabula quę fuerat, nunc erit historia.

Idem

Si tibi relligio cordi pietasq;, viator,
Ne dubita quos hic conspicis esse Deos.
Humanę his quoniam non sunt commercia linguę,
Tu lapides nullum numen habere putas.
Falleris hæc certe vocalia marmora, verum
Humano superos non licet ore loqui.

Idem

Spirantes pario si cernis marmore diuos
Ex lapide humanum quis neget esse genus?

Idem

Mamurio, expressit q̃ lapsa Ancilia cęlo,
Laudari æterno carmine contigerat,
Gratia Corycio poterit quę digna referri?
Qui summa ætherios euocat arce Deos.

Idem

Nititur humano naturam effingere captu,
Quisquis cælandi quærit ab arte decus.
Naturam hic adeo Sansouius exprimit, arti
Vt dederit vinctas tristior illa manus.

Hactenus ars quicquid non præstitit ipsa, rependit
Artificis tandem cura laborq; noui.

Idem

Amphitryoniaden cælo dignata vetustas,
Cur? quia pacato victor ab orbe redit.
Huic quid erit meriti, qui post tot sæcula, terris
Restituit pulsos impietate Deos?

Idem

Credibile est homines finxisse Promethea cœno,
E' lapide hic ductos si patet esse Deos.

Idem

Suspicis attonita quod dudum mente viator,
Si non Sansouij, dic rogo cuius opus?
Sansouij nimirum opus est, diuinitus vni
Marmora Sansouio posse animare datum est.
Scilicet ætherias virtute euectus ad arces,
Rettulit hic quales viderat ille Deos.
His etiam inspirat mentis pia gaudia, risum
Addit et ingenuę signa pudicitię.
Hęret in obtutu nati virguncula, voluens
Forte animo qua nam facta sit arte parens,
Hinc matri, hinc auię arridet puer, aspice vtranq;,

Pertentent studio gaudia quanta pari.
Questa diu steriles Hymenæi tristior annos,
Pignoribus tantis damna rependit anus.
Lætior hinc natam dextra complectitur ulna,
Deq; facit nato mystica verba Deo.
Verba facit quę non hominum est audire, negatum est
Sensibus humanis noscere sensa Deum.

Idem

Si locus, et prisci pateretur temporis ætas,
Non alium coleret credula turba Deum.
Vendicat hunc quoniam sibi Roma, et sæcula norunt,
Hic, genitum cessat credere quisq; Deum,
Hæret adhuc tamen, et domina peregrinus ab vrbe,
Sit ne hic an ille parum certus abire solet.

Idem in Romanę Acad. Laudem

Insolito hic teneant q̄ te modulamine vates,
Non minus, artificis q̄ moueare manu,
Ne mirere hospes, terras dum inuisit ab alto
Parthenice, et certos quærit in vrbe lares.
E' cœlo quacunq; pedes tulit, alma sequuntur
Turba pöetarum voce, liraq; Deam,
Mox vbi quisq; gradum, et citharam suspendit, ibidem

Destinat æterna sistere virgo mora.
Ergo pöetarum vario oblectata lepore,
Omnibus hanc aram prætulit illa locis.
Personat attonitas si vox tibi dulcior aures,
Humanę hæc non sunt carmina mentis opus.

Idem

Perpetuas Scythica pœnas sub rupe Prometheus
Subducto ætherys sedibus igne luit.
Ecquod supplicium sculptorem, aut pœna sequetur,
Hæc tria qui cœlo numina surripuit?

Idem

Musa, chely, impensa, Corytus, Sansouius, arte,
Hæc decorant studio viuida saxa pari.

Idem

Crediderat quos esse polo pia Roma, cupiuit
Hos tandem in terris posse videre Deos
Indulsere illi, et sese exhibuere videndos,
Tanti sancta tuę Roma fuere preces,
Æneadę votum reuocate, hæc vestra cupido
Ad cœli vobis sidera claudit iter.
Credulitatis erat merces pulcherrima cœlum,
Cœlum credulitas scandere sola potest.

Idem

Cum reputo quibus officijs me Iane sequaris,
Debetur meritis gratia magna tuis.
Carmine sat facerem, sed quod mihi carmen ineptum est,
Extimeo in chartis ne moriare meis,
Sat semel humanis durum est discedere rebus,
Durius at multo Iane bis occidere est.

Ianus Vitalis Panhormitanus

Pictori tabulas, Sculptori, et vatibus ipsis,
Et sibi Corycius quatuor vt posuit,
Pictor opus, Sculptorq; opus, et vates opus vnum,
Coryciusq;, decus dum statuunt, idem habent.
Omnibus his vitam dant vates, Coryciusq;.
Ergo pios vates, Coryciumq; pium.

Idem

Amphion cithara Thebarum mœnia, eburna
Condidit, et fidibus,
Auctor Agenorides quorum exul fertur, at ille
Dentibus armigenis
Fama tamen miri liquit monumenta laboris
Morte soluta breui
Vltima Corycius vatum miranda locauit

Carmine facta pius
Tutantur vates dum carmine marmora, fama hæc
Stans, volitans loquitur.

Idem ex Voto

Qui per Carpathij marmoris impetum, et
Angustos scopulos, Acroceraunia
Iactatus, rapidum et per siculum mare,
Certus naufragio protinus arripi
In saxa obuia Syrtibus,
Ad vos confugio lucida Sidera,
Iesu, Anna, et Maria, ó numina Coryti,
Terræ nam latuere, et mare turgidum,
Huc illuc agitat subdita fragmina,
In saxa obuia Syrtibus,
Iam nox ignibus et fulminibus micat,
Dissoluit rabiem Sirius in ratem,
Eurus turgidus, et vis Aquilonia,
Aduersis rapiunt carbasa flatibus,
In saxa obuia Syrtibus,
Ad vos confugio lucida sidera,
Ne mersus iaceam vortice languidus,
Illisus Boreæ turbine, et imbribus,

Et quę concutiunt fulminibus ratem
In saxa obuia Syrtibus.

Idem

Treis vno statuas Tholo locarunt
Sculptor, Corycius, boni pöetę,
Cælo, muneribus, bonis Camœnis,
At quę sunt ducibus tribus locatę,
Ter treis ys referunt tribus honores,
Vt viuant ducibus tribus locatę,
Et viuant positis tribus locantes.
Incertum est veneremur an locatas
Iis tribus ducibus, vel hos locantes.
Quod si mens eadem locantibus stat,
Vt numen tribus est Deis locatis,
Locatas veneremur, et locantes.

Idem

Ingenium, et pietatem, hominumq;, Deumq; sub vno
Marmore Corycius tam bene distribuit,
Vt natura ingens sit'q; ars contenta in eodem
Marmore, nam Deus est stare animus Superum.
O' mirum ingenium, et pietatem hominumq; Deumq;
Quæ non tantum homines sed trahit vna Deos.

Idem

Disseruisse viros inter miramur Iesum
Iam puerum, et lectos tot superasse patres,
Edidit ore illud proprio, sed marmore sculptus
Nunc facit is quicquid fecerat ore prius,
Nam dum Corycio arridet, spectat'que pöetas,
Sansouiumque hilari fronte fouet placidus.
Edocet hunc pietatem, illos fore carmina mentis
Sanctæ opus, artificem quàm valet ars propria.

Idem

Olim homines fuerant bini, cœlumque petebant
Vi, secuit medijs quos Deus ex humeris
Cœlum iterum affectabant, sed tria numina in vnum
Quis neget é summo desiluisse polo?
Cum dubitent etiam, deformia monstra priores
Stent'que Augustini tutius illa Tholo.

Idem

Natura hoc patitur Sculptor, vatesque, Coryti
Quod rapitis iuris vtraque iura sui
Quod tu, quod Sculptor vatesque in viua tegatis
Marmora de proprio numina ducta polo? (mor
Vestrum erat ó Sculptor, Corytique in marmora mar-

Reddere, sed vatum nunc animasse fuit,
Vatibus ergo tuis cædat natura Coryti
Ius tibi, Sculptori seruiat artis opus.

Paulus Bombacius

Lubrica vidisset quisquis Phorcynidos ora,
In duram ab silicem fama abiisse canit,
Digna fide res est, nanq; hæc simulacra tuendo,
Quilibet immoto lumine membra riget
Et nisi præsentes essent in marmore Diui,
Iam stares gelidus Martia turba lapis.

Idem

Si fieri potuere homines informia saxa,
A' tergo rudis est quę iaculata manus,
In tacitos conuersa Deos cur ista negemus,
Tam docta quę sunt marmora culta manu?

Pierius Valerianus Bellunienfis

Cum tot vbiq; habeas spirantia saxa, colores,
Æraq;, vita quibus ni sit, inesse putes,
Cur tantum tria ducta vno de marmore signa
Anna Auia, et Mater virgo, Puerq; Deus.
Ingenia incendunt hominum, stimulant'q; pöetas,

Quot Roma, atq; ingens ambitus orbis habet,
Non hunc Corycius, non Sansouinus honorem,
(Hic sumptu q̃uis inclytus, ille manu)
Affectent, vis hæc cœlesti a lumine fusa est,
Scilicet est tanti sacrum habuisse locum.
Nanq; Augustini ingenium, et facundia, et ardens
Illa adeo pietas, atq; amor ille boni
Hanc mentem inspirant, cœli de vertice, virtus
Vnde hominum, vnde Deum non moriatur honos.

Idem

Frustra respicis otiosa turba,
Frustra aures tribus admoues figuris
Annę filiolæq;, filiiq;.
Sunt hæc marmora quę loqui arbitraris
Donum Corycij, arsq; Sansouini,
Non sunt marmora, sit fides tuenti,
En en blanditias auiti amoris,
En cum blanditijs preces verendę
Nymphę, quę populum, patresq; nato
Commendare videtur, et labores
Romę congemere, et dolere acerbos.
Vt nos marmoreos, piumq;, sasq;

Non admittere protinus queruntur.
Vt nostri miseret'q; et hunc, et illas,
O' vox, o numeri, ó beata turba.
Sed quæ non licet auribus profanis
Audiri, audierint pij, boniq;
Estote procul impij, improbiq;.

Idem

Corycius, Sculptor, vates de marmore leui
Quisq; sibi summum finxit habere decus
Nam pietate, arte, ingenio certantibus illis,
Ambiguum est quisnam præmia prima ferat.

Grapaldus

Tot pia q Coryti pietas trahit vna pöetas,
Miraris? traxit iam prius illa Deos.

Idem

Adde animam, artificem superas, sed cætera viuunt,
Lingua riget, poterit lingua soluta loqui,
Qui bene perfectis signis descendit ab alto
Spiritus, vt pietas elicit vna Deos.

Adelon

Lis noua Sansouij, et Vatum, Sansouius infit
Est tantum vatum dicere, nos facimus

Prǽstamus vobis, oculi velut auribus, audit.
Vestra istæc populus, nostra videre potest.

Sebastianus Sperantius

Damna promethides reparans Neptunia quondam,
Dicitur in populos saxa animasse nouos.
At tuus ó Coryti cum treis é marmore pulchro
Sansouius mira fecerit arte Deos,
Iam nec Aloïdę conentur pellere diuos,
Quando habeant superi Deucaliona suum.

Idem

Vt gens é saxis hominum reparabilis esset,
Iussa Deum Pyrrhę detulit alma Themis.
At nunc vt pario fiant de marmore Diui,
Enthea Corycij iussa fuere senis.
Si debet Themidi genus hinc mortale refectum,
Cur debere negem numina Corycio?

Gasspar Vrsinus

Vidi plus ego millies, nec vnquam
Sum factus statuas satur videndo,
Quas hic Corycius pater locauit,
Et carmen cecini frequens, nec vnquam
Lassatus toties fui canendo.

Sed tantum scio cur manet videndi
In nobis studium, et simul canendi.
Ars, numen, pietas, tria hæc in vno
Summa marmore sunt et absoluta,
Quæ possunt tibi millies videri,
Et possunt, vti nunc vides, abunde,
Sed nunquam poterunt satis referri.

Idem

Ne mirare loqui non posse hæc marmora. laus hæc
Magna sat est, visa vt sint tibi velle loqui.

Nicolaus Mandosius Amerinus

Colludentem Auię infantem qui sculpsit Iesum
Ac é se nato gaudentem numine matrem
De cœlo aduexit potius, vel cœlitus illi
Ars data, et ingenium, Phidias vel in orbe reuixit.
Quæ nunquam laudata satis, nunc illa Myronis
Bucula, et antiquę cedant miracula famę
Artificum, si sensus abest, quasi membra moueri
Inspice, et ingenium lapidem amisisse rigorem.
Munera Corycio magis hæc debemus? an ipsi
Auctori, sed cur pariter non dicat vtriq;.
Aes ille impendit, supremam hic contulit artem.

P. Franciscus modestus

Hinc minor addiscit quę iam natura docebat,
  Et stupet artifices hoc potuisse manus.

Io. Baptista Cataneus

Vis rari artificis treis vno in marmore vultus?
  Hos pete, quos pietas Coryciana dicat
Anna Deo arridet genito, quem virgo parentem
  Læto amplexa sinu se genuisse stupet,
Quid Rhodon, aut Ephesum signorum gloria tollat
  Posthac? Sansouium sæcula nostra ferant.
Cui sua, et auctori laus hic ne desit; vti unq;
  Carmine qui scribis demereare tuo.

Idem

Quæ tria de pario cernis spirantia saxo
  Numina, Corytij sunt monumenta pij,
Virginis Anna parens, et virgo mater Iesu
  Mirantur nati paruula membra Dei
Sansouij manus hæc priscos imitata magistros
  Fecit, quam loquitur quanta tabella vides.
Ille suę pietatis, et hic feret artis honorem
  Amboq; perpetuo carmine erunt celebres.

Albertus Cistellarius

Hanc quis cœlicolis dicauit aram?
Quis sculpsit manibus laboriosis
Viua hæc marmora? qui fuere vates
Tam grati superis? fuit Deorum
Clara progenies, Deos putabam.

Idem

Quisquis Corycij sacro sacello
Vel doctis tabulis trium Deorum
Versus fixerit elegantiores,
Illi ter, quater annuant precanti
Magna hæc numina, rideant lucello
& quacunq; beent eum pöetam.
At qui spreuerit, æstimatione
Ignaua, illepidusq;, ineruditusq;
Vnus ambulet inter eruditos.

Hieronymus Pacinas

Tam viuax miratus opus cum forte rogassem
Esset an humana sculptus ab arte lapis.
Mens ait, est, visusq; negat. sic inde vicissim
Dum certamen habent, credere vtrunq; licet,

Idem

Stulte quid insanis? non sat vidisse? quid ultra
Queris? et immundo polluis vngue sacrum?
Vidi equidem satius, visus tamen ambigit, vtrum
Sit lapis hic, ecquis (si lapis) egit opus?
Marmor id est, quod marmor erat sub nube, figuras
Has pia Corycy iussit habere fides
Et que digna manus? cui se tam dia propago
Indulgere rudi marmore visa fuit,
Sansouij quo nostra ætas, quam prisca Myrone
Vel Polycletea non tumet arte minus,
Vnde datum est hominem tam certas ludere formas.
Quæ spectatorum lumina decipiant?
A' Ioue, nanq; aliter non hoc Auiéq; parentiq;
Et sibi congrueret, ni Iouis esset opus.

Idem

Quam bene dispa ribus modica stant æde figuris
Mater anus, Virgo nata, nepośq; Puer,
Felix ille quidem est, operis cui gratia tanti
Marmore tam paruo fama perennis erit.
Corycius tamen hoc multo felicior, inde
Nomine cui pariter vita beata datur.

Idem

Quisquis adest tacita nutantia marmora lingua
Contemplator, ibi certat vterq; labor.
Ars ait esse suum, rerum sibi vendicat altrix,
Sic opus ancipiti sub ratione manet,
Altera formatum cœlo probat, altera ductu
Humano, lapidem viuere posse negat.
Quod'q; laboratum ferro, testatur in ipso
Marmoris artificis certa rigore fides
Quodq; per algentes infusus spiritus artus
Viuat, anhelanti iam satis ore patet.
Hinc ita lis agitur nullo discrimine litis,
Condicione magis verificatur opus
Sculptus et hic lapis est humana scilicet arte,
Numinibus'q; tribus viuit anhela silex
Non'ne opus hoc igitur, non hic labor? aspice quan-
Sansouius potuit, Coryciusq; dedit. (tum

Idem

Mater, Nata, Nepos vno sub marmore viuunt
Munere Corycij, pollice Sansouij.

Idem

Dicite io pueri, vos, innuptęq; puellę,
Sacra magis quarum simplicitate calent.
Dicite Corycium, votiuo plaudite saxo,
Mixtáq; verbenis mascula tura date.
Non Gnidię veneris, Rhodij vel Apollinis hic est,
Nec Iouis Elæi vana superstitio,
Sed puer humani generis Sator, atq; redemptor
Christus, et annosę virgo parens auię.
Numina tam paruum non dedignata sacellum,
Corycijq; fide, Sansouijq; manu.

Marcellus Palonius Ro

Cor Coryti, et viuos cœlestum in marmore vultus,
Sansouij mira finxerat arte labor
Obstupiut natura, Deos et sidera testans,
Iam superor, quid si saxa loquantur ait.
Ora ligat, mille extemplo affluxere pöetę
Si victa vtroq; est munere, et ipsa silet.

Nicolaus Liburnus

Marmora cœlicolum veros imitantia vultus,
Non nisi Sansouio fingere posse datur.
Hic igitur qua parte poli tria numina vidit?
Non hic Corycius mente videre deos;

Nil mirum sic ante, Iouem cernebat Homerus
Per quem diuinum fulsit opus Phidiç
Quid nisi Coryci curç est, pietasq́ꝫ, fidesq́ꝫ
Cui placuit purç virginitatis Amor.

Aloysius Vopiscus

Quis pauor äerios visentum marmora cętus
Spirituum, hoc quantum voluitur in vacuo?
Densi adsunt, orant, inhiant, pars oscula figunt,
Hi nutu monstrant, exerit ille manum,
Inde grauato animo venientum ceditur vndis,
Ægre abeunt flexis ad pia signa oculis,
Laudibus extollunt bene natum ad sidera marmor,
Et fortunatum marmore Corycium.

Idem

Subductum huc quis celsa secundus ad astra Promethe-
Vos adyt Superi? pandite, Corycius. (us
An culpa simili? quid? si huc, pro fraude Promethei
Coryci allectant nos pia facta senis.

Aurelius Fossa

Ast ego coryci curam quo carmine laudem?
Cum sit materies omnis adempta mihi.
Aut quibus in tabulis (si scribam) carmina scribam?

In tabulis cum nec, nec sit in æde locus.
Omnia Corycio, statuis sunt omnia plena.
Coryciumque ædes vix satis vna capit,
Attamen ante fores duo tantum hæc carmina figam,
Ne vestrum ó vates contemerem ipse chorum.
Has tibi Corycius statuas Anna alma dicauit
In terris, cælo tu modo redde vicem.

Io. Capito Arretinus

Si fieri Andreę potuisset spiritus arte,
Tergeminum hoc spirans marmore numen erat.
Sed dare quod nequijt Scalptoris dextera signis,
Dant animam his vates, et sine morte decus,
His faber in statuis fingendis, iure parentum
Munere, sed vates fungitur ipse Deum.
Ars, pietas, numeri certant hic, sed duo tandem
Deficient, pietas sola perennis erit.

Idem

Si trina esse foret fas altera numina ab istis,
Hoc diuum, atque hominum rex animasset opus.
Quod sic nimirum superaret signa Promethei,
& nimium felix Pygmalionis ebur.

Ianus Vitalis Panhormitanus

Sculptores prisci faciebant semper, at vnus
Sansouius nostro tempore fecit opus.

Idem

Miramur Gnidię fulgentia membra Dienes,
Et quasi anhelantis Palladis effigiem,
De Ioue Mæonio simulachrum immanę Tonantis
Phidiacę Eleis composuere manus.
Inuidiosa olim taceat superata vetustas.
Dat meliora vno marmore Sansouius.

Michael Nardinus

Annę Auię, Marię matri, Nato atq; nepoti,
Harum aram hanc Corytus, et statuas statuit.

Aurelius Fossa

Marmora, templa, arę, cum iam sint omnia plena
Carminibus, tabulis, vatibus, et titulis.
Infelix quid agam vates, num scribere quicquam
Debeo? quid scribam? scribere nescio quid.
Corycij Statuę veniam mihi ferte silenti,
Aut mihi materia carmina digna datę.

Ianus Vitalis Panhormitanus

Quàm bene, quàm proprie, quàm culte viua refertis
Marmora Sansouij, Coryciq; manus,
Altera scalpendo, dando altera, conditis ambo
Et datis in solo marmore treis superos
Fingere non laus est, laus est quod viua videntur
Marmora, quę facta non puto sed genita.

Idem

Quod tria tam leui spirant sub marmore signa,
Non ars Sansouij, sed Coryti pietas.

Idem

Olim erat á Diuis semotus quisq;, quod inter
Mortales habitent numina, agit Corytus.

Delius Hieronymus Alexandrinus

Lętus Phidiaca Iuppiter est manu.
Signa et belligerę sunt tria virginis,
Dipœno, atq; Scylo Cynthius, Hercules
Et Pallas sapiens, et nemorum Dea
Cnido, et Praxitele est turgida Cypria.
Eiusdem Parium se esse Cupidinem
Non tedet, queritur de Rhodio Alchida. at
Philisco Aonides, Phœbus et aureus

Grates carminibus, tot numeris agunt.
Sed Iesus Dominusq;, et tot Deus omnium
Cum casta Maria matre, auia et sua,
Ingentes Coryti dant tibi gratias,
Tanti q fueris muneris auctor, et
Vates carminibus nomina, gloriam,
Quę noctes Stygias vnica negligit,
Nec Lethes trepidat flumina languida,
At quo fit senior, fit magis hoc potens.
Nam forma superant hęc tria numina
Mendax quę obstupuit singula Gręcia.

Idem

Phidiacas dicunt quondam fabricasse Tonantem
De Ioue Mæonio, tam grauis ille, manus
At modo ab Elysijs redeat licet altus Homerus
Fœdabit, cupiens hos celebrare Deos.

Ianus Vitalis Panhormitanus

Si potuere omnes tria numina habere pöetas
Qui canerent lepidis non moritura modis.
Cur dubitem esse Deos, qui nos stimulentq;, tuentq;?
O durę nimium mentis abeste procul.

Idem

Adsitis Iuuenes, viri, senesq́;,
Date et Corycy trium Deorum
Thura imaginibus, disertiores
Omnes efficiemini, Catullo,
Flaccóq; , ac vario, Propertióq; .
Adsitis meriti bene, ac pudice, et
Huc quisquis veniet pöeta fiet.

Idem

Inter naturam atq; artem cum facta fuissent
Hęc tria signa, fuit mens noua de statuis.
An possent vocem atq; animam tribus indere diuis
Motumq́; , et cęcis lumina luminibus,
Sensum, animumq́; istis dehinc addere, Corycius sed
Fecerat id cum tot vatibus egregijs,
Nam dum dant Corytus vatesq́; in marmore formant
Vocem, animam, motum, lumina, sensum, animum.

Michael Venturus Fulginas

Nunc Mæcenati Phidias insultat, ad astra
Extollens spretis carminibus statuas

Contra Thuscus eques, quoniam periere ruinis
  Vrbis ait vestrę tot monumenta manus
Trade tuas artes fabro, atque ego mille pöetis
  Immittam Flacci, Vergilyque animam,
Annuit, inspirat Mœcenas mentem, animumque
  Corycio, ac artem Sansouio Phidias
Viuum hoc sculpsit opus laudant pleno ore pöetę
  Sensit habere faber vatibus omne decus
Atque fabro vates, debet pars vtraque magno
  Corycio, tribus ijs cędite prisca nouis.

Idem

Esse tuum mentiris opus, tu scalpere marmor
  Nosti, sed tantum cuncta animare Dei
Ille hoc viuificat marmor, ne iactet inanis
  Hoc opifex viuo marmore vita fugit.

Ianus Vitalis Panhormitanus

Has tria treis statuas poliunt Marię, Annę, et Iesu
  Sansouij, et Coryti dextera, et ars hominum
Hic cęlis, ære hic, hi relligione, et amore
  Quem cum Dijs retinent, pectora sacra Deis
Viuere non melius poterat cęlator, et ipsi
  Vates, ac Corytus quam alterutro alteruter.

Cæsar Steccatis Ro.

Corycium superasse Numam pietate suprema
Tam bene formatis indicat ara Deis
Tam bene sunt alacres cum matre, puerq́ue, parensq́ue
Quod Phidiam artificis constat inesse manu
Diminuit laudes opus hoc insigne, Diones
Saxea quæ quamuis esset, amata fuit
Pompilium, Phidiam, Venerem, pietate, manu, ære
Auctor, Sculptor, opus, vincit, habet, minuit.

Paulus Cerratus

Cum modo Corycius dederit sub imagine diuum
Candida Phidiaca marmora scalpta manu
Pierides fictos celebrarunt carmine vultus
Et veros Helicon credidit esse Deos.
At sua mirantes spirantia numina saxo
Dij sua imaginibus templa dedere suis.

Albertus Cistarellus

Æternum vt viuas fecere hæc carmina vatum
O bone Coryci suauiloquis modulis.
Quis neget hoc verum multo mage secla perennant
Pectoris Augusti pectora rara tui.

Illa parem antiquis te Heroibus ostendere
Vt tua numinibus grandibus ista parem.

Paulus Cerratus

Munere Corycij genus altitonantis habeto
En auia, en Genitrix, en puer ipse nepos.

Laurentius Cataneus

Miraris, loqueris, simulq; rides,
Inspiras animis Deos vereri
Marmor Sansouia manu politum
O' felix lapis, ó laboris almi
Vnicum specimen, decusq; sęcli.
At beatius hoc, decentiusq;,
Vultu q; placido manuq; larga,
Vnius Coryti eriguntur Arę
Florent tot Phidię, vigent pöetę.

Idem

Non sunt Praxitelis manu expolita,
Non hęc Phidiacus labor peregit,
Nec quisquis Rhodius, Scopasue prompsit,
Quibusuis alys diu sepultis
Sub terris animę peritiores,
Sed Thusco ingenio, manu, arte, Thuscus

Andreas, Coryti exhibentis aurum
Dulci pręsidio et decore fultus.
Spirant marmora, ridet atque trinum
Numen, non ideo vt beatiora
Essent, nil Superis potest deesse,
Sed quanto est Corytus bonis pöetis
Gratus dijs etiam vt videret orbis.

Paulus Cerratus

Quid nunc sidereo abditos olympo,
Terras visere compulit relictis
Astris cœlicolas, diu et negatos
Vultus pandere gentibus malorum,
Et noxę immemores? manus ne docta
Thyrreni artificis? vel ipsa multo
Insudans studio expolire marmor
Natura, an placido magis pöetę
Cantu? num lapidis decor minantis?
Ast horum nihil, improbis serena
Terris numina reddidit, nec alto
Eduxere grauem polo Tonantem,
Tot causę, vt geminę Dei parentes,
Quas lęto aspicis inuicem reuinctas

Amplexu, ac precibus libens fatigas.
Pacatos homini deos repente
Fecit Corycius labore pulchro,
Atq; alma pietate qua Deorum
Aras excolit impiger cadentes.
Auersosq; iterum malorum inultos
Orbi restituit fauore digno.

Lucius Gabriel Rubimontius

Cum artem operis, cumq; artis opus, cum vtriusq; la= (borem
Miror, nescio quid alterutrum vtra habeant,
Pendet ab arte labos, opere ars, opus indiget vnde
Pendeat, à Coryto ars pendet, et ipse labos
At si à Sansouio pendent hęc omnia, tantum
Augusta est pietas debita Corycio.

Idem

Quàm bene cœlestes effinxit marmore vultus
Siue ars Sansouij, seu pietas Coryti
Altera in alterius collapsa est pectora, quando
Artus hic iussit crescere, et ille loqui.

Laurentius Vallatus Ro

Non potuere manus verissima numina cœlo
Elicere, elicuit Corycij pietas.

Mentem hausere manus, posuere in marmore mentem.
S i mens est lapidi, quis neget? aura quoq; est.

Idem

B is iam mirifico partu deus æditus, olim
V irgine, mirificę nunc peperere manus.

Idem

S ansouius voluit naturam vincere, vicit,
D um Deus in lapide viuit, in arte lapis.
S ansouium rursus vicit Deus, ille q vnum
I pse sua q tres clausit in arte Deos
H oc hominum numen fecit venerabile marmor
C orycium, vatum, Sansouium, artificum.

Idem

Colludit, ridet, spirat mirabile saxum
S ensus in arte, ars in marmore mira fuit.

Idem

E st Deus, et non est, Deus est q viuere reris
N on est, q tacta marmora dura rigent.

Idem

E st Deus, et non est, spirat, non spirat, idipsum
E st Deus, ars ipsa est noscere quid deus est.

Q

A. Orpheus Pellatus

Insignes artis dotes, fœcunda virorum
Ingenia, et magnos vates iam desinat ætas
Nostra queri, et penitus iam conclamata putare.
Virtus prisca redit, redeunt cum moribus artes
& reparata nouis remeant iam secula lustris
Est precium rebus, sunt et preconia laudum
Ex actis verba, ex rebus simul acta probantur.
Stat dictis manifesta fides, sunt publica facta.
Quid decus hoc magnum media spectatur in vrbe?
Corycy pietate sacrum, clara arte Sauini.
Schemate sub triplici iunctum complexibus almis
Humani generis precium, sic summa salutis
Virginis ac sterilis partus proponitur almus.
Ex quibus eterni patris de virgine pura
Progenitum cernis puerum sub imagine Iesum
Verum hominem, verumq; Deum, regemq; deorum
Atq; hominum, amplexu et gremio matrisq;, auieq;
Compositum, blando risu cognoscere vtranq;,
Dicite quid veterum potuissent amplius artes
Sculptorum? eximias captantes mente figuras
Solerti celare manu sensuq; profundo

Concipere, et melius naturę afferre decorum.
Aut ligno, aut cera, planis'ue notare tabellis,
Quam potuit spectanda diu solertia pręsens
Marmoreis simulachra parans animare figuris,
Gaudeat hęc ætas cultu reparata priori,
Atq; diu felix tales producat alumnos,
Quales lęta videt nunc, et longęua videbit.
Hoc precor ò Superi, iustis intendite votis,
Vt genus humanum posito squallore situq;
Splendeat, et demum priscos reuocetur ad vsus
Gestiat ars omnis iure, et merito Chorus omnis
Artificum, plausuq; suos agnoscat honores.
Exultet, laudet'q; simul iam quilibet ordo,
Mercury, Venerisq; probę, mundę'q; Dianę,
Cum Ioue, cum Phœbo, cum Pallade sęcula surgunt
Aurea Saturni, pulcher'q; renascitur orbis.

Idem

Tres Pario viui fulgent in marmore vultus
Dulci in complexu, tres numero, vnus honor.
Corycy pietas dedit hoc, at munere tanto
Semper erit celebris Corycij pietas.

Idem

Anna vetus sterilis Mariam, ast hæc virgo Tonantem
  Gignit, et hinc natus, pró, puer iste Deus.

Idem

Est puer iste Deus, natus de virgine pura
  Quam peperit sterilis femina, prorsus anus.

Idem

Qualem Roma vides puerum, matremq;, auiamq;
  Talem Augustinus prodidit ore sacro,
Hinc Sculptor doctus merito hac Sansouius æde
  Munere Corycij nobile fecit opus.

Idem

Ede precor Coryti, dic Sansouine, figuras
  Unde has tam pulchro schemate marmor habet?
Non vis nostra fuit, non ars, sed gratia magni
  Aureli edocuit numine mota Dei.
Iure igitur decus hoc eius spectatur in æde,
  Auctorem vt primum gloria prima colat.

Idem

Produxit quondam viuos de marmore vultus
  Grecia, quod bona nunc æmula Roma facit
Nec solum statuis, sed musis prestitit Hellas,

Quas pariter constat cedere iam Latio
Hoc docet insignes quę prouocat vndiq; vates
Ars Sansouini debita Corycio.

Gasspar Vrsinus

In lapides homines, in vitam cogere marmor
Soli mirifica Dij potuere manu,
Ecce vel hos illos mortalibus addere certum est,
Nobis ni careant morte deinde pares,
Nanq; vel ista Deos credas in marmora versos,
Ista vel in magnos marmora versa Deos.

Idem

Quę prius in cœlo solum ora videnda manebant
Corycius terris conspicienda dedit.
Et nunc sancta trium coram licet ecce tueri
Ora deum ante homines, ora deum ante deos.

Hieronymus Laurelius

Tam veros finxit Sculptor sub marmore vultus
Spirare vt credas, mutáq; saxa loqui.

Petrus Mellinus Ro.

Omnia dant statuis his laudem, carmina vatum
Coryty pietas, Sansouijq; manus.

Idem

Cum tria de liquido suprema hęc numina cœlo
  Marmor in hoc Parium tam bene ducta forent
Lis fuit, et primos sibi quisq; petebat honores,
  Vates Carminibus, Sansouiusq; manu.
Tum mea quę petitis, sunt hęc mihi pręmia danda hęc
  Corycij pietas inquit, abite pares.

Siluius Laurelius

Anna annos, Maria omne bonum, dat sidera Iesus
  Corycio, qui tot datq; deditq; Deis.

Idem

Sunt hic carmina plura, sunt tabellę
  Plures, sunt quoq; plurimi pöetę.
  Verum si reputes quid, hi merentur
  Et diui, et pietas Coryciana,
  Plus mirabere non fuisse plures
  Vates, carmina, codices, sed ipsum
  Ne mirere diu, sequentur hinc iam
  Hos vel millia mille plus pöetę.
  Quin tu hanc ȝ fero vel ocyus videbis
  Cinctam hinc inde tabellulis columnam.
  Vt miracula detonata septem

Isti cedere iam queant columnę
Et iure et merito merentur ipsum hoc
Et diui, et pietas Coryciana.

Petrus Aperbachius Germanus.

Laudata artificis manus est, celebrata pöetis
Corycij pietas numina carmen habent
Omnia cum meritam tulerint hęc carmine laudem
Et dis, Corycius, numina, saxa, manus
Solus adhuc manibus iacet illaudatus Iesu
Passer, et hunc vatum musa tacere potest?
Quamuis hic tener est, non est tamen iste, ministra
Fulminis, aut quauis alite, crede, minor
Exhibet hic blando lusus, solatia, risum.
Illa sed irato porrigit arma Ioui.

Caius Siluanus Germanicus.

Quartam versiculis suis tabellam
Expleuere viri disertiores
Nec nostris superest modis locellus.
Quare Iane rogatus adde quintam,
Seras res[?]ue nec meas Camœnas
Quas si tu penitus nihil moraris,
Ast componere sic mihi videtur

Deberes numero probatiore.
En plures alij locum Coryti.
Suis carminibus petunt pöetę
His tu non dabis? an quid inter istos
Refers, tu quoq; collocarier vis?
Inter candidulos greges olorum
Qui melos bene concinunt süaue
Coruus decolor, ac strepente voce
Turbabis crocitans sonos canoros,
Subrides, simul asperásq; nasum
& ronchos mihi comminaris, istęc
Ni cessem temerarius rogare
Non sic, vera nihil pudet fateri
Certe pessima pessimus pöeta
Scribo carmina, non ne Coruus atq;
Cycnus est auis? at nimis superq;
Videris Coryti mihi seuerus,
Nescis vt faciem decet venustam
Nęuus, quo sine bella, bella non est.
Tu meos male pessimos notasti
Versus, te male pessimus notabo
Vates, tu numerum imparem deorum

Forsan nescis adhuc, eum'qꝫ sacrum
Esse relligioni, et ipse, prorsus
Coli abs te superos putas ad vnguem,
Quare da precibus locum, et pöetis
Doctis, pentade finies tabellas
& nostris aliquem simul locellum
Musis, quę statuas tuas adorant,
Sin prorsus Coryti nihil moueris
Expecta Palinodian malignam.

Idem ad Pöetas

Frequens in has deum nouas imagines,
Nec vsqꝫ carmen obtuli rudissimum
Nec inde, quale docta Roma postulat
Tamen locum tot inter elegantias
Tuas, diserta turba, sedulo ambiens
Apud Corycium meis ineptijs
& oppido improbus fui, et nimis grauis
Seuere is at mihi frequenter abnuit,
Negans dari meis locum vel vltimum
Ineptijs tot inter elegantias
Videns deinde supplices nihil preces

I uuare, protuli loco precum minas,
M odos quoq; impios, sat ore turbido
M inatus, his daret meis ineptijs
S uas locum tot inter elegantias
I o triumphe io quod ille identidem
R ogatus abnuebat, en meis minis
C oactus, et probris et insolentijs
Meis locum negat negare versibus.
E rit locus meis inelegantijs
E rit, tuas tot inter elegantias
H onos mei diserta turba sæculi
Q uis iste? fronte qui videtur inuidia
N otare me, q; indisertior sue
T ot inter ambiam locellum Apollines
E s ipse liuor, es mali vmbra tabidi
E s illi et ore voceq; adsimillimus
P robus vir ille, comis ac dioneus
I n ore cuius est videre gratias.
T uo sed ore in improbo inuidentię
S tetere, luridiq; pallor, et macor
& omne mortuas quod occupat genas.
A bi hinc lues propago noctis abditę,

Abi in malam crucem, atq; perfidum caput
In amne conde squallido silentium.
At heus, adeste quisquis ante limina
Moramini, et pudore pené rustico
Tenemini, et timetis vsq; versibus
Locum rogare, quid diu moramini?
Adeste num timetis inuidentium
Furorem, et inde nomen insolentię
Cauetis? haud probo nec vllus approbat,
Nisi inuidus, nisi omnium indisertior
Nec insolens ego esse, nec graue arbitror
Age ergo quisq; honesti amore tangitur
Suumq; nomen in futura sęcula
& esse cognitum cupit minoribus,
Adeste quid diutius moramini?
Moramini ipse dum roget Corycius?
Vt est inanis hæc fides. Corycium
Rogare, qui mihi rogatus abnuit
Nec annuisset ille, ni improbis probris
Coactus esset, et minis frequentibus.
Adeste adeste quisquis ante limina
Morare, quid diutius moramini?

Idem

Mirandum potuit quod vnus olim
Libris Praxiteles referre quinque
Omnis quicquid erat per orbis oras
Vndecunque operum venustiorum.
Mirandum magis et magis stupendum
Omnes quod decorant, canuntque vates
Certatim statuas Corycianas
Mirandum nimium et nimis stupendum
Omni quod populo placent figuræ
Matronis, pueris, viris, puellis
Nec totum inuenies virum vel vnum
Qui contraria sentiat, per orbem.
Hinc nullum dubium est, nec est verendum
Quin vincant statuas vetustiores.
Nam quicquid placet omnibus, supremum est.

Idem

Hospes qui stupido hæc miraris marmora vultu
Quæ toto clarum nomen in orbe tenent
Et petis auctorem signorum, quis'ue deorum
Tam bene quo pacto, et rettulit ora trium?
Accipe, Corycius tam clari muneris auctor

Extitit, Andreas rettulit at superos
In dubio est aliud, nec quisquam dicere quiuit
Quo pacto diuos tam bene reddiderint.
At anima amborum quando migrabat in artus
Neutram Letheum credo bibisse vadum.

Idem

Nusquam Pieridum cohors pöetę
Maiori studio deum figuras
Laudarunt bone quam tuas Iane,
Quas veris superis tribus dicasti
Omnes quandoquidem putant nefandum
Non cantasse tuam hanc dicationem.
Omnes te Coryti canunt pöetę.
Omnes has statuas tuas honorant.
Omnes vnanimi et fatentur ore
Haud primo statuis loco vetustis
Cessuras, nec eas edax vetustas
Absumet, nec erit fuit nec vnquam
His quicquam celebratius per orbem,
Nec nomen Coryti tuum peribit,
Nec te clarior est dicator alter
Hæc per sæcla, nec est futurus vnquam.

Balthassar Castilionus. Comes

Laudabunt alij diuum spirantia signa,
Molliter et pario ductos de marmore vultus,
Corycij, aut clarum tollent super æthera nomen,
Insignem et virtute animum, magno ore canentes
Vt veras superum effigies sacrauerit aris,
Vtq; sui cordis penetralia fecerit aras
Sinceræ pietati, almæ et fidei, ipse sacerdos
Integer, innocuus, culpa semotus ab omni.
Ast ego (nam vires nostris musa abnuit ausis
Ne possim egregias laudes æquare canendo)
Tantum Corycio meritas testantia grates
Vota feram nato, et matri, matrisq; parenti,
Vos igitur mecum o pueri, innuptæq; puellæ,
Romanæq; nurus cumulate altaria donis
Suppliciter, flexoq; genu, numenq; rogate
Dextrum Corycio, et flammis date thura fauentes,
Virginis Anna parens, et virgo mater, et ipse
Virgineo matre intacta puer edite partu,
Corycium seruate senem, si recta voluntas
& pietas vobis grata est, probitasq;, pudorq;,
Quod si olim coluit qui hortos et rura, solebat

Primus vere rosam, atq; autumno carpere poma,
Quae nam digna satis dabitis vos praemia vestro
Cultori? laetam (annuite) viridemq; senectam,
Corycio aspiret pleno bona copia cornu,
Compleat alma Ceres campos, atq; horrea messe,
Et bromius dulci redolentes nectare cellas,
Ipse autem caris semper stipatus amicis,
Inter odoratum citrij nemus, inter et hortos,
Suspiciens sacras Capitoli in colle ruinas
In medio vatum felices exigat annos.

Petrus Mellinus

Erexit superos dextra, linguaq; Corytus,
Euertit superos ore Manuq; Luther,
O quam diuersos peperit germania mores,
Orta vno pietas, impietasq; loco est,
Dy, factis si amborum humana parum esse videtis
Consilio, e meritis tollite vtrumq; suis.

Petrus Cursius

Dum Coryto scalptor tria numina marmore in vno
Effigiat, Dy tres sese operi insinuant
Quisq; suis proprium membris dant sensum, animumq;
Hinc homini est viuos fas tetigisse Deos,

S cilicet ij veri superi, Q uos casta precantum
A udire e surdo marmore vota liquet

Petrasancta

In Diuam Annam

S i tantum spectas artem, si mollia saxa,
D ices Sansouius marmora viua facit,
N umina conspicies Christi, Christiq; parentis,
A tq; Auię, si tu marmora sancta colas,
S ed si Corycij pietas pensetur in illis
I nter Corycius numina quartus erit.

C. Siluani Germanici in statuas Corycianas
Racematio.

Pauperies inter culmos a messe relictas
S ollicita spicas colligit ægra manu.
P inguis et in prædam vindemia linquit egenis
V uas, pampineis quę latuere comis.
O mnia Corycij complerunt horrea laudum
I ngenio vates vberiore sacri.
S ic ego demessos intrabo nouissimus agros,
V atibus et claris quę cecidere legam.

Faustinus Buturinus Vercnen.

Artificis manibus spirant hoc marmore in vno
Edita imaginibus corpora terna tribus.
Talis erat virgo facies tibi, talis et Annę
Effigies, tali filius ore fuit.
Contemplata Poli radios industria, Mundum
Transuolat. & Cœli Lumina mente trahit.

Ludouicus Faber Phanen.

in Corytianas Statuas

Tres Statuę incertum an spirent per Carmina vatum
Vatibus an tres hę, dent animas Statuę (est,
Sed quisquis Coryti pietatem admiserit vnquam,
Dicet Corytius, solus vtrunqꝫ facit.

Idem

Si Corytus viuet superis, et vatibus istis,
Si viuunt superi, vatibus et Coryto,
Si vates Coryto, et superis, mortalibus itur
Ad superos, Coryto vatibus et superis.

Idem

Vt superis reddat pro donis dona receptis
Gratus Corycius tres Statuit Statuas
Tales Sansouius quales a corde Coryti

Christi Annę et Marię finxerat effigies
Tales a Coryto tales scalptore, pöetę
Concelebrant graio carmine et ausonio
A Coryto et tales simul a scalptore pöetis
Dat Vicentinus munere dędaleo.
Ergo quis Luther Corytum neget esse beatum
Quattuor his, arte et carmine et arte. deo

Andreas Maro.

Nostra adeo raros numerent cum tempora vates,
Prodyt hinc ingens vnde repente chorus?
Parnassi ne vetus reuocarunt somnia monstrum,
Contigit an nostris Ascra quod ante tuis?
Sed quid prisca sequor Graię miracula gentis?
Non subiti indicio causa furoris eget,
Maiores videre Deas, Phœbiq; parentem,
Quos cœlo elicuit ceu Numa Corycius
Hinc vatum numerus, quis enim non ista tuendo
Numina diuino vel rudis ore canat?

Idem

Inclyta cum Romę tot sint spectacula rerum,
Hinc antiquę vrbis, hinc monumenta nouę

Dic age musa operi cur tantum contigit vni?
Mille argumentum vatibus vnde fuit?
An meruere minus tria numina, lumina mundi,
Coryti pietas, Sansouiq; manus?

Idem

Anna parens magnæ maturis, materq; parentis
Virgo, pater rerum tuq; supreme puer
Sanguinis ordo ingens ingentia numina, per quæ
Tot seruat homines, tot periere Dei.
Nimirum mortale genus sine fine fouetis,
Et semel interitu nos rapuisse parum est.
Cum non ætheria piguit de sede reuerti,
Vosq; iterum nostris reddere luminibus.

C. Siluanus.

Archetypos Natura frit Scalptoribus olim,
Nunc sunt scalpotres illius archyetpi.
Ialla dedit Gypsum vultus mortalis, at illam
Sansouius docuit ora referre deum,
Talia q nunquam prisci miracula patres
Viderunt, tanto gloria maior adest.

Numina, Scalptoris dextram rexisse putarem
Illa nisi arcerent crimina nostra solo
Affuit at Coryti genius, docuitq; magistrum
Doctius antiquis reddere cœlicolas.
Plus igitur potuit Iani pietas, probitasq;
Quàm Natura potest, artificisq; manus.

Idem

Quisquis auet Scalptor diuorum effingere vultus,
Et laudes meritas artis habere cupit.
Eligat ille sui auctorem te Iane laboris,
Aut tibi perquirat (siquis erit) similem.
Hoc ni, nequicquam conabitur omnia, magnos
Vincat at ille licet Praxitelem et Phidiam.

Baptista Pius Bononiensis

Anna Maria Stigis puer Induperator, et orbis
Trina vno posuit marmora Corycius
Anna annos tribuet Pylij tibi regis, Iesus
Regna poli, Mari~ per mare Tiphys erit
Allectæq; deum musæ, Charitesq; fauore,
Corycij laudes, et pia facta canent.

Mariangelus Accursius

O bruta vel siluit quam nunc hic suscitat artem.
  Vel cœlo primum migrat in artificem.

C. Siluanus

Marmore sub Pario diuum nudare latentes
  Effigies, cœlum cœperat artificis
Bisgemini gemini diuersum forte vagantes
  Adsunt, et massam marmoris aspiciunt,
Dic, geminum alter, erunt istæc quę signa? Deorum
  Ille ait, hic hominum signa futura refert
Ast alij gemini non illud rentur, et alter
  Mas erit, atq; alter femina dixit erit.
Mira quidem res hęc nullus mentitus eorum
  Bis geminis geminis scalptor vtrumq; dedit

Idem

Cum Corytus tria signa tribus de marmore diuis
  Conderet, et rarum Roma videret opus,
Obstupuere omnes, et quę post longa venire
  Tempora consueuit, Gloria sepsit opus
Perniciq; gradu statuas pręuertit auorum
  Et tetigit magno vertice utrunq; polum

Nec mirum, quid non hominumq; deumq; fauore
Crescit in immensum? hinc gloria summa rei est.

Vitalis

Mutarunt pariter se ars, et Natura Coryti
Dum tria formaret Numina Sansouius,
Ars finxit naturam, artem natura refinxit
Effigiem subiens altera in alterius,
Sic tantum varie, tantum bene confunduntur
Vt communia dehinc nomina et ora habeant.

Delius Hieronymus Alexandrinus

Quid diserte adeo stupescis hospes?
Ora saxificae velut Medusae
Spectes Corycij videndo diuos?
Qui ut Magnes chalybum trhait metalla
Sic viros reliquos trahuntq; vates
Hos blandis numeris disertulisq;
Ad sese celebrandum, et hos videndum
Quid diuerse adeo stupescis hospes?
Est nihil Superis laboriosum.

Idem

Augustus tantum meruit si nominis olim,
Instauraret q squalida templa situ

Corycio quid mortales, et numina debent,
Prouocet e cęlo huc, cum pietatę Deos?
Vt uates illi, dent illum vatibus, annos.
Tithoni, humano et bis vigeat generi.

Idem

Quot vigeant hodie si quęris in vrbe pöetę
Multos non multo scire labore potes.
Quaternis bona pars Coryti est inclusa tabellis
Has lege, priscorum sed miserare vicem
Interea innumeri vates noua carmina scribunt
Atq; tibi dabitur Quinta tabella legi.

Vitalis

Arti opus, ars operi vna concessere vicissim,
Dum tria Sansouio numina sculpta forent,
Addidit et vates labor inclytus, unde pepercit,
Non sibi Corycius, non sibi Sansouius.

Idem

Iam genitus, iam natus eras pater optime Iesu,
At nunc ut fieres, Corycius, statuit.

Idem.

Vt Deus has statuas vidit, surrisit, et infit
Me elicuit de me quisnam hominum, atq; deum?

Adelon.

Aspicis ut viuant ducti de marmore vultus
& careant solo numina facta sono?
Non dedit his vocem Sansouius, et satis esse
Credidit hęc credi marmora posse loqui.

Adelon

Si potes adde animam, sic marmora viua loquentur
Hoc solum artificis non potuere manus.

L. Gabriel Rubimontius.

Ars in Naturam uersa est, Naturáque in artem
Tam bene dum fecit numina Sansouius.

C. Siluanus.

O quoties Coryti supplex tua numina adoro,
Nescio quid dicam, prorsus et obstupeo,
Si datur a fatis animis remeare potestas
Humanumque olim sumere corpus item,
Denique si reduces studio exercentur eodem
Quę tua nunc anima est Deucalionis erat

Idem

Mortales terrę duris ex ossibus olim
Iussu Deucalion restituit superum
Ergo mortales debebant omnia diuis

Nunc vero debent nil homines Superis
Coryciana vices pietas dijs reddidit, orbi
Illos é pulchro marmore restituit.

Io. Franc. Binus

Et tua nos etiam, Coryti, pietasq; fidesq;
Compulerat, nostro vt meritos tibi carmine honores
Atq; tuis Diuum Statuis caneremus, et Arę.
At primum mirati artem, et tria marmoris ora,
Viuo vt naturam affectu comitentur, et intus
Inuigilare animam sibi quęq; ostentet imago.
Nostras destitimus tenues excire camenas
Tanto operi, ac melius tacito sub pectore visum est
Ambiguo certum venerari in corpore Numen.
Nam dulci dum blanditias facit Anua Nepoti,
Dum Maria et natum gremio fouet inclyta virgo,
Solam et se tali lętatur prole parentem,
Dumq; Puer placidis ijs contra arridet ocellis,
Cœlesti referens vultu pia munera amoris.
Atq; omneis iam iam expectas audire loquentes,
Dij potius Statuis similes, vel Numina Diuum
Sunt, q̃ dijs similes Statuę, aut simulacra deorum.
Nunc autem tot cum monumenta insignia vatum

T

Hic uideo, has quantum statuas, hęc numina, ade=
Inuicto et quicquid cœlo est sansouius ausus (quent,
Expressum id calamis iterum, pręstantius extet.
Certe equidem occlusam non tandem emittere vocem
Haud potui, ac tantos non collaudare pöetas,
Teq; simul, quamquam nostrę non indiga laudis,
Gloria nec celebris vestra est, nec plurima virtus.

Fortunate senex, quando hęc tibi dona pararunt,
Non auri merces, non famę insana cupido, (tum,
Non rerum spes ulla hominum. At mens candida tan
Purus at in superos amor, et syncera voluntas.
Vltima sed non hęc tibi sunt stata premia. Cœlum
Te (postq̃ hic longum felix superaueris æuum)
Ęternęq; vocat solium super astra quietis.

Vos ergo, oblectant quibus hęc preclara verendi
Facta senis, vatumq; horum modulamina, mentem,
Huc lauri, huc hederę, interea, atq; albentis oliuę
Sacras cuiq; suas, meritasq; afferte coronas,
Et senis, ante alios, quę cingunt tempora cani,
Cingite honoratis etiam vos frondibus, Aram
Et florum sertis redimite, et suauibus herbis.
Aurea dein late hęc diffundite carmina, vt omnis

Discat ab his, quantum est, cultrix veneranda Deorum
Relligio, et bene fida suis, et grata ministris.

Delius Hier. Alex.

An est opus pium deos ab æthere
Rogo optimosq; maximosq; Coryti
Tibi euocari in infima hæc sedilia?
Deos, fugauit orbe quos malignitas
Homunculorum, et egit in cœli plagas.
Putans nocere, profuit, sed impia
Habent enim loca, vnde nos facillime
Rotare, mutuum queantq; reddere,
Velint modo, sumus sed his amabiles.
Sit ergo cum quod huc eos retraxeris
Vide pius ne dum cupis vocarier
Putére ab illis, et feraris impius.

Idem

Fama est Phlegræos cœlum affectasse Gigantes
Ausos armata id scandere velle manu
At fastum exosi, sub tartara deycere illos
Præcipites gladys, fulminibusq; Dei.
Displicet impietas Superis, odere superbos,
Et faciles illos mens bona semper habet

Corycius potuit quod non potuere Gigantes
Cum Superos terris det, petat ipse polos.

Idem

Ridiculum fuit id, iactos post terga lapillos
Quondam hominum extinctum restituisse genus
Corycio sed iam cede ambitiosa vetustas,
Cede, tuo quę adeo Deucalione tumes
Saxea progenies hominum manauit ab illo.
E' saxo mites efficit iste Deos.

Idem in vulgus prophanum

Turbida quę sacros sternis plebecula vates,
& nugas magnas stultitiamq; vocas,
Disce vel à Coryti venerari carmina diuis,
Plusq; patronos, causidicosq; tuos,
Sunt Coryti sane immortalia numina, et ipse
Hoc pariter facto clarus ad astra venit.
At dicam, ne dum mortalia facta, sed ipsos
Æternos faciunt carmina clara Deos,
Templa ruunt, hominesq; cadunt, monumenta fatiscunt
Diruta, quę solo viuida carmine erunt
& quamuis minuet Corytum, statuasq; senectus,
Non habet in vates Parca seuera locum.

C. Siluanus

Felix ter Coryti, quaterq́ felix

Ter felix iterum, quaterq́ felix

Cui partem meriti bonam dedere

Viuo, tres superi tui fruendam,

Nam numen Coryti canit per orbem

Præpes fama, tuba sonoriore,

Atq́ vt perpetuo decus maneret

Tui nominis, addidere fulcra

Omnes vnanimi labore vates.

Atq́ vt dicere Iane consüesti,

Fœcundi in steríli fuere campo.

Istæc ne, sine numinum fauore

Diuina fieri ve ope extimandum est?

At mi non minus hoc nouum videtur

Quod quicunq́ Deos tuos adorat

Aut te Iane colit, repente prodit

Vates egregius, velut disertas

Fontis Pegasei bibisset vndas.

Idem

Præstiterunt faciles Superi mortalibus aures.

Hac tenus, ac lutum et vota tulere homines

Heu quanto deinceps nobis sudore, merendi,
Heu sua quàm sero vota ferent miseri.
Conuersa in marmor nam sunt pia numina, pœnam
Corytus, et Sculptor promeruere parem.

Idem

Numina quę magni capiunt vix atria cœli,
Finxit in angusto marmore Sansouius,
Non igitur possunt non dici marmora magna,
Cum tantas referant effigies superum.

Idem

An ne tua Coryti mage sint pietate decori
Hi lapides, an sint arte magis celebri?
An vatum numeris, an diuum munere clari
Sint mage? perpetuo tempore erit dubium.

Idem

Qui spectat Coryti celeberrima marmora, marmor
Esse negat, veros esse putat Superos.
Nunquid adhuc veterum monimenta insignia vatum
Somnia dicemus non habitura fidem?
Perfida Mercurius mutauit pectora Batti
In saxum, hoc mirum Thessalis hora stupet,

Scilicet hoc mirum est, diuos in marmora vertit
Corycius, mirum hoc Martia Roma stupet.

Antonius Bizar Senensis.

Ridet Anus pueri lusus, pia mater adorat.
At puero in digitis paruula gestit auis
Annę auię, Marię matri, nato, atq; nepoti
Harum aram hanc Corytus, et statuas statuit.

P. Franciscus Modestus

Marmor, et artificis manus est quod cernis, ouanti
Ore triplex numen, quod super astra sedet
Hoc dixi, ne viua putes hæc signa videri,
Quę facit hoc vero qui assimulauit opus.
Iis animam æthereus pater inspirasset, at hæsit
Utra foret, veritus noscere vera parens.

Franciscus Arsillus Senogalliensis.

Lapsum pręcipiti é polo ruina
Ancyle impery decus futurum
Per totam manibus sacris Lupercus
Saltu instans celebri, ferebat vrbem,
Lingua Mamurium vocans frequenti,
Non ingrata viro, Numa fauente,

Optatum precium dedit, futuram
Famam temporibus nouis vetustas,
Formasset clypeos suo ꝙ astu,
Cauta tam similes magister arte.
Dico tam similes, vt ipse ocellus
Tam docti artificis nequiret, istud
Istud non opus est meum, quirites
Proferre, et penitus suos notare.
Verum tu Coryti Deis benigno
Grates pectore debitas referto,
Auctor ꝙ fueris nouus, piusq;
Inuenti, egregius faber, ꝙ isto
Viuit tempore notus, et fidelis,
Sculpens marmora mentis ad figuras.
Tu pro numinibus tribus dicatis
Vno quę lapidi simul reuincta
Gaudent luminibus pijs videri,
& gaudent precibus pijs adesse,
Contentus proprio ære, sorte, vita,
Fortunę titulos neq; asse pendis.
Fortunę facito nihil furorem.
Famam á regibus haud putas petendam.

Nanq; illam superi dabunt perennem
Dum cuncti celebres mouent poëtas
Et latas referant per orbis oras
Nomen carminibus tuum, tuusq;
Splendor sidereas volans per auras
Viuet perpetuo, et fruetur æuo.

Horatius Coclius Otriculanus

Est lapis an potius vera hæc tria numina? si sunt
Numina, dextra hominis conficit ergo deos?
Si lapis, ergo lapis ridet, colit, aspicit, audit,
Et lapidi fas est dicere inesse animam
At rerum patitur minus hoc natura, nec illud
Credibile est, quid ni? credere vtrunq; potes.
Ex lapide hos mira finxit Sansouius arte,
Viuere Corycy sancta dedit pietas,
O mirum ingenium, pietas ó maxima, vtrunq;
Dicere naturę preualuisse licet.

C. Siluanus Germanicus

Omnia dys Coryti pietas tua præstitit, aramq;,
Et posuit statuas, sacráq; certa dedit.
Est superis etiam meritis pro talibus, ipsis
Ambiguum, quęnam pręmia danda tibi,

O simulacra tibi, meruisti et ponier aram
V sq; adeo in terris mira tua est pietas.

Idem

T res superos homines tres ornauere, Corytus
S culptorq;, et vates, ære, manu, fidibus.

Idem

Et summa ars, summa et pietas, summiq; pöetę
S umma tribus summis dona dedere Deis.

Idem

Corycius vati, et fabro, illi at debet vterq;, hi
T ergemini debent Tergeminis Superis.

Idem

Numina sunt saxum hoc, non sunt hæc numina saxum,
H oc tamen in saxo cernere vtrunq; licet,

Idem

Cuniq; parente sua, pariterq; parente parentis,
S ansouia spirat redditus arte Deus

Delius Hier. Alex.

S i post fata animis meritorum præmia dantur
E lysiumq; pijs, statq;, malis Phlegeton,
H æc tibi iam dudum tua numina Iane pararunt
I uq; aula ætheria constituere locum.

Credula posteritas sacrosq; adolescet honores,
Et tua tunc inter numina numen eris.
Felix quisq; pio deducens tramite vitam
Hic fama potitur, spectat ibiq; Deos.

Idem

Tempore quo huc illuc errabant corpora primum,
Nullus erat toto notus in orbe Deus.
Nullæ aderant leges, leges erat vna voluntas.
Vnus dux sensus, Iuppiter vnus erat.
Ast vbi digessit quisquis fuit ille Deorum
Hæc, et quodq; modum iussit habere suum,
Credere tunc homines aliquem regnare Tonantem
Quem scelera offendant, quem benefacta iuuent,
Numina tunc passim terras peragrare videres,
Conuiuas homines atq; habuisse Deos.
Nunc eadem rursus facientes tempora mores
Compulerunt Superos consuluisse fugam,
Esse ita sed mortale genus miserate, vadaris
Iane tuos tute restituisq; Deos.

Idem

Siue sis Coryti necessitate,
Qua circundatur vndequaq; mundus,

I mpulſus dare numina iſta terris,
S eu quod cœlicolas trahitq; fato,
S eu caſu temere omnia actitante,
F elix et pariter neceſſitate,
F elix et pariter trahente fato
B eato et pariter beate caſu,
Q ui ſis tot pariter bonis pöetis,
& Græcis celebratus, et latinis,
O mnes Corycium canunt pöetę
C ura queis aliqua eſt perennitatis,
F iunt, dum faciunt boni pöetę,
D um tollunt alios Charonti auaro
T olluntur pariter Charonti auaro,
A tq; præcipue Coryciani
Q ui ſui meliore parte viuent,
N ulla queis poterunt nocere furta,
N on ignes Ioue fulminante miſſi,
N on æuum omnia ſubſecante falce,
A t poſt millia multa cantitabunt
A nnorum redeuntium minores,
A nnam Coryciumq;, cum pöetis,
S tupeſcent ſtatuasq;, cum pöetis,

S tupescent Corytumq́ꝫ, cum fabróq́ꝫ
N ostra secla beata iudicabunt.

Ioannes Macerata

Ergo hominum Coryti tantum valet anxia cura
V ertat vt in magnos frigida saxa Deos?

Barptolemæus Simonetta

Quid natum Solyma miramur Virgine Christum
M ysticáq́ꝫ insoliti sacra puerpery?
N unc noua miremur Christi cunabula, saxo
S pirantes gaudent Anna, Puer, Genitrix.

Idem

Non est artis opus, q̄ non simulacra Deorum
Exhibeat, veros sed lapis iste Deos
Corycij meruit pietas, vt qualia cœlo
M ente colit, terris numina conspiceret.

Idem

Huic Superi saxo vitam, Sansouius artem
C ontulit, et Superis Corycius posuit.
M ira deum vis q̄ viuat lapis, ars quoq́ꝫ mira
S culptoris mira, et Corycij pietas.

Antonius Thylesius

Viribus aggressa est Superos Titania pubes
Deycere, et positis montibus astra sequi,
Victa tamen cecidit. Superos deducere cœlo
Sansouius, sed non viribus, arte valet

Idem

Numina quis cœlo deduxit? cui datur imis
In terris superos sistere posse deos?
Sansouius cœlum qui possidet ille, Deorum
Cum libet in terris numina constituit.

Idem

Viua Deum spirat facies, in marmore vultus
Aspice, non caput hæc, non mouet illa manus?
Et mouet, et loquitur, sed verba audire Deorum
Non datur humanis auribus, at superis.

C. Siluanus Germanicus

Diuos tergeminos Corycianos
Compar Phidiacis opus figuris
Et quo Tergemini probant, coluntque
Affectu Corytus, faber, pöeta.

Idem

Numina cum iuſſu magni accerſita Tonantis,
Aſtrigeri impleſſent atria pulchra poli
Cœlicolas inter, pietatem, Pallada, Phœbum,
Lis erat, et litis talis origo fuit.
Alterius ſibi quiſq; loci poſcebat honorem
In cœlo merito hic alter, et alter auet
Aſſurgens tandem placido concordia vultu
Mitigat et verbis æmula corda pijs
Parcite diſſidij noſtris inducere crimen
Cętibus, vnanimes pax decet ipsa Deos,
Cuiq; ſuum ingenium blanditur, at æqua poteſtas
Omnibus eſt ſuperis, et ſine fine manet.
Sin certare animus, laudemq; parare labore
Ducitis, et vires quiſq; probare ſuas.
Qui vos mortales coluerunt pectore toto,
Pro vobis certent quiſq; ſuo Genio
Præmia qui ſuperet ſunto hæc (manibuſq; coronam
Suſtulit) et ſummus á Ioue detur honos,
Dicta placent, vates legit ſibi Phœbus Apollo,
Sanſouium Pallas, Corycium pietas.
Extemplo Corytus ſtatuas ſimulare tribus dijs

Iussit, Sansouius iussa peracta dedit,
Sansouium, Corytumque nouo modulamine vates
Et statuas celebrant vberiore chely
Huius erat rixe iudex Astrea, Coronam
Cui dederit diuum discit ab arte virum,
Vincitis æque omnes ait, et simul ingerit astris
Præmia, qua tardus plaustra agit Arctophylax
Quodque deos inter litem, Mauortis in vrbe
Sedarunt vates, Sansouius, Corytus.
Bis quater Odrysy mensis numerantur vt eidus,
Illa micat stellis conspicienda nouem.

Idem

Unde hæc? Corycij fama crescente figuris,
Crescat vt ipsa simul forma decorque Deum.
Omnia laus tangit, volucris Saturnia pennas
Explicat, ad laudes ambitiosa suas.
Mortales pariter laudis capiuntur amore,
Incitat hæc segnes vilia corda viros.
Cur ego tam celebri superos non laude putarim
Gestire, et statuis accumulare decus?
Quandoquidem maius nequeat dijs munus honore
Prestari in terris, dum bona mens aderit.

Forsitan et Niobes fuerat hoc marmor imago
. Quo viuunt vates, Sansouius, Corytus.
Vt quę contemptrix fuit audacissima diuum,
S axea, quos spreuit, nunc agat illa Deos
E cquid non sperem fieri ? contrario ab vno
S i ars contrarium agit, si simile ė simili

Idem

M ateriam, formam, mentem, dat, sufficit, addit,
C orytus, Auctor, Apollo, ingenio, arte, lyra.

Idem

M irer Sansouium artem qui iam vicerit arte
A nne ego Corycium, qui pietatem animo ?
S igna hæc miremur, quibus ille expresserit artem,
H ic animi dotes cum pietate simul

Idem

Non minus ó Coryti q̃ Sansouinus habes tu
L audis, qui Superis has statuas similes
P erfecit, si tu posuisti numina cum illis
Q uę in cœlo aut vnà in hisce habitant statuis.

Idem

Hic certa ars ipsa est naturam imitata, vel ipsa
N atura artem, aut has Sansouius, vel cum hę

Se faber, ars se, natura et se vincere dum vult,
Vicit Corycius hos pietate sua.

Idem

Nescio vel mentem superet labor ipse, uel ipsa
Materia á mentis sit superata habitu.
Illa dedit causam, causam dedit altera, vtræque
Finxerunt propria numina terna manu
Illa dedit primum effectum, dedit altra formam
Hinc mens mira fuit, miráque materia.
Adse Sansouius decus attulit omne, poliuit
Numina dum veris æmula numinibus (tumque
Verum omnes Corytus superat, qui mentem, habi=
Materiam effectum, causa anima vna animat.

Idem

Natura ingenium maius, Sansouius ipso
Ingenio, maior Sansouio est Corytus
Composuit marmor natura, unde arte magistra
Leuia formauit Numina Sansouius
Viuere Corycius fecit formata loquique
Mente bona, ore pio, corde animoque pari
Corycio cedant igitur iure omnia, cedat
Natura ingenium Sansouiusque simul.

Facius Polydorus Pauonius

Numina furatus cœlo nouus iste Prometheus
Uno animat saxi corpore treis superos.

Antonius Nerlius

Mens Coryti, manus artificis, uatum ingenium, auro
Hoc struit, arte polit, carmine laudat opus.

C. Siluanus Germanicus

Crimina compulerant, homines abolere, tonantem,
Deucalion mersos reddidit ast homines.
Crimina compulerant superos decedere terra,
Corycius profugos restituit superos,
Utraq; damna uir é saxo reparauit vterq;.
Debent illi homines, Corytio superi.

Idem

Numina dum semet simulata in marmore spectant,
Esse suos vultus nescia forsan adhuc.
Accedunt pariter propius, placet vsq; beatum
Corycij munus, artificisq; manus,

Ut vultus hos esse suos didicere, vicissim
  Effigies proprias marmor habere probant
Lumina cum satiasset opus, mirata profantur,
  Quis putet humanas hoc potuisse manus?
Nos homines nobis similes produximus olim
  Assimulant nobis marmora nunc homines
Quod si vocales valuissent fingere, quis non
  Crederet et magnos progenuisse Deos?

Huldericus Huttenus Eques Germanus

Certum est Corycii patris Sacellum,
  Quod fecere alii prius pöetæ,
  Non libo colere, aut mola recenti,
  Nec cæso boue, victima cruenta,
  Sed versu ingenióque, qualecunque est,
  Da mi musa aliquid nouum, dedisti
  Quod non his aliis prius pöetis,
  Consumpta est ait, ut nihil supersit.
  Omnis copia tot prius pöetis,
  Iuuat me tamen, et iuuabit usque,
  Quæ sors cunque feretur, experiri
  Quiddam ad Corytij patris sacellum.

Idem

Coryciana pios venerari sacra pöetas
 Atq; ea carminibus semper adire nouis
Vrbe aliquis tota, defectas vatibus aras
 Dum videt, afficitur, in dubiumq; vocat.
Quis locat hæc, vatum pater est, sibi propria vates
 Desine mirari, templa locata colunt.

Idem

Propitius quondam Cretæis Iuppiter oris,
 Propitius fertur sol habitasse Rhodi,
Pallas Atheneas præsens respexit ad aras,
 Menalio statuit Pan sua sacra iugo.
Tenaros æquoreo tura acceptissima regi,
 Fert Iuno altrici vota precesq; Samo,
Dilexere pios Phœbeia numina Delphos,
 Syrtica Cornigero fumat harena Ioui.
Præcipue Maia genitum Cyllenia placant
 Templa, Venus Paphia gaudet in vrbe coli.
Amphitryoniaden proprie mouet vltima Gadis,
 Vulcanóq; magis Lemnia sacra litant.
Falsis ista Deis, cultu meliore dicata est
 Ara salutifero Corytiana Deo.

Hic natum, matremq; roges, auiamq; licebit,
Non falsos vera relligione deos.

Idem

Quot se vere nouo diffundunt gramina campis,
& quot tunc pasim floribus albet humus,
Monte hybla quot aluntur apes, quot acerba pruinas
Spargit hyems, quot habet sidera vterq; Polus,
Quot grauis Autumnus dulces vindemiat vuas,
Sicca quot in libycis grana leguntur agris,
Quot folijs vaga silua uiret, quot sidus inundat,
Pleiadum guttis, quot fouet Ida feras
Quotq; in Atho lepores, quot in alto gurgite pisces
Quot patula volucres aura animantur aues,
Non bene quis numerat, sed non numerare facultas
Corycy versus quot gerat ara patris.

Eiusdem Votum

Orbe pererrato, terra omnia passus, et undis
Nunc etiam raptum peste agitante pedem.
Corycij pietate noua deuoluar ad aram,
Hac auia, hac mater, hac tibi nate prece,
Da morbum cessare pedis, da robur ademptum,
Sic nunq̃ his desint cæraq; tusq; focis.

Ianus Damianus Senensis.

Sansouio Natura dolet superata magistro,
Dum trinum ex vno marmore spectat opus
Sic mirata artus scrutatur numina credit,
Ora, manus, faciem, brachia, labra, pedes,
& tandem labrymis victa hæc affatur abortis
Mortali heu vincor, nil iuuat esse Deam.

Hieronymus ferrarius Serianus.

Has voto statuas bonus dicauit
Matri Corycius Deorum, et Annę.
Si quis nunc faciles Deas precetur,
Verum sentiet his inesse numen.

Idem

Cœlicolas veris imitantia saxa figuris
Nomine ab auctoris Coryciana uides,
Inuidiosa ipsi cum sint hæc marmora cœlo,
Quid non mortalis fingere dextra potest?
Cantaber extollit, Celta hæc, flauiq; Sycambri,
& noua sunt oculis picte Agathyrse tuis,
Nunc quoq; si extremo Romam petat indus ab orbe,
Digna cani solum Coryciana putet.

Gregorius Angelus Germanus

Diuitijs felix, et opum felicior vsu,
Corycius felix carmine, et arte viri.
Indicat euentus, quisnam felicior illo?
Munere, diuitijs, carmine, et arte viri

Idem

Dicite Pierides quando simulacra canendi
Finis erit Coryti, dicite Pierides
Nullus finis erit, sed quænam causa canendi
Continuo studio Corycij statuas?
Vos simulacra Deum, cœlum vos allicit, artis
Exactę, et Coryti relligionis amor
Plus tamen arte viri, plusq̃ simulacra Deorum
Vos Coryti mouit relligionis amor.

Idem

Dum mecum reputo vices caducas,
Fortunę, et studium simul virorum,
Videris Coryti mihi beatus
Quod te non nimium, et minus, minusq;
Sortis flatibus exhibes ferendum.
Prudens, das operam perennitati.
Eodem studio Deos amicas,

Eodem studio sacros pöetas
Deuincis, pariter necisq; hiatum
Eodem studio effugis, quid vltra?
Videris Coryti nimis beatus.

Lucius Salimbenus

Hæc quę viua putant homines de marmore signa,
Corycius posuit vir pius ære suo.
Dote ministerium statuit, maiora daturus
Cum poterit, poterit cui deus ipse fauet.

Idem

Qui arte alios lapides forma et superare videtur,
Hunc, etiam magnum numen habere puto.
Funde preces igitur nostro pia turba sacello
Si fieri voti compos honesta cupis.

Idem

Praxiteli, Phidię, Lysippo, auidoq; Myroni,
Cælasse ęternum est corpora viua decus.
At tibi Corycij statuis mira arte Sauine
Insinuasse animam Gloria maior erit.

Idem

Saxa licet natura loqui signata repugnet,
Hæc tamen affectu verba mouere puto,

Si penitus verborum usus natura negauit
 Mille poëtarum vocibus alta sonant.

Petrus Andreas Sanctuccius Fidentiolanus.

Phidiacus solo quatiens Deus æthera nutu.
 Indicat Archetypon carmen Homere tuum
Indice sed nullo Sauinus Sculptor, et auctor,
 Corycius, magnos treis posuere Deos.
Vno qui ut spirent tres, mirum, in marmore, Christus
 Atq; Auia, et Marie, nata, nepos, auia.
Hæc ego ceruleo conuecta per æthera nimbo,
 Vt spectarentur numina crediderim.

Franciscus Coptius Narniensis.

Certatim hæc summo cum vellent numina cœlo
 Præmia Corycio reddere grata tibi,
Ætherias illis uisum promittere sedes,
 Quo nullum superi munere maius habent.
Fluxa dedit tua dextra deis, æterna rependent,
 Tu terrena, poli maxima regna dabunt.
Nec mirum, donis quis secum certet? Olympum
 Est dare Cœlicolum, terrea dona virum.

Idem

Sunt duo qui meritis certant, virtute propinqui,
Alter enim finxit, repperit alter opus,
Hunc pietas, hunc cana fides, hunc plurima virtus,
Eximium in terris numen habere iubent
Alter marmorea decorauit imagine Romam,
Et faciem posuit numinis alma tui;
Hac si Pelleus frueretur luce tyrannus,
Non sua Lysippo tradita cura foret,
Nec sacra clauigeri toties laudata fuisset
Forma Dei, volitans sæpe per ora ducum
Te reges, te Virgo, duces, te totus adisset
Orbis, ut egregium iure uideret opus.
Ambo merent igitur coniungi laude, tuetur
Corycium pietas, Sansouiumq; labor.

P. Iani Hadelij Saxonis, In statuas
Corycianas, Elogium

Me quoq; me capiunt istis simulacra figuris,
Istaq; Pierides excitat Ara meas.
Hanc quicunq; videt, diuinos protinus ignes
Pectore, non humiles concipit ore modos.

Non est cur duplici surgentem vertice montem,
Non est virgineum cur Helicona petas.
Nam se spectanteis facit hoc altare pöetas,
Quasq; canant pleno fonte ministrat opes
Non est quod factis studeas affingere rebus,
Maximus est siquis scribere vera potest.
Heic nihil est, si forte velis, quod fingere possis,
Maior commento res erit ista tuo.
Credo ego Sansouium, statuas formaret ut istas,
E' cælo magnos elicuisse Deos.
Talia sunt certe, quid enim manifesta tacerem?
Aut sunt in toto numina nulla polo.
Tam bene sub pueri ludentis imagine Christum,
Tam bene cum tenera Virgine fecit anum.
Filiolum Maria, visum stupet Anna nepotem,
Hæc Auiæ vultus, ille parentis habet.
O felix marmor, cæloq; capacius ipso,
Quod capit immensos, numina uera, deos.
Filius Iapeti glebas animasse recentes
Fertur, et humanum sic reperisse genus.
At treis Sansouius facientes omnia diuos,
E' pario uiuum marmore fecit opus,

Mamurius rigido quia scuta parauit in ære,
N unc quoque quod petijt carmine nomen habet.
A t plus Sansouius meruit, plus ergo recepit,
I nter quos sculpsit creditur esse Deos.
I am quid Corycio debent hæc numina nostro?
C uius habent istum munere sculpta locum.
Nempe salutarem terra facilemque senectam,
F elices cœlo perpetuosque dies
D emeruit, manes etiam pietate profundos,
N on tantum superos obligat ille Deos.
Q uod superest fractis longa ex ætate sepulchris.
C olligit, inque hortos collocat omne suos.
C um base, cum titulo, siquam modo viderit vrnam,
Ponit in electis ordine quamque locis.
E ruta flaminiæ, sunt eruta multa latinæ,
L ectaque sunt vni tot monumenta viro.
F ractaque tot veterum, totque integra signa virorum
I n sua conspicuas atria uexit opes.
V t quid Roma fuit, quantisque euersa ruinis,
P ræ se Corycij uel domus vna ferat.
V os animæ festas nunc exercete choreas,
C arminaque alternis dicite læta modis.

Corytius veteres uobis instaurat honores
  Et rapit e' seris nomina uestra rogis
Iam nihil est, si uos Minos cum fratribus omneis
  Sic amat, ad stygias quod timeatis aquas.

Eiusdem, in easdem.

Argolico patrios Aeneas igne' penates,
  Et rapuit tardum promptior ipse patrem.
Corycius dignam statuit cœlestibus aram,
  Lucéq; defunctis lumina reddit Auis.
Dic mihi dic lector, non res interrogo vanas
  Num magis ex istis hic sit, an ille' pius?

Eiusdem.

Relligione noua virtutem iungere' priscam
  Corycius dum vult, illud et illud habet.

Eiusdem.

Treis, si materiam, treis, si res spexeris artem,
  Vnica cœlesteis sex habet Ara Deos.
Materies, Auiamq; Dei, Matremq;, Deumq;,
  Treis Veneri gratas continet Ars Comites.

Fabius Vigil.

Tandem Iane', oculis aufer Miracula Diuum,
  Nam decet Arcanis sacra latere' locis.

Ni facis, Accurent vario tot ab orbe Pöetæ,
Quot Persarum iniere Agmina thermopylas.
Nec tibi, Quot Scitas Populo statuere Quiritum
Bissenæ ad versus sat fuerint tabulæ. (candi
Verum vt scripta feras, Quis mensæ erit ordo, vo=
Quæ Ratio, extructos cum dabit Anna Toros?
Si Mehercle Alma Ceres, et Bisgenitus Lenæus,
Horrea Toti ierint in tua, Parcus eris. (nat,
Nec fuerit, Quicquid vescum, graditur, volat, aut
Nec Quibus Accumbant, Quintia Prata, satis.

HYMNI.

Franc. Franchinus Consentinus.

Effigies, vultusq; Deum de marmore vidi,
Tergeminos vir culte, tibi quos ante repertos
Sansouia est experta manus, statuitq; per artem.
Vidi, altumq; decus pulchra sub imagine seruant,
Et laudum tibi magna tenent monimenta, perennes
Dum pater in pontum Tiberinus deuehet vndas,
Stabit dumq; lapis Tarpeius, maxima semper
Relligionis erunt signa, et pietatis honores.
An forte in saxo veras imitante figuras
Infanti aridet Latona, Auroráq; Phœbo?
Num Venus, et nudus puer, exultatq; Dione?
Nugę abeant, non ops, non Vesta, et veiouis, en hic
Est lapis, effinxit quondam quę Græcia mendax.
Ecce hos spes natę in gremio quantum Anna nepoti
Leniter arridet, gestit puero Anna nepoti,
Qui mare, qui terras, quiq; æthera, nubila, cœlum,
Condidit, et forma perfecta condidit orbem,
Natus et ipse Deo quum sit cum patre, nec unquam

Sit sine prole pater immenso numine iunctus,
Omnia de nihilo diuina mente creauit.
Hinc salso commixta mari iacet arida tellus,
Sustinet hinc terram aer, aera contegit ignis,
Ætheráq; ardentem, et supereminet omnia cœlum.
Inq; vicem hinc luces cedunt cum lege tenebris.
Et sibi perficiunt quę tempora quatuor annum
Ver, æstas, autunnus, hyems, æqualia nunquam.
Vnde fluunt tot aquę dulces, tot habemus et vnde
Vndiq; grata focis siluarum robora nostris?
Vnde homini victus, pecoriq; alimenta quotannis,
Arborei fœtus, fruges et gramina Campi?
Natus in hoc equidem possum lætarier æuo,
Luce fruor, non ut ueteres caligine captus.
An chaos, aut ignis, uel aqua, aut exordia mundi
Sint atomi conor, genios nec adoro profanos,
Ipse tyrannorum nec pono altaribus ignes.
Instituit primus qui iam à mortalibus ipsos
Mortales pietate coli, num forsan amicus
Ille fuit Saturne tibi, an tibi Iupiter ille?
Quem spectas gratare Deo mortalis in horas,
Et si cuncta colit, sunt ipso et si omnia plena.

Hic genus innumerum sparsit per inane volantum,
Agminibus donauit humum pecudumq; ferarumq;
& mare tot varijs vulgo mirabile monstris.
Addidit his hominem, dominus qui forte praeesset
Omnibus, aerijs, terrę, atq; animalibus vndę,
Illi animum mentemq; altam dedit, et sibi fecit
Persimilem, prę alijs hominem sic cœpit amori.
Salue rerum opifex, o rex hominumq; Deumq;
Omnipotens salue, salue fabricator Olympi.
Quis canat hasue manus ut denis orbibus illum
Fecerit, et varijs ut iusserit ire per annum
Motibus, ut primus reliquos sic duceret orbes,
Hic ut fixa, utq; illi errantia sidera haberent.
Quis referat qualesue vię solisue labores,
& vaga nocturnę q̄ sint dispendia Lunę?
Signiferiq; poli queis legibus astra mouentur?
Omnia digna Deo, tibi non Ascrę camœnis
Quamuis et sceptro fueris donatus, et ore,
Credidero, cœlum e terra, pontumq; creatum,
Nec fecisse chaos terram, noctemq;, nec inde
Factos nocte dies, atq; æthera coniunge mixto.
Ipse deus nobis nubem Deus abstulit atram,

N on passus populos per tot magis ire tenebras,
D ecreuit dubię semet ostendere genti,
V t scirent ipsumq; oculis et mente viderent.
S iderea natum cœli demisit ab arce
D ię vtero Marię, tanto vni pondere dignę,
V náq; ad id totum fuit hæc electa per orbem.
E cce Deum peperit nata eius Virgo perennis,
I amq; Dei fuit hæc genitrix, et filia cælebs,
F ilia, principio dominus quam fecerit vllum
I am concepta prius, prior omni tempore virgo.
A nte grauis q̃ terra foret librata per axem,
Flumina q̃ fluerent, q̃ flarent flamina terris,
Q uam mare disposito tenuisset littore fines.
& lucem daret aula poli, stellasq; teneret,
A ttamen Anna graui nuper demiserat aluo,
N utrieratq; suis ipsam de more papillis,
M embra beata, sinus, mammę, pectusq; beatum,
V sq; beata parens, quę iam edidit vnde creandus
I pse foret mundi pater, ut mortalis, et auctor,
C uncta quidem prudens hæc nouit mente profunda
C orycius, solet utq; auia arridere nepoti,
I llius et mater, sic vno in marmore gestus

S unt Annę et Marię in puerum ceu cernis Ieſum
V irgo ſedet, ſedet Anna ſinu genitricis in imo
E ſt puer, huic natę læua de parte iocatur
D ulcis anus, læua plantas dum ſuſcitat apte
D extra dumq; manu impoſita per virginis armos
E ripere oſtendit uiuam cum fraude volucrem,
I lle cauet, perſtringit auem, tum forte repugnat,
V irgo reſultantem moderatis continet vlnis,
C uncta tuens, grauitate tamen ſubridet vtriq;,
& tantum ſi ſcire licet plus pectore in imo
G audet, cum genito coram luſiſſe parentem.
S alue ſola Dei genitrix, o filia nati
V nica tu ſalue, ſalue decus addita cœlo.
Laude tamen nunc es quantum heros optime dignus?
A nte alios eſt digna tui q̃ gloria facti?
G ratulor ipſe tibi qui talia dona tuliſti
G rata Deo, poſuiſti etiam qui altaria, et aurum,
& thura in tales pario de marmore vultus.
I am tibi quodq; petis Deus annuet, omnia voto
F undet digna tuo, longæui temporis annos
P roducet, faciet felicia tempora vitę.
& cum naturę tandem conceſſeris, ipſe

O mnipotens medium æterna te condet in aula,
I llic pro meritis cantuq; et odore frueris,
T anta tuens tu tecta Dei, sedesq; beatas.

Lily Gregory Gyraldi Ferrarien. in Diuam Annam Coricy Hymnus.

E rgo unus te diua meo sine carmine mittam,
S im licet exiguus vates, frustráq; pöetis
I mmistus, Thiasos tentarim inducere Musis?
T u mihi diua parens animos, et pectora præsta,
S i te Corycius pario de marmore, si te,
S i natam intactam posuit, magnumq; Nepotem,
I lle etenim magno uestri perculsus amore,
E rexit delubra, tuo de nomine dicta.
Stas primum complexa ambos, natamq;, nepotemq;,
I nq; sinv repit teneris'q; amplectitur vlnis
V os puer, æthérius puer, ęternięq; parentis
P rogenies æterna, et nulli obnoxia culpę,
Q uæ tamen humanam luit, et scelus omne piauit
V nde tibi merito soluerunt ora pöetę,
& laudes cecinere tuas, præclaráq; vitę
M unia, et acta tibi caste incunabula, molles

Non inter luxus, vanis non dedita curis,
Sed templis aſſueta frequens, precibusq; tonantem
Supplicibus oneras veſtales inter amatas,
Vt coniuncta viro veneris deſpexeris ignes,
Cœlibe coniugio longos ut duxeris annos,
Vt te confectam ſuprema ætate, Tonantis
Prodiderit ſummo demiſſus ab æthere, caſtam
Eſſe Dei matrem pariturum, Nuncius ales.
Tu proprias partiris opes, pars tertia templis
Eſt inſtaurandis data, pars data tertia egenis,
Tertia pars vobis, miſeræq; alimenta ſenectę.
Per te confecti curis, morboq; ſalutem
Accipiunt, per te laniati corpore toto.
Quot per te falſo damnati crimine mortis,
Quot varijs terrę, pelagiq; erroribus acti,
Atq; hominum inſidijs ſeruati? tu o bona mater,
Nunc, o nunc dubijs tantum ne deficę rebus
Italię, videas quo ſint diſcrimine regna.
Auſonius quantis iactetur fluctibus orbis,
Nunc age ſiqua via eſt, ſi quam tibi nata, nepoſq;
Oſtendunt, neq; enim fruſtra tibi numina tanta,
Nec pater omnipotens veſtro de ſemine natus

Da pacem potius, et magni Cæsaris arma,
Gallorumq; truces animos, in Barbara vertas
Sceptra Ducum, gentesq; feras, hoc maximus optat
Hoc leo, mortiferum cui cura auertere bellum,
& pacem præferre orbi, tu diua Leonem
Respice iactatum tanto sub pondere rerum,
Respice, compositis regum ut discordibus armis,
Conueniant proni, et pedibus dent oscula sacris.
Hæc ego Corycij dum specto forte sacellum,
Innumerumq; lego vacuus pia carmina vatum,
Anna tuo mirum incensus meditabar amore,
Nam quem non moueat tantę pietatis imago?

Iani Vitalis Panhormitani in diuam
Annam Corycy Hymnnus.

Mene igitur diuum genitrix ex agmine tanto
Vatum augustorum, quos nostra exuscitat ætas,
Eligis auctorem laudum Regina tuarum?
Pondera non poterunt humeri tua ferre, subibo
Attonitus, quando ora tenes, et pectus anhelum
Intumuit, numenq; tuum difunditur imo
Corde tenus, subitoq; accendit menbra furore,

E xercens vatem memorem patriǽq; larísq; ,
D edidici mortale loqui, mens concita nutat ,
P ræſcia q̃ tenues nequeant ſubſiſtere vires .
S ed tua, nunc fateor, quædam diuina voluptas ,
P ræpetibus pennis, Zephyrísq; iuuantibus, alta
R emigium alarum, quibus aduolem ad aſtra parauit,
V nde tibi genus immenſum, genus immortale ,
A nte homines omnes, ante omnia ſecla ferarum
F ulſit, ut æternum toto dominetur olympo . (pus ,
V nde Deum ſator atq; hominum, ſine corpore cor
D at ſuperis pia iura pijs, almiśq; elementis
I mperat, et rebus reparat res omnibus omnes .
D um tamen in tanto dicendi puluere uerſor ,
N on ego vana tuis amplecti laudibus opto
V entoſus, quid flabra tonent, vnde aſpera ponti
H orret hyems, quid inane in rebus, an aſtra ſua ui
H umorem eliciant ex omnibus amnibus in ſe ,
V anum argumentum, illaudatáq; cœpta pöetis .
T e tantum toto ore cano, prænuncia cordis
E loquitur te lingua, tuas tibi ponimus aras ,
E x tenebris tantis tam clarum educere lumen
Q uæ potuiſti olim, cœliq; ingentis opacas

Prompta aperire fores, stirpemq; fouere deorum.
Este procul quos ambitio, quos durus habendi
Raptat amor, quos sollicitant cæca agmina amorum
Dum fœcunda parens Nymphę omnipotentis ad
Solennes canitur, sancto dum concitus æstro (aras
Corycius festa velat pia limina fronde,
Pancheisq; sacros diffundit odoribus ignes,
Cedant turrigerę delubra prophana Cybelles,
Insanis infecta furoribus, impia cedant,
Dictynnę simulacra cruenta, et siqua vetustas
Finxit, plura modis fallacia numina miris.
Maius lumen enim exoritur felicibus astris,
Lumen syncerum et diuinum, cuius ab arce
Egreditur Sol auricomus, Sol aureus aurea
Effusus luce, et ceruice micante coruscans, (sunt
Quando igitur mundi iubar, vnde immensa capes=
Lumina stellarum fulgentia corpora, et vnde
Labuntur vultu fata intemerata benigno,
Effulget radiante coma, et rutilantibus astris.
Nam quid te sileam? quid te sine nomine linquam?
Inq; salutatam venientibus inclyta seclis
Anna? quid interea sensus torpetis inanes?

O mnia (si qua dies laudum monumenta recondit)
P andite, continuoq; meis annectite verbis
Q uandoquidem hinc rerum summa, hinc vnde omnia
H inc cœli terræq; vná delabitur auctor. (pendent
F ortunata parens tu non fœcunda, nec herbis
C arminibusúe vllis, sancta tu numinis aura
A fflata, et mentis diuinę imbuta calore,
R eginam paris astrorum, quę concita matris
N umine, perpetuum virgo, æternumq;, deorum
R egem perpetuum, æternumq; in viscera sumpsit
D ia sua, et nulla rupta compage pudoris
I ngentem peperit diuum, genitorem, hominumq;.
F elix prole parens tali, felicia quæ te
T empora, felices qui te genuere parentes.
V t rerum per te pereant mendacia mille,
P er te vera canant diuina volumina patrum,
P er te fatidicę cecinere, vno ore Sibyllę. (ni
E cce Deus, Deus ecce Deus, procul iste propha
N ascitur en Deus omnipotens, date lilia templis,
T ura py date larga focis, violasq; per aras
F undite, virginei præclarum insigne pudoris.
Salue, o salue iterum Dea maxima, magna deorum

Magnorum stirps digna aris, quas rite dicamus
Diua tibi, atq; astris quæ te æqua luce coronant,
Tu regimen rerum, atq; in te inclinata recumbit
Spes hominum, tu firma animantum in rebus egenis
Fundamenta iacis, de te pleno ore locuti
Vates veridici, per te quodcunq; benignum
Nascitur, à te omnis succedit gratia rebus,
Te genus egregium, domus et te regibus alta
Protulit ingentem, tu vitam degere castam,
Tu nosti seruare modum, pro te anxia vatum
Plectra sonant diuinum, et magnum, sidera tecum
Immenso splendore micant, radijsq; secundis
Aspiciunt mortale genus, seruantq;, fouentq;
Tu tamen interea Dea si tibi pectoris omnes,
Numinibusq; tuis aditus sedesq; reclusi,
Solennes si rite tuas tibi dedicat aras
Corycius pater, et sacros instaurat honores,
Si pius é solido posuit tibi marmore sacrum,
Effigiemq; tuam, et natæ, paruiq; nepotis
Erexit, vatumq; Chorum ad tua sacra vocauit,
Usq; adeo bona mens potuit sibi conscia recti,
Felicem da posse senem tua festa quotannis

Concelebrare diu, téq; ad tua sacra vocare,
Palladis æterna præcinctum tempora fronde.

Alberti Cistarelli in diuam Annam
Corycij, Hymnus.

Mater magna, potens nata, paruoq; Nepote,
Ætherias arces, atq; aurea limina mundi
Quæ colis, et superis concessa sedilia diuis,
Atriáq; ampla Deum, Cybelę non nota furenti,
Non Phrygijs nuribus, ceu Dindyma ubi impia, men
Terrificant hominum sanas, mutantq; trahuntq; (tes
Vis dominę turritę, immaniáq; ora Leonum,
Ora Cleonæo monstro grauiora, neq; vlli
Conspicienda impune, malo non absq; furore.
Tu Dea, tu contra, fas sit componere magna
Paruis, fas lucem tenebris, et sancta profanis,
Aspicis ex alto si nostri in luminis oras
Auxilium latura pijs, tu flamine amoris
Diuini virtutem animis, iustumq;, piumq;
Ingeris, hos fida, donec statione reponas,
Cuius si meritas quis tentet dicere laudes,
Ille etiam libyę multę ut turbentur harenę

Littoribus, quoties soluuntur vincula ventis
Connumerare velit, conuexum hi marmore cœlum
Implent horribili, syrtesq; et inhospita verrunt
Æquora, pulucreo (dictu mirabile) nymbo,
Fluctuat omnis ager, pontum mentitur harena.
Pauca tamen referram priscę vestigia laudis
Quæ seruare seni lectum pia cura marito,
Quæ fuerint menti inuictę connubia, quanti
Iura maritalis nexus, quod sæpe solebas
(Quando diuitijs sunt omnibus anteferenda)
Matribus illa eadem, ut facerent, proponere Idumes
Nec reticebo graui si quos conspexerat olim
Pauperie exhaustos, horum ut miserata labore:
Grandia munifica profudit munera dextra,
Quam recti, iustiq; tenax, pietate verendam
Insigni, solam te adeo tua secula norant,
Propterea omnipotens hominum sator atq; deorum
Idem te tali est dignatus virgine nata,
Qualem nulla prius uiderunt tempora, nec mox
Sæcla vnquam lustris labentibus vlla videbunt,
Cuius virgineo ex vtero (monimenta salutis
Prima hominum) superę moderator maximus aulę

Prodijt, ætherios orbes terrasq; patentes
Qui certis regit imperijs, nutuq; gubernat
Cuncta suo, atq; eadem longum traducit in æuum
O, nimium felix, o terq; quaterq; beata
Viscera anus, uere Anna dei iustissima cura,
Quæ gremio auratę chlamydis, duo lumina cœli
Suscipis, æternum natum, matremq; minorem.
Effice pręsentes miseris mortalibus, unà
Virtutem sectari, et opes dent temnere, patrumq;
Ambitus insanus tenues vanescat in auras
Tu rectam ducibus mentem, paruoq; potentes
Redde Dea, atq; animis absistant impia vota.

Francisci Centelles in Diuam
Annam Corycij Hymnus.

Anna tuas laudes, natamq; altumq; nepotem
Regnatorem aulę ætherię, terręq; marisq;
Est animus libare, mihi tu diua canenti
Adsis, et dubios audentis dirige gressus,
Te mortale genus, supera quod uescitur aura
Te Dea concelebrant, hominum per te genus omne
Iam sperare audet cœli aurea templa reclusi
Tu natam das ętherijs, quę regnat in astris

Quæ gentes herebiq; metu, cæcisq; tenebris
Eripit, et cœlum reserat mortalibus ægris.
Infernasq; domos claudit, nigrantia regna.
Salue magna parens diuum, tuq; aurea virgo
Salue iterum atq; iterum, magno lux addita cœlo.
Virgo eadem, atq; parens, fortunatissima matrum.
Quam pater omnipotens, sortem miseratus iniquam
Humani generis, regali sanguine cretam
Intactamq; vlli, nil vincla iugalia soluens,
Diuino impleuit tantum complexus amore.
Vere nouo ætherijs radijs lustrata, ministrum
Vidisti aligerum tibi grandia iussa ferentem,
Sensistiq; nouo præcordia ab igne moueri,
Concipiens intacto vtero (mirabile dictu)
Gratum onus ætheria cœli Spirantis ab aula
Auctoremq; tuum sub lucem enixa dedisti
Et subito ante pedes magnus tibi vagijt infans.
Salue sancte puer, Sator idem maxime rerum,
Vnà ades hunc nostrum non aspernatus honorem,
Dum sacra odoratis fumant altaria flammis,
Quæ tibi Corycius ductis de marmore formis
Sacrauit, matriq; tuæ, matrisq; parenti,

Grandæuę instituens certis pia sacra diebus,
Aspice quam vario certent huc carmine vates
Egregij, vestrasq; ferant ad sidera laudes
Otia dum rebus orant, pacemq; per aras,
Exposcunt, pacem optatam, placidamq; quietem.
En agit intrepidos tristis discordia reges,
Regna per heu sæuo concurritur Itala ferro,
Vndiq;, disiectæq; ruunt cum mœnibus vrbes,
Ferrum, flamma, fames in nos crudelia fata
Exercent sat iam luimus facta impia sontes,
Iam satis et Germanus atrox Dacusq; rebellis,
Romanas arces, Romana palatia flammis,
Atq; Deum eruerint magnorum ingentia templa.
Inq; satis nostros fœdarint sanguine campos
Hispani, Heluetijq; truces, Gallusq; superbus,
Respice quassatam Italiam, et miserere laborum
Antiquę Ausonię, liceat requiescere tandem,
Et patrios habitare lares, patriosq; penates.
Da fessis requiem pater, et fera bella quiescant.

Leonardi Tostę in Diuam Annam
Corycij, Hymnus.

Pande viam, mentemq́; aperi, et torpentia laxa
Corda mihi, alma parens, sacrosq́; incende calores.
Namq; Canam te diua prius, natamq́;, nepotemq́;,
Et mites legum monitus, promissaq́; patrum,
Quod foret ab regum fatali semine virgo,
Quæ patris æterni natum gestaret in aluo,
Intemerata parens, nulloq́; è semine fœtum
Ederet, et clausi reseraret limina cœli.
Alma parens hominum per te genus, atq́; deorum,
Sedibus æternis cœli in statione locatur,
Tu priscas renouas leges, et fœdera sancis,
Labentemq́; nouo componis lumine mundum
Te Dea te celebrant homines, te numina diuum,
Horrendiq́; aditus per te tremuere Acherontis.
Fęlix, o nimium felix, Nata atq; Nepote.
Felix quę in teris hominumq́; Deumq́; tulisti,
Quem non magnorum caperent conuexa polorum
Nec sæuum insanis agitatum fluctibus æquor,
Queq; sub imposito pendet grauis äere tellus.
Nec capit imbriferis stipatus nubibus aer
Viscera vna almę clauserunt viscera, regem,
Salue igitur ueneranda parens, Anna optima salue

Suscipe vota libens miserorum, et respice vatem,
Qui ante aras supplex, vestri succensus amore,
Egregiasq́; tuas laudes, atq; inclyta versu
Numina vestra cano, magno coniuncta nepoti.
Tuq; adsis matrona fauens, si pectore toto
Te accipio, et placido tua sunt mihi numina cordi.
En tibi Corycius sacratas dedicat aras,
Illustratq; auro circum, gemmisq́; coronat,
Vobis annua vota ferens, et respice, vatum
Alma cohors, docto certatim carmine laudes
Concelebrant, adolentq́; sacris altaria flammis.
Ipse autem ante alios sacratos libat honores
Corycius, frondesq; nouas flagrantibus aris
Imponit, placidoq́; super conspergit odore.

Delij Hieronymi Alexandrini Ro. in Virginem Deiparam ad Corycium, Hymnus.

Te canimus veneranda hominum, veneranda Deorum
Regina, intemerata parens stelantis Olympi,
Oceaniq; patris, terrarum orbisq; potentis.
Perq; tuas, humiles, conamur serpere laudes,
Quantum mens humana sinit, q̃tumq; pusillę

Suppeditant vires, quis enim tam magnus, et alti
Dotibus ingenij fretus, contexere chartis
Numina tanta queat? factisq; æquare superbis
Verba canora modis, malit, pede siue soluto?
Sit voluisse mihi satis ergo, nanq; voluntas
Est perspecta Deo, si desint robora, nullum
Inuoco, scribenti qui dictet carmina, Phœbum.
Nil moror Aonidum mendacia numina, siue
Tres illę numero sint, ter ternæue sorores,
Somnia priscorum, figmentáq; maxima cędant,
Cyrrha domus Phœbi, furiosi Nysáq; Bacchi,
& fons cornipedis volucris, de nomine dictus.
Ista, sibi queis cum lusit cariosa vetustas,
Omnia sunt puluis, nihil omnia: et omnia risus.
Præstrinxit ueri illam caligatio cultus
Falsorum pressam sub religione Deorum.
At nobis non vana Deum ludibria, mœchus
Iuppiter, aut meretricia numina ture coluntur,
Sed tenebris pulsis animarum luce carentum,
Vnum cunctorum motorem agnoscimus, vnum
Placamusq; Deum trino sub numine, mater
At nobis rerum rectoris creditur, haud ops,

Vel Cybele Turrita, At quæ sine coniunge virgo
Veri summa Iouis natum conceperit, adsis
Virgo potens, facilisq; meis allabere cœptis.
Cum pater omnipotens mortalia facta videret
Subdita Plutoni, pedibusq; Acherontis auari,
Humana et stygio versarier omnia nutu,
Crimine primorum culpaq; vrgente parentum,
Ingenti super his tandem miseratus amore,
Fas ut in antiquam patriam post longa reuerti
Exilia ijs esset, varioq; ab turbine rerum,
Vnigenam sobolem, proprio quę sanguine nostrum
Flagitium redimat, statuit demitttere terris,
Vnicáq; inuenta est illi castissima virgo (tu
Digna Deo, Maria Illustris, Maria optima nam
((seu prohibent) proles esses cum regia, forma
Quantum non olim Troianę causa ruinę,
Quantum non Tyro, non improba adultera tauri,
Præstares, tenerę et primæuo flore iuuentę,
Non tamen vlla tuos cepit contagio sensus,
Nunquam sollicite reliquas agitare puellas
Quæq; solent, formę studium, & speculumq; capillis
Consuluisse dies totos, aut æmula virtus,

Fœmineęq; œstrum inuidię te compulit, inter
Artibus æquæuas operosę anteire Mineruę.
Cum tamen ipsa tibi si conferetur Itoni
Incola, iam fieret, quod priscam fecit Arachnen,
Sed virtus præstare magis: q̃ velle videri
Diua tibi, sed pro vanis euoluere curis,
Mysticaq; orgia, sanctorumq; oracula vatum,
Venturo de rege Deum, qui virgine nasci,
Vellet, et ipse suo repararet sanguine mundum,
(Tantus amor superum mortalia respicit, illis
Tam pia cura sumus durę telluris alumni,)
Ergo toto animo venturum numen adoras,
Venturumq; Deum veneraris ad æthera palmis
Supplicibus, flexoq; genu, ter (nescia fati
Ipsa tui) vocitans illam deciesq; beatam,
Felicem ingeminans, quę tanti mater alumni
Iam delecta foret, media inter talia quando
Ecce tibi iuuenis demissus ab æthere summo est,
Qualem non vnquam uiderunt mœnia mundi
Qualem credibile est habitare palatia cœli,
& Iouis ante pedes adstare ad iussa paratum,
Qui te predixit moderantis cuncta parentem,

S alue vera Dei genitrix, et sponsa, genusq;,
T u decus es rerum, tu præsentissima diuum,
T u spes humano generi, te nauta procellis
I mplorat medijs, ventisq; furentibus, ad te
C onfugit horrendi miles per vulnera Martis.
T u nulli auersare hominum succurrere, tu non
S anguine virgineo tibi vis Dea sæua litari,
N on humana tuas procumbit victima ad aras,
N on systro gaudes, raucis q; ad tympana Gallis,
S ed precibus, sed corde pio, sed pectore puro,
Q uali Corycius Matri, Natoq;, Tibiq;
C orycius posuit vatum pater, omnibus aram
M irificam populis, quos circuit omniuagus Sol.
S is igitur felix illi pia virgo, tuęq;
H esperię fractę iam tanta mole malorum,
B ellorumq; ruinis, et si iusta rogamus,
S i veteres proaui, quanq̃ caligine mersi,
A duersus superos, semper pietate fuere
I nsignes culmen viguit si maxima semper
R elligionis, et est modo culmen Roma Deorum,
S iq; pij quicquam, qui te cecinere poëtę
P rofecere suis numeris iam respice virgo

R omanas arces uasta et Capitolia passim
O bsita nunc dumis siluestribus, aurea quondam,
R espice Diua, iterum rerum moderetur habenas,
Terrarumq; orbis solitum sit Roma Theatrum

Hieronymi Corsini Veronen. in diuam
Annam Corycij, Hymnus.

S i quos solennes nobis pia cura quotannis
C oncelebrare dies, atq; ipsa ad templa Deorum
C onfluitis, multasq; preces, et dona ferentes,
H æc longe ante alias lux est dignissima cultu
M ortales, quę non Siculę sacra mystica matris,
N on celebranda vrbis, primi Megalesia ludi,
V ana superstitio, et ternę contraria luci,
S ed (quoniam ætheria quondam decessit ab aura
T ranslata ad superos, cœloq; hac luce refulsit
C œlicolum decus, et fortunatissima semper
V irginis Anna parens, humana vnde induit ora
I lle ingens rerum sator, immersumq; tot annos
E ripuit mortale genus de faucibus orci)
C arminibus recolenda pijs Annalia passim,
E rgo agite, et meritos aris imponite honores:

Sacráque odoratis conspergite limina sertis,
Nunc strepitant auium cantu nemora alta sonoro,
Nunc etiam vndosi posuerunt murmura ponti,
Nunc passim lætata nouos summisit odores
Terra parens, requiescat humus, requiescat arator
Vomere suspenso, sacráque hac luce labores
Sint procul, et lætum cuncti Pæana canentes
Pastores clausis stabulis ad templa frequentent.
Sed si forte aliquem præsentia cernere diuæ
Ora iuuet, castasque preces effundere ad ipsam,
Huc ad Corycij gressus ferat ille sacellum.
Hic similes Annæ vultus, hic ora videbit.
Hic solet exaudire libens pia vota precantum
E dulci gnatæ amplexu, paruique nepotis.

Laomedontis Tardoli Camertis in Diuam
Annam Coricij Hymnus.

Effigies diuum saxo tria numina in vno
Sansouij mira quos olim excuderat arte
Docta manus, sacra pius hac dum in sede locaret
Corycius, geminas tollens ad sidera palmas,
Hæc fertur superos, et numina sancta precatus.
Anna parens, maiorique parente intacta virago,

CC

Tuq; puer Iouis ætherij certissima proles,
Has audite preces, mea nec sint irrita vota.
Si quicq̃ puro qui vos procliuis adorat
Corde senex meruit, lachrymis si immista profusis
Excipiunt superi, admittuntq; precantia verba,
Haud equidem tenui vestrum decora inclita versu
Exequar, aut totum passim diffusa per orbem
Facta canam miranda, alium hæc sibi munera vatem
Qui linon ismarium superet quiq; orphea cantu,
Exposcunt, tali neq; enim me dignor honore
Iam senior, nimio curarum et pondere nutans,
Quanq̃, o vos imo, sed quas sub pectore verso
Ingentes facili laudes expendite corde
Ipse aram hanc, aram tetigit, duce numine vestro
Quam vobis statui donec mihi vita supersit
Assidue venerabor, et ipsa altaria circum
Annua dum verso lux sacra redibit olympo
Læta canent festa velati tempora lauro
Egregij vates, niueáq; in veste sacerdos,
Cælestes uobis epulas, et mystca sacra
Libabit, nec vos meritis pro talibus, auri
Pondera, diuitiasq;, opulentáq; regna reposco.

Sat mihi si tenuis victus, modicusq́; perennis
Census, et insignes solito quo munere vates
Largus opum venerer, viridi sat posse senecta
Incolumiq; frui, et placidam sperare quietem,
At vobis prima ingentem seruare Leonem
Cura sit, auspicijs cuius uestróq; fauore
Est iterum Ausonijs tandem pax reddita terris,
Seruate et iuuenem Carolum, quem vasta regendi
Prægrauat imperij moles, centumq́; per annos
Hos sinite æterna socios in pace manere, (men,
Vna anima atq; vnum in gemino sit pectore nu=
Sic pœnum, sic Dardanium contemnere regem
Audebunt, regnis grauidum, Assyriaq́; subacta,
Et magna tumidum Ægypto sua sub iuga missa.
Vna fides iungat cunctos, et sancta per orbem
Gliscat relligio passim, infidiq; Tyranni
Agnoscant verumq́; Deum, uerumq́; Tonantem,
Vt maurus tandem, et lati niger accola Gangis,
Sarmataq́;, et rubri spectat qui littora ponti,
Vos colat, et lympha caput irrorare salubri
Gaudeat, hinc alacres post secula longa caducis
Exuti menbris, æterna luce fruamur.

Hæc tu magna parens, hæc tu sanctissima virgo,
Cœlestem puerum, cui Sol, cui sidera parent
Terráq; Tartareiq; lacus, et pontus et æther,
Orate assidue, precibusq; exposcite iustis
Ipsa auia, ipsa parens, uos fas tentare precando,
Et natum exorare, et amico flectere nutu.
At tu Sancte puer, per quem stat pondere Tellus
Nisa suo, per quem certo labentia cursu
Sidera diuerso variant mortalia motu
Nubila qui pellis, qui cælo fulmina torques,
Quę mater, matrísq; parens, humiliq; precamur,
Carmine nos admitte, et firmo fœdere sanci.
Hæc ille, et largo fletu simul ora rigabat,
Poplitibus terrę inflexis, supplexq; madentes
Intendens oculos, ad quas sacrauerat aras.
Vix bene finierat, subito cum læuus ad auras
Cum tonitru fulgor, supera demissus ab arce
Dat signum, admissasq; preces certo omine firmat.

C. Siluani Germanici In diuam Annam ad Corycium Hymnus, Ode dicolos tetrastrophos.

Diua quam summus Genitor Deorum,
Ille qui vastum fabricauit orbem:

Dicit exultans auiam, tuóq;
Nomine gestit;
En tuo coniux roseis quadrigis
Alma Tithoni, reserat dicatam
Numini lucem, et Boreas fugauit
Nubila cœlo
Hunc diem Ciues celebrant superni,
Hunc diem læti venerantur omnes,
Et tibi plaudunt, tibi totus vni
Militat æther.
Vnus in terris Corytus, paratu
Te colit miro, tibi quas locauit
Sedulus sanctas statuas, et aras
Fronde coronat.
Vrit et largus varios odores
In tuas laudes, Arabumq; guttæ
Dulcius fumant, crepitatq; in igne
Spica cilissa;
Hunc virum docti sacra turba vates
Ad tuas vná comitantur aras,
Illius rarum, et uario decorant
Carmine munus.

Concinunt hymnos alij disertos
Et tuum cœli super astra nomen
Efferunt, cuncti veniam precantur
Ad tua sacra

O parens magnę veneranda matris,
Quę patris summi peperit pudore
Integro natum, reserans olympi
Limina partu

Siue librantem retines trisulcum,
Maximi dextram precibus Nepotis
Fulmen, et nobis sceleris piandi
Tempora poscis,

Seu mones natam, pariter precetur
Filium, parcat miseris caducis,
Differat pœnas meritas malorum, et
Temperet iram

Præbeas aures faciles pöetis,
Præbeas aures Coryto benignas,
Præbeas votis, precibusq; pondus
Quisq; quod optat

Si tuas tota effigies adorans
Mente, iam dudum tenui Camœna

Extuli, quantum licuit tenello
Carminis vsu.
Nunc iter tento nimium pusillis
Viribus, nunc mens meditatur ire
Per tuas laudes, Auia ò Tonantis
Dirige gressus,
Tanta dum conor procul omnis esto
Cura, quę mentes hominum fatigas,
Integri ut sensus famulentur, et mens
Seruiat vni
Non ego in laudes auię profani
Barbyton sumpsi Iouis, aut Dearum,
Stulta quas tantis coluit vetustas
Mersa tenebris,
Illa queis tandem meritis honores
Nescio diuum meruit verendos,
Forsitan pulchrum ꝙ amarit Attin
Perdito amore,
Seu ꝙ accepti pueri quotannis
In suis sacris voluit referri
Planctibus nomen, genitrix priorum
Casta deorum

Hinc vehi certum meruit quadriga,
Quam genus crudum traheret leonum,
Atq; ab excisis pariter sacratos
Sumere honores.
Anna nec mi nunc canitur perenna,
Alta quam proles coluit quirini,
Numini et pulchro, vetulę locauit
Signa nefandę
Seu fuit Didus soror illa, fratris
Quæ ferum diri fugiens furorem,
Venit in campos latios, toroq;
Iuncta Numici est
Siue quę plebis patribus rebellis
Sustulit victas inopes, famemq;,
Mane fumantem Cererem ministrans,
Orta bouillis.
Turba diuarum valeat pudenda.
Tu, diem cuius veneramur omnes
Numen, huc adsis melius, poliq;
Certa propago.
Cuius in vita nihil est profani,
Nil nisi sanctum, poterit perenne,

Nulla syncęram memorare vitam
Copia fandi
Quid prius dicam dubito, vel unde
Ordiar laudes, nec adhuc tetendi
Vela, iam nostram timeo carinam
Mergier undis.
Et licet nondum subyt beatum
Pondus, et iam nunc titubat pusillum
Robur, in primo nimium pauescit
Limine Musa,
Altius laudum pelagus tuarum
Nauigent vastum celebres pöetę,
Est satis nostrę dare vela Cymbę
Littora praeter
Summa te virtus, probitasq; diuum
Addidit magno numero, tenorq;
Iustior vitę, sacra mens, et aequi
Conscia semper
Deferunt palmam tibi turba matrum,
Fama quas miri memorat pudoris,
Queq; seruarunt sine labe iuncti
Iura cubilis

Inserax prolis fueras tot annos,
Vt Dei ueri senio grauata
Ederes matrem, et meliore foetu
Fertilis esses
Quo Palestinę stupuere matres.
& poli nobis aditus reclusus,
Horridi terra tremuit reposta
Regia ditis
Nec tuum blandis agitauit auri
Pectus excelsum stimulis cupido.
Templa ditasti, miserisq; egenis
Auxiliata es,
Iure te summę moderator aulę,
Quę sui nati pareret parentem
Legit, ut verster regeret perenne
Sanguis Olympum
Te per antiquę tenebrę fugatę
Mentium, per te periere inanes
Numinum coetus, et adempta mundo
Reddita lux est;
Iure mortales tibi tot saccella.
Dedicant, per te patrię supernę

Spes data, et tandem gemini parentis
Noxa redempta est.

Io. Baptistę Almadiani Arę Corycianę Apotheosis.

Magnę Puer, nam te primordia nostra vocabunt
Principium sine fine manens, nunc numine dextro
Huc ades omnipotens, totiq; salutifer orbi,
Cui pater æquales rerum concessit habenas,
Ingenitus, qui te genuit, compar tibi, et idem
Virgineo matris reserasti viscera partu,
Matre prior genitus, æuoq; vetustior omni
& tu diua parens, cœli Regina, supremo
Cœlicolum dignata choro, tu fœmina princeps
Ante alias dilecta Deo, virguncula cœli
Conscia, et ad magni thalamum selecta Tonantis;
Tu niueas formosa rosas, et candida virgo
Lilia, tu vultu Solem, tu sidera vincis.
Tertia quę rugas, frontem quoq; prodis anilem,
Anna nepote Deo felix, tibi magna supernę
Gratia diuinę sobolis, nascentis origo es
Mortalis quondam, superis nunc addita diuis,

Et tibi turicremas proni libamus ad aras,
Tres igitur mirę species, Tria numina diuum,
Marmore quę pario superum spiratis honorem,
Phidiaca cęlata manu, viuentia vobis
Lumina, viuentes artus, et plurimus omni
Parte decor, tum blanditias miramur, et oris
Lętitiam, et dulces pueri ridentis ocellos.
Has tibi Corycius statuas, regnator olympi
Erigit, et celebrem supplex tibi dedicat aram,
Cui pietas innata viget, diuinus et almę
Relligionis amor, musarumq; inclytus ardor.
Corycius cuius decus immortale manebit,
Aeternum cui nomen erit, cui fama perennis,
Innumeris, quos Roma tulit cantata poetis.
Da pater his meritis, suplex te Roma precatur
Innocuam vitę seriem, et sine labe senectam,
Letitiamq; animi, nulliq; obnoxia culpę
Pectora, et insontis longissima gaudia vitę,
Quod satis est, satis esse putet, nec torqueat illum
Futilis ambitio, nec gloria pectus inanis
Molliat, atq; animum populari errore fatiget.
Nil metuat, cupiatq; nihil, miretur et idem

Ipse nihil, solo cœli contentus amore,
Sordida terrenæ fugiat contagia fæcis.
Post ubi tranquillos exacti temporis annos
Egerit, et longo fuerit satiatus ab æuo
Abiectis procul exuuijs, et labe uetusta,
Lætus in æther ias purgato pectore sedes
Euolet, insontes animas, cuneosq; piorum
Inter, et æternum diuina luce fruatur.

Iani Vitalis Panohrmitani, pro Alberto Pio
Carporum pirncipe ægrotante ad Christum
Votum Exoratum.

Rex auctor superum omnipotens, sub imagine cuius
Corycius pater effigiem sacrauit, et aris
Aris æternis sacros induxit honores,
Si te supplicibus pariter clamoribus omnes
Oramus veniam, si tu sator omnium, et altor
Immensus rex terrarum, rex ætheris, vnde
Terna è perfecto procedunt numina sensu,
Nam pater es, natusq; simul, et Spiritus, et tu
Mirum, incorruptæ penetrasti virginis aluum,
Factus homo pro vita hominum, durosq; labores,

Atq; famem, atq; sitim, passusq; incommoda mille,
Læto succubuisti, humani muneris ergó.
Quo uicto penetrasti immania regna Barathri,
Exultans prostrato hoste, et prestantibus ausis.
En pius infestis Albertus languida ducit
Febribus, et longo membra exagitata dolore.
(Qua sanas quodcunq; tuum est) pater adde medelam,
Astrorum iubar, et tantas compone procellas.
Heu feruor, rapidusq; calor depascitur artus,
Languentes artus, requies quę certa laborum?
Quis modus ęrumnis? fauces en siccat anhelas
Tristis amaror. agens infractas pectore voces
Diuino, infractas voces, quibus ille per alta
Ætheris immensi spatia, atq; palatia cœli,
Supremosq; axes, et nullo sidere fulgens
Crystalli cœlum, sublimi fronte vagari
Assuetus, uitę gaudebat comminus ora,
Murmura nunc solum, nunc et suspiria dura,
Pro dulci eloquio, pro cultu, atq; arte loquendi,
Continuo audimus, uiuat commune bonorum
Præsidium, commune bonum, non limina pandat
Nunc tristis libitina, suo iam parcat honori

M ors violenta, iuuat seu causas nosse latentes,
S eu quis de superis alat hæc mortalia intus .
S piritus, unde iubar Solis, Q uibus aurea Phœbe
F ucatur radijs, vnde et primordia rerum,
A ntipodasq; imos, atq; ęthiopes extremos,
N ubesq; pluuiasq;, et agentes nubila ventos,
Q uis canet hæc? at si supera stirps stirpe crearis,
V irgineoq; impressa sinu sine semine fecit
M agnum incrementum, si post lachrymabile mundi
S upplicium, cum flamma igens complexa profundum
S æuiet in populos, montesq;, et lustra ferarum,
C um absorbet terras, et corruet inferior nox,
Q uæsitor terras vises, atq; aspra recumbent
S ęcla hominum, cum Luna habitus induta micantes,
S tabit, et ipse noua fixus pater auricomus Sol
L uce coruscabit, vacuę telluris in ęquor
I nsultans adolescet, et omnipatentia sumet
L umina, ter maior facie, ter lumine noto
S plendidior, nubesq; cadent sub imagine cœli,
V elantes radios, uelantesq; æthera magnum
C onuenient terris loca subdita, claustra Aquilonis
C laudentur, tenebras, densamq; trahentia noctem,

F œtus aquis auster saxosa per antra volabit ,
H orrebitq́;,fremetq́;,et vincla tenacia mordens
I n tonitrum soluet sese ,da nobile corpus
P osse frui felici animo, dispelle dolorem
P alloremq̀;,sitimq́;,orciq; vrgentia tela .
H oc sibi diffidens rerum,tibi supplicat omnis
I talia,heu quanto confusa cruore ,tibi alma
P ax,etenim illinc arma parat Germania,et inde
H ispanus fidens animi,vagus.hinc fera bello
G allia,campanos armato milite campos
A Elutùm complere parat,iam suscitat arma
H orrida,ad imperium conspirans sanguine auitum,
A t contra Libię gentes,audaxq́; Canopus ,
V iribus in nostros dira,atq; immania voluunt
S upplicia infensi, ceu cum violenta luporum
I ncautos armenta greges(sine luce)colonis
I nter se cæsis,uel contendentibus vrgent ,
D ilaniantq́; vorantq́;,aut tetro sanguine lambunt
P urpureas animas,semesaq́; corporalinquunt ,
A h miserarum ouium per ouilia strata cruenta .
A nceps tandem aliquo cessabit cardine rerum
R es Itala in peius ruere ,in peiusq́; referri ,

Externis agitata furoribus? is grauis iras
Immodicas, magni pacabit Cæsaris, is te
Galle viris, armisq; potens, te maxime Ibere
Molliet, et tranquilla, animos ad bella paratos
Pace ligabit, et ignotos infrena per agros
Bella frement, furor ater aget per colla cathenas
Stridentes, turpiq; infectus sanguine barbam
Dentibus infrendens, fœdatus puluere crines,
In sua vulnificum conuertet terga flagellum.
Ergo vnquam aspiciam pacata per oppida pacem?
Pacem exoptatam, ceu quando ingentis Iuli
Is (memini) Martis monitis precibusq; furorem
Compressit, Venetum quando ille exterruit hostem
& validos latio confregit milite Belgas,
Felsineasq; acies, et qua arduus Apenninus
Ostentans Atacis ripas, et pinguia culta,
Carnorum nubes vltra, ventosq; sub auras
Ætheris enormis surgit, cœloq; minatur
Culmine, sic igitur tam magnæ pondera molis
Inconsulta ruent, hoc uno sospite viuent
Libertas animi, pax intemerata bonumq;
Atq; Pium, atq; Amor, et virtus exosa profanos.

EE

Sic tibi (quod nostro sit tempore) fundat honores
Indus odoriferos, sic gens Gangetica, et Afri
Et quacunque vagus se porrigit Hellespontus.
Denique terrarum molem gens quæque, marisque
Accolit, unum omnis te sanctum numen adoret,
Teque colat. det thura tibi, non tabe madentes
Tabe infelici, mactatarumque ferarum
Visceribus fœdas aras, et turpibus extis
Assuescat divos insana ad sacra vocare
Obscenos, uerum in flumen fontemque salubrem
Immersetur, ut expurget quodcunque piandum est,
Teque admiretur, teque in tua regna reuisat
Supremi egregium, scandens spatia ardua Olympi.

C. Siluani Germanici votum pro Alberto Pio
Carporum Principe, Ode dicolos Tetrastrophos.

Vos tres ó Superi maxima numina
Queis raras statuas marmore candido
Atque Aram Corytus dedit
Miris laudibus inclytam
Illius precibus vos dare conuenit
Aures non rigidas, is rogat ut sua

Pondus vota ferant suum,
Si vos, si coluit pie
Idem omnes petimus, quod Corytus rogat,
Vates qui canimus carmine imagines
Vestras laudibus his nouis
Notas gentibus omnibus,
Vnum omnes petimus, uos superos decet
Si uos hæc pietas tanta mouet, virum
Nobis annuere omnibus
Si vos si colimus pie.
Languet, heu nimium, gloria principum
Lux nostri pariter maxima seculi,
Heros flebilis admodum
Albertus grauibus malis,
Heu vesana suam incendia, nobile
Exercent rabiem per iecur, horridam
Et somnum prohibent procul,
Infesta o nimium nimis.
Heu quantum miseret visere languidum
Vt fundit medio pectore spiritum
Et si edit gemitus malis
Tantis, fortior impares.

Ipsa os frigida uis concutit eloquens,
& linguam cruciat pessima siccitas
Unde instar niuis effluit
Sermo melle suauior
Quot dotes celebres opprimit effera
Morborum feritas, nec medicorum ope
Quicquam diminui potest
Irridens data Pharmaca,
At nos condicio vitrea commouet
Humani generis, sat mage fidimus
Vobis maxima numina,
Orantes precibus locum.
Nobis incolumem reddite Principem,
& seruate decus nobile temporis
Nostri, hoc hoc precibus pijs
Uatum, et Corycij, date.
Si in istis darier tale placet nihil
Quicquam, ergo Italię Marte diu impio
Vexatę superet, modum
Quo det consilio malis,
Hoc uos ó Superi vatibus omnibus,
Hoc ipsi Coryto hoc Hesperię date

Magnę, longius ut queant
Vestro deposito frui.

Eiusdem. C. Sil. Germanici
Eucharisticon incolumitatis Alberti Pij.
Ode Dicolos.

Quod Corytus, vatum quod turba diserta petebat,
Ipsa quoq; Italia,
Concessum est, omnes tandem sua vota sequantur,
Estis io Superi,
Albertus vestro morbos superauit acerbos
Auxilio Superi.
Iam melius sperate viri finemq; malorum
Concipito Italia,
Lętamur nostrasq; preces, et vota tulisse
Pondus vbiq; suum,
Humanę cum non sit opis persoluere grates
Cœlicolę meritas.
Pendeat hoc saltem venerardas carmen ad aras,
Ut meritum referat.
Principe seruato hoc, debet dijs. Itala tellus
Corytus, atq; Helicon.

Eiusdem. C. S. Ger. ad Diuam Annam Corycij Votum Ode dicolos Tetrastrophos.

Quem uocent diuum ueniam precando
Non satis constat populis, malorum
Mole vexatis, nimioq; belli
Turbine septis

Sola tu, nostris vitijs iniquum,
Lenies magnum precibus nepotem,
Faxis et pœna leuiore nostra
Crimina plectat.

Sit sat admissi sceleris piatum,
Eripe aduersis populos procellis
Usq; iactatos, procul ista rerum
Nubila pelle.

Te per immensum petimus nepotem
(Nam potes) ferri procul absit vsus,
Plus sat, humano madacere lati
Sanguine Campi.

Ausonis finem videat malorum
Ora, Mauortis furię cruentę
Nobilem tandem lacerare cessent

Undiq; terram.

Paxq; succedat rediuiua bellis,
Palladis crines redimita fronde,
Deniq; et fuluo redeat mettallo
Concolor æuum.

Artifex curui gladios aratri
Dedicet Rostro, Galeasq; inanes.
Terra pacatis Cererem ministret
Uberiorem.

Quæq; desperent miseræ parentes
Liberos, lectum sterilem querentes
Reddæ fœcundas, sua vota spectent
Pignora lætæ.

Æquitas totum vigeat per orbem,
Deserat cæcas studium nefandi
Ambitus mentes, percatq; auari
Cura peculi.

Cum modus vitæ fuerit caducæ,
Posse da cœli penetrare ad arcem,
Tecum et æternam sine fine cunctis
Viuere vitam.

E iusdem. C. Sil. Germanici in statuas
Corycianas Silua.

Quid veterum statuas adeo laudamus, obesas
Articulos carie? quid imago reperta ruinis,
Parte domus celebri, thalamisq; nitentibus auro
Ponitur? et tali careant quid honore labores
Nostrorum artificum? causas inquiro latentes,
Hic ne datur senio, rebusq;, uirisq; vetustis
Tantus honor? tandem rediuiua ne marmora certum
Numen habent? tantum ne iuuat iacuisse tot Annis
In tenebris? statuas ne virum, pariterq; Deorum
Ipse suas sequitur genius? prisci ne magistri
Doctius è niueo finxerunt marmore formas?
Nil maius video, quamuis meliora putamus
Iudicio vnanimi, quicquid descendit ab æuo
Maiorum, ingluuiemq; dierum nescit acerbam.
Nam si cuncta probe excuties, æquamus auorum
Ingeniumq;, artemq; simul, documenta videre
Qui cupit, ad Coryti sacram se conferat aram,
Illic inueniet priscis quę apponere possit
Ingenijs, cernet spirantia signa deorum,
Molliter eximio nostri mentita labore

Sanſouij, Phidiæq; parem nunc viuere dicet,
Quo plus ſpectat opus, maior ſpectare libido
Naſcitur, et nullo ſatiantur lumina fine,
Tantus ineſt ſtatuis decor, et reuerentia ſacris,
Quamuis certa fides oculis, licet ipſe ſuperſtes
Viuat adhuc celebris ſculptor, tamen omnia ſumma
Credere diſſuadent, animo potuiſſe laborem
Sic ominis, ſuperum magnos effingere vultus.
Credo equidem dextram diuos tribuiſſe ſupremam
Huic operi; neq; enim fugiunt pia facta, ſed adſunt
Auxiliumq; ferunt, Coryti aut pietatis amore
Illecti, cœlum docti rexere magiſtri.
Linquamus ſtatuas, numeroſq; legamus utrinq;
Cingentes aram. Quiſnam Deus impulit omnes
Decertare modis ampla in pręconia vates?
Aſt illud nobis longe mirabile viſum,
Quod nullus valeat ſatius cecinisse pöeta
Hoc opus, et dictis ſemper maiora ſuperſint
Laudibus, et nullo decreſcat gloria fine.
Sic pelago ventos reſerato carcere poſtquam
Impulit Hippotades, paulatim attollere fluctus
Aſpicis æquoreos, et quanto flatibus inſtant

Acrius, impellunt hoc ipsas altius vndas.
Nullius in laudes operis Libethridos antri
Vatibus uberius fontes laxauit Apollo.
Nec studio simili quenquam cecinere Camœnę,
Qui dederit diuis statuas, aut templa dicarit
Maxima, iam nostri toto celebratur in orbe
Corycij nomen, dominę nec sufficit vrbis
Quod memorent vates, alijs mittuntur ab oris
Carmina, diuorumq; nouas figuntur ad aras.
Ast ego prętereo laudes, et clara virorum
Nomina qui non dum validis committere ventis
Paruula sufficio crescens mea lintea vates.
Quis valeat? Nam si titulos, et nomina demas
Carminibus, priscos referes scripsisse pöetas.
Nil operum tenuit celebratius alta vetustas,
Ipsa Iouis quanq; miretur Græcia formam
Elei, alta Rhodos quāuis statuisse colossum
Gaudeat inuictum vasta per sæcula mole,
Hæc quoq; quid memorem? quando si certa cupido
Quem traheret vatem, cunctas migrare per urbes,
Quę tenuere Deum statuas super æthera notas;
Nil esset penitus maius, nil clarius, istis

Quod caneret signis. Sed iam redeamus ad aras
Corycias, ubi sancta datur diuum omnipotentum
Ora videre, quibus gaudent cœlestia regna.
Non vastum spectamus opus, nec tempore multo
Exhaustum, statuq; mentes terrore tuentum
Concutiunt tacito, maiestas tanta deorum
Ora decet, mortali pollice ducta negaret
Posteritas, nisi docta manus celebrata fuisset
Praxitelis nostri, multorum carmine vatum.
O fœlix Coryti, nullum moriture per æuum
Est tua grata Deis pietas, tu maxima tanto
Numina dignus eras hoc qui sequereris honore
Consilio vir macte tuo, non subruet ista
Ulla dies æui mentis monumenta beatę.
Cætera casus habet, te post tua funera certum
Nominis æterni decus immortale sequetur.
Sed nunc tantarum referam primordia rerum.
Cum diuersus amor mortalia corda fatigat,
Hic sibi conspicuas ex marmore construit ædes,
Alter amat culti fœcunda noualia ruris,
Veliuoloq; mari merces committit, et auget.
Hæc tacito secum ridet dum pectore Ianus,

N il proprium magis esse ratus mortalibus ægris,
Q uam coluisse deos, cœloq; aduertere mentes,
A stitit ante virum veniens è sedibus altis
R elligio, niueisq; induta coloribus artus,
D iuinos stola longa pedes ambibat, honestum
S implicitas vultum mixto terrore decebat,
I n nodumq; sacros cogebat vitta capillos.
A tq; ait, en propera superis prestare quod olim
C oncœpisti animo, sanum nec causa moretur
C onsilium, dubijs nec te venientibus horis,
N ec tua fata dabis, dubium si crastina vobis
F ulserit in roseis rediens aurora quadrigis.
& te nulla mouet uenturę gloria famę.
D a superis quas nunc video sub pectore factas
I ane tuo statuas, dixit, subitoq; reliquit
L umina Corycij, et pectus concussit amore
D iuino, iam nulla quies, iam corda fatigat
C ura beata viri, conceptum nocte dieq;
V rget opus. Hinc est q̄ vix cœpisse putaram
A rtificem, cum staret opus, nil ocius vnquam
P rodijt in lucem, post tergum saxa retorta
P romptius in formas hominum conuersa fuisse

H aud credam, neq; vipereis ex dentibus ortam
V idit Agenorides segetem stupefactus ahenam,
N ec statuas solum posuit tria numina vobis
Corycij pietas, æternam erexit et aram,
A ssiduos arę pariterq; indixit honores.
N on velut excoluit vesana mente vetustas
R idendos figmenta deos, quorum ara calebat
I nteritu pecudum, et viridi inuitabat achanto
N umina quę non sunt, positas descendere ad aras.
N ec iuuat, ut quondam magno coluere paratu
N umen inane Iouis, lustro redeunte citato,
C um multo iuuenes conspersi puluere corpus,
M aximo olympiacam peterent sudore coronam.
H ic neq; placatur taurorum sanguine uerus
I lle Deum genitor, terræq;, poliq; repertor,
Q ui genus humanum crudeli morte redemit,
A ddictum stygijs genitoris crimine primi
S upplicijs, nobisq; viam patefecit olympo.
Q uem non eliciunt superis à sedibus vlla
C æde sacerdotes, meliori cultus honore,
I nnocuisq; sacris, cœlo demigrat ab alto,
N obis certa fides colitur, ritusq; sacrorum

I nteger est, certusq; Deus, quem protulit orbi
V irginitatis honor, regum de sanguine creta
V irgo decus cœli, palmosę gloria Idumes,
N ulli tacta viro, illius mox numine viso
V irginei tumuere sinus, quantumq; pudicis
V isceribus numen cepisset nescia, natum
I ngentem peperit virgo stupefacta. Nepote
Q uo felix Anna es, felix hominum genus, ille
I nuenit quodcunq; patet, cui machina mundi
S eruit, et ipse polus, tellus, mare, tartara, pontus,
C orycius dedit his statuas dijs, atq; locauit
I n templo Augustine tuo, quod sumit honorem
I nde suum, ueluti Phœbe de lumine Phœbi,
C ui rarum visto tantum iam creuit in orbem
I nde decus laudis, nomenq; perenne manebit.

ANNALES DIES

Faby Vigilis Spoletini

ANNALES

Annales Italum silete Auorum,
In queis, nil nisi scabrum, ineleganśq; est,
Nil, tetrum nisi, et insolens, quod olim
Prolatum ex Aboriginum tabellis,
Euandri, atq; Numę iuuet parentem
Edunt sæcula nostra amæniores,
In queis, nil nisi lene, et expolitum est,
Nil, salsum nisi, et elegans, quod omni
Possit tempore labra perfruentum
Mellito ambrosio rigare succo
Hos proferre Corycius quotannis
Ex vsu solet, utiles, venustos,
Vitę accommoda multa continentes,
Ad quos turba coït peritiorum, et
Notum iniussa locum libens frequentat

Vidi ego, atq; Italum reuolui auorum
Annales (ueniam dabit uetustas)
Conferri nequeunt Corycianis.
Ii putrem mihi nauseam mouebant,
His sumptis (mora nulla) orexis ardet.
Sunto ergo procul, et simul facessant,
Ærugo, et Caries vetustiorum.
Cedat ruga fluens olentis Enni,
Furi tędia pessima Antiatis,
Heminę, Antipatri, Macri, atq; Fanni.
Nos recentia amamus, et quotannis
Accitu refici precamur horno.
Nec siquid blateratur, Accianis,
Pomponi'ue situ obrutis, et Osti,
Iam pili facimus, uidere chartis.
Sunt annalibus in Corycianis
Iucunda omnia, non sales diserti
Desunt, non grauitas ubi addecet, nec
Rerum copia nobilis, paratos
Musarum Charitum'q; ab arte, Certum est.
Es felix igitur Coryci, et ista
Pridem laude beatus, unus es cui

Fenestellaq́ꝫ, nobilisq́ꝫ Piso, et
Cedat Claudius, Hi tibi abnuenti
Transcribi proprios auent honores.
Quare ò contiguos referte fastos,
Et senis Pyly redite in annos,
Culti, delicijs meris referti,
Et leporibus, ac disertiorum
Cœtus pascite lautiore cultu.
Sic victura diutius perennet
Vobis gloria, et omne eat per æuum,
O, quodcunqꝫ nouissimi, atqꝫ prisci,
Est annalium vbiqꝫ amæniorum,
Annales lepidi, et perelegantes.

Eiusdem

STEMMA

Dy, Magni, Indigetes, Lares, Penates,
(Quo vos nomine, qua nota explicabo?)
Qui extorres agitis, superba circùm
Tarpeij iuga montis, et negatę
Olim, terga crepidinis fouetis,
Eiecti ab Ioue, Termino, et Iuuenta.
Equa oblata beatior per æuum

Spectatu facies, amœniorq́ue est?
Ecqua est visa celebrior diu lux,
Ex quo mœnia cinxit hæc Quirinus,
Atque urbs imperio potita rerum est,
Ad sacrum Decimi Thronum Leonis?
Num spectata Siphacis, aut Iugurthę,
Insignis'ue Caractaci, atque Persę,
Vincla, tam eximium diem dederunt,
Quám dat Corycio educatus antro
Vir, cui sola viros iugare cura est,
Toto quos scit in orbe lectiores?
O Traiane, quot vestiam fuerunt
Princeps optime, quale habes Theatrum.
Quanto fœnore nunc forum frequentas
Disiectum, statuasq́ue dissipatas
Qua pensas ope, dum vigens, rigenti
Pro saxo, ac uegetum decus, reponis.
Vix priscos equidem rear, superbis
Quorum stemmata sunt dicata signis,
(Dictis inuidia absit) aut Myrone,
Aut Charete, Scopa'ue, digniores,
Quàm sunt hi, quibus esse non potest par

S temma vllum, neq laudis id quod usq est.
A missum Leo si reposcis orbem,
C ætu hoc vtere, iam tibi Niphaten,
I am Tigrin dabit, et iugo ab Promethei
R eges nexilibus trahet cathenis.
T e septem venerabitur fluentis
D emisso capite inter arua, Nilus.
H æc si turba, meticuloso auorum
S æclo, munia uel grauis Senatus,
V el sæui agmina Martis explicaret,
H aud ceruicibus, impotente regno,
I nsultaret Arabs, Scythes'ue nostris,
N ec Byzantia culta quæreremus.
S eruiret Tanais, furensq Ganges,
I gnotum Arsacidę iugum subirent,
A tq in ius dominę vrbis, et Quiritum,
M igraret Nasamòn, vaferq Maurus.
Ne dum, ut barbarico patrata fastu
T ot ludibria, seculum hoc videret.
A T A T, Belle, Tenelle, Mollicelle,
Pusille Hendecasyllabe, vnde uis hæc?
V nde ausus? canere arma concupiscis,

Atq; hortos tragico quatis boatu?
Ne saeui, patrium tuere limen
Demens, neu vetitos capesse calles.
Non tantum tribuit parens Phalaecus.
Legauit tenueis tibi ille agellos,
Atq; inter biferi roseta Pesti,
Cultasq;, Alcinoiq;, Adonidisq;,
Versare digitulas, rogauit.
Munita omnia, et alta praecaueres.
Quare horrentibus euocate ab armis,
Refer te ad Calices Corycianos,
Spumanteis calices Corycianos,
In queis nil inamabile, horridumue est,
Sed sales placidi, et meri lepores.
Ii quàm vulnera te magis iuuabunt.
Apta est haud humeris tuis Minerua,
Nec Bellona, Sarissiferue Mauors,
Sed Pomonaq;, virq; versipellis,
Cum Flora, et rigido deo Orneate
Haec plus te mediocritas beabit,
Quam Cyri solium, aut Tiara Croesi.

EIVSDEM.

In festis Annalibus

PAROENIVM

Elegia Hecatonstichos, Callimachio Alternatim
Et communi pent.

ARGVMENTVM.

Corycium ea ratione dici, ꝙ alat bonos. Nam
Corycus, Vas Panarium est.

Ut qui crudelis præreptus fraude nouercę,
Fudit in acteis viscera littoribus.
Et qui maternę pollutus crimine cædis,
Immanes adijt, Dira agitante, Scythas.
Quiq; alas summo labyrinthi uertice mouit,
Quiq; patrem furtis rettulit Autolycus
Haud indigna tulere, neq; áuia nomina fatis,
Sed vitę atq; necis vaticinata genus,
Sic tu, conspicuę decus immortale Mineruę,
Clarum ex murifico nomen habes Coryco.
Te duce, festiuo coit huc Academia plausu,
Excit vbi ad lætas dapsilis Anna dapes.
Tu facis, ut redeant æui ornamenta prioris,
Pyrenesq; sacri labra rigent latices.

Nec minus, ut Bromy suauissimus ille, priorq;
  Nectare, per vatum commeet ora liquor.
Sunt quibus Aonidum placeant Permessides vndę,
  Spumosi nobis flumina Bassarëi.
& Naxi mihi fons augustior Hippocrene est,
  Vnde vaporantis funditur aura meri.
Sed nec Castalia est potior Lyncestide Lympha,
  Aut Andri riuo, pocula Thespiadum.
Nam quę, per Diuos precor, est amentia, Bacchi
  Præmia, non stupidis antetulisse vadis?
Vnda ijs, mi spumet plenis vindemia labris,
  Dira sitis, soli est debita Clitorio.
Temeto illectos Senonas, reor, omine fausto
  Hesperię lætis applicuisse iugis.
Quodq; eódem tulit, ab gelidi genus axe Trionis,
  Ora, velut sicco tabida Solstitio.
Digna quidem merces, Pro qua Mezentius acer,
  In Latium, & profugos verterit arma Phrygas.
Quáq;, Catus, tenebris, Neptunigenam Polyphemon
  Lumine confossum, merserit Aeolides.
Spectes si ex adytis ligyrei oracula vatis,
  Inuenies, hausto sancta fuisse mero.

Nec Clario dignum, aut Cirrhæa nobile Lauro,
Quicquam erit, absq; sacri munere Nyctely.
Illius ingenium condit fauor, illius actu
Arduus excitur Spiritus arce Iouis.
Testis erit, quicunq; adijt penetralia vatum,
Ennius exemplo, ac Tëius Anacreòn.
Nimirum Phœbo ac Bromio, parnassia rupes
Par patet, et gemino est nomine, Numen idem.
Ergo tibi, qui hos cogis, et annua sacra reducis,
Tamq; hilari accersis agmina symposio,
Quid meritum factis æquumq; precemur? Ego istud
Expediam, plaudet cætera turba manu.
Dij, non Nelidę (quid enim vulgata lacessam
Vota?) neq; attritę secula Demophiles.
Sed quot, postq̃ vndis perituro Nannacus orbi
Extimuit, lapsos fata tulere dies.
Et quot, vbi affuso mersus contabuit imbri,
Liquit, ad hoc æui, Tempora Deucalion.
Tot tibi dent, Floremq; nouent vergentibus annis,
Quàm viridis Nysę est flos, Pataræq; Deis.
Sed quoniam nihil est mortalibus immortale,
Et sortita ortum quælibet, intereunt,

HH

Cum postrema habiles artus dissoluerit hora,
Ne putrem in cariem, ne tibi corpus eat.
Sed fias superum dono Trinacria tellus,
Atq; hirto diues vellere Sardinia.
Ex hac, vt uestes, et Edulia grata, Poëtis,
Illinc, ut Cereris horrea plena feras.
Vilia sed quia sunt, nisi condiat ista Thyonèus,
Corsica contiguo ab æquore sis Ligurum.
Crebra illic grauibus tumeant vineta racemis,
Lætáq; ad innumeros præla parata lacus.
Non germen, non herba agros, cultum'ue nouale
Occupet, E' stratis sint sata pampineis.
In vites Nomius Taxos commutet amaras,
Vite serat, felix Euius, omne solum.
Et sine fine fluat Lenæi gurgitis vnda,
Circumpòsta illi qualia sunt maria.
Sic prisca anguipedum cedet tibi gloria fratrum,
Centimanus Briarèus, centimanusq; Gyges.
Cyrno leua grauis, caua, Sandaliotide, dextra,
A' celso incumbet vertice Sicania.
Grandior effigies, grandi ab Dinocrate, Regi
Quàm Pellæo, Hominis corpore mensus Athos.

Quod si tanta times ne te ambeat Amphitrite,
Neu pulsere feris pectora vorticibus.
Ah potius pereant Neptunia regna, et in imo
Lora regat Tethys puluerulenta vado.
Nulla uehat pelagus commercia, siccus ad Indos
Emptor eat, pede, equo, non trabe niliaca.
Mars abigat fœtas telis ad littora classes,
Piratę in sicca destituantur aqua,
Quam te intemperies inimicę verberet vndę,
Aut etiam Cœlo perpluat Hydrochöus.
Sed faustum, sed transcendens in sidera nomen,
Inclytus, á sera posteritate feras.
Canteturq; tuę specimen virtutis, ut olim
Aegidę magni, et Amphitryoniadę.
Grynęa q pro glande, et Libethride lympha,
Successit per te, Liber et alma Ceres.
Ieiuno quod Piery pro pectore Mystę,
Clamosi instaurant Orgia Thyrsigeri.
Nec iam, terribili fato, uelut ante, necesse est,
Obscęna vates vsq; perire fame.

Eiusdem Fabij Vigilis, In conuiuium celebre Corycianum, sub Hadr. Pont.

Quali mensa calet strue, Cum digressus olympo,
Fertur ad exustos Iuppiter Aethiopas.
Qualia credibile est, Euantum arsisse Culullis
Vina, Redit victo quando Oriente Deus.
Quámque hilari resonant plausu, Penëia Tempe,
Cum ver Dauliadis Guttura soluit Auis.
Talia habent Coryci Conuiuia, vescitur Illic
Quę superum in Terris Ius habet, Alma cohors
Dij faxint, stabili fato (Qui secla reuexit
Aurea) sint sacro crebra sub Hadriano.

Siluius Laurelius.

Traiano hæc quondam, nunc Annę sacra parenti,
Cæsaris hinc nomen, numen at inde Deę est,
Quam bene utrunque, putes vix hæc potuisse sacrari
Vel meliore viro, uel meliore Dea.

Idem,

Cœlum suspiciens, bearis Anna.
Terram despiciens, bearis alto
Traiani foro, et es beatus usque,
Terras si Coryti uides, si et astra.

Silvius Laurelius.

De Corycio

Dum mare, dum Terras circumuolat omnipotens
Vt noscat benefacta, et malefacta hominum. (Rex
Hospitio Patris est Coryti cum Matre, Auiaq;,
Exceptus, Tantum est esse bonum, atq; Pium.

De conuentu

Traiani hæc fora sunt, sunt Horti Coryciani,
Sunt lecti Proceres; omnia summa puta.
Sic cultus Redeat prior his, Hortis viror insit
Perpetuus, sint cari Hadriano Proceres.
Sic liceat nobis, longum his, Corytoq;, foroq;
Posse frui, ó precor hoc audiat Anna parens.

Hieronymi Vidę Carmen,

GENIVS FALCONIS VILLAE

HVC Hospes veniens diuersis partibus orbis
Tam subitum miratur opus, congestaq; saxa,
Rupibus excisas attolli ad sidera moles,
Artificumq; manus doctas, variumq; laborem.
Et merito. quis enim cernens positusq; locorum,

Siluarumq; comas uirides, largasq; perennis
Fontis opes, cęlumq; habili regione benignum,
Non credat his sæpe Deos, Regemq; Deorum
Sidereas mutare domos, cęli aurea templa?
Fortunata loci sedes, tua gloria semper
Viuet, et æternum laudabunt sæcula nomen.
Egregij proceres, te te undique sæpe frequentem,
Et tua purpurei dignantur limina Reges.
Fortunata bonis multis, sedesq; beata.
Non tamen hoc unquam mihi eris felicior uno,
Quod tua castalidum pater, hortatorq; sororum,
Corycius, nuper dignatus uisere tecta est,
Nam quis te, atq; tuę egregios uirtutis honores
Fortunate senex speret se æquare canendo?
Vos circumfusi mecum, vos carmina montes
Iungite, vos nymphę tiberinides addite mentem.
Hic siquidem uestro puer olim illectus amore,
Cum vix prima genas vestiret flore iuuenta,
E gelidi licet et Rheni nutritus ad undas,
Italiam petijt, neq; enim Germania (quamuis
Bellipotens, et opum longe ditissima) tale
Ingenium capiebat, at hoc tibi maxima iam tum

Roma decus, Phœbusq́ꝫ pater, Muséq́ꝫ sacrarant.
Scilicet, ut foret is, longo post tempore vatum
Presidium, cuius certatim ad sidera laudes
Aeternum canerent, toto et fulgeret in orbe
Corycij lux insignis, uelut auricomus Sol
Nigrantes inter nebulas, atqꝫ aera densum.
Nam quis Iustitię cultor magis, atqꝫ seuerus
Interpres iuris liquidi, fautorq́ꝫ clientum?
Illius haud frustra matres, inopesq́ꝫ puellę
Auxilium implorant, puerique parentibus orbi.
Omnibus hic responsa canit, ceu Pythia quondam
Fatidico vates Bacchi stimulata furore.
Limineqꝫ illius nemo inconsultus abiuit.
Ille etiam diuum effigies pietate sacrauit
Insigni, victumq́ꝫ sacris dedit vsqꝫ ministris,
Vasáqꝫ, vestesq́ꝫ, æternos quoqꝫ lampadis ignes.
Quid referam ut prisca obseruet monumenta quiri=
Signaqꝫ? et albenti ductos de marmore vultus, (tum,
& nobis veterum effigies det cernere auorum?
Non ille aut fastu, aut aura tumefactus inani
Pontificum (quamuis iam nunc sub quinqꝫ libellis
Supplicibus præsit) summos affectat honores,

Purpurei superans animo decora alta galeri,
Verum inter Musas et dulces lętus amicos
Otia agit, siquando uacat, legesq; quiescunt.
Traianiq; foro, et Tarpeię proximus arci,
Excipit et uates, et egregios heroas,
Quos mensis epulisq; omnes dignatur opimis,
Auricomas inter citros, quas ordine seuit
Ipse labore suo, putealiq; irrigat unda,
Pręcipue cum Sol referens Annalia uertit,
Et feruet rediens insano Iulius æstu.
Oceani at potius fluctus, et sidera cęli
Enumerare queam, quando intempesta tacet nox,
Tangere q̃ laudum fastigia summa tuarum.
Tu tamen, ó quanuis mensis assuetus opimis
Pontificum, contemnere opes, et uiuere paruo
Aude hospes, rebusq; ueni non asper egenis.
Ipse etiam siquidem domitor lernæq; Erymanthiq;
Hospitis Alcides dignatus rura Molorchi.

C. Siluanus Germanicus in annales Corycianos.

Anni curriculo perenniore.
Annuę iam redijt dies dicatus,
Quo phœbea cohors pij pöetę
Diuersum vario calore carmen
Edunt, et populo exhibent legendum,
Qua diuę Corytus locauit aram,
Atq; arę statuas politiores
Euentu imposuit secundiore.
Sed iam rite deę sacris peractis
Traiani spacium fori petamus,
Postes, hic vbi, Corytus recludit,
Ornatos hedera sequaciore,
Et myrto Idalios olente odores,
Intertexta humilis coma genistę,
Et lauru pariter virentiore,
Inuitatq; viros disertiores
Vt sumant patulis dapes sub umbris.
Felix turba coit peritiorum,
Et docta serit allocutione
Sermones lepidos et elegantes,

Longa stant serie cibis onustæ
Mensæ, dumq; sitim aridam Lyæo,
Sed victo prius Albulæ liquore,
Compescunt, Cerere et famem coërcent,
Se non inferiora quisq; narrant.
Illinc sacra cohors chori perennis
Ad lyram numeros canit suaues,
Quos nec fulmina, nec dies futuri
Absument carie uetustiore.
Hic ultra ingenio globos Olympi
Progressus, retegit sacros libellos,
Et causas aperit, quid auctor orbis
Humana uoluit tegi figura.
Alter sidereos refert recursus,
Quo uertiginis obuiat rotatu,
Noctis Luna decus tenebricosæ,
Phœbeis radijs, ut igne semper
Fraterno niteat, quibus laboret
Defectu spacijs, quibus'ue signis
Portendat pluuiam aut serenitatem,
Aut uentos per inane sæuientes.
Hinc pensatur humi tenor iacentis,

Quantis oppida terminis recedant,
Quantus circuitus soli salique.

Naturę abdita funditus reuellunt,
De rerum ordine disserunt uicissim
Docte Iuppiter et simul diserte.

Hospes interea hinc et inde felix
Mensas Corycius frequentat omnes,
Et larga pateris manu Lyæum
Propinat, lepidos ciens cachinnos.

Sol, qui præcipites agis quadrigas
In mundi medio, impetusque cœli
Aduersos superas potente nisu,
Omnem et signiferum annuo meatu
Donec circuis, igneosque luci
Motu prærapido adijcis calores,
Omnes inde fiunt dies et anni,
Et rerum pariter perennis ordo,
Dic siquando parem uirum coronam
Vidisti, aut epulas celebriores.

Hic consessus habet deos sodales
Quod nunc credere forsitan recusas.
Cum primum attigeris laris calentis

Extremum spacium, tui Leonis
Ac confinia virginis subibis,
Primo a limine nulla te reuersum
Astræa excipiet, comes futura
Per metas propriæ domus, quousque
Libre possideas bilancis oras,
Claram lampada temperans, daturus
Aequas noctibus et diebus horas,
Ne longo inuideat sopor labori.
Sedem deseruit poli nitentem,
Conuentusque hominum frequentat vltro,
Et domos habitat Corycianas.
Causam posthabiti poli requiris?
Abstruso vt chalybem attrahit vigore
Magnes, sic studium genusque vitæ
Omnes principis æmulantur alti.
Diuino Hadrianus fauore Sextus
Terrarum imperij regens habenas,
Fuluo secula transfigurat auro.
Mira mole deis struuntur ædes,
Quas centum et totidem ferent columnæ.
Nec sat esse putat nouare templa

Sumptu regifico et labore grandi,
Sincerum reuocat deorum honorem.

Legum nulla potest seueritatem
Arca vincere, nec fauor genusue
Iura flectere, sed pari statera
Pendet iustitię fides vtrinqꝫ.

Tempus postulat in suas rotunda
Laudes ora virum, o meę Camoenę
Turbę cedite flagito eloquenti
De magnis satius nihil referre,
Quàm vel pauca loqui, vel indiserte.

Virtute Hadrianus vices Tonantis
Vt sola meruit subire summi,
Sic iustum iubet excoli piumqꝫ,
Sic nil non tribuit viris probatis.

Vnus e numero mihi frequenti,
Qui vestigia principis sequuntur,
Inuitus licet audiet citandus.

Huc o huc pater elegantiarum
Coryti propius gradus referto,
Diuis cum nequeas bonis sacella,
Das tamen statuas manu politas

Laudati artificis, quibus refertur
Infans omnipotens redemptor orbis,
Castę et uirgineus pudor parentis,
Atq; Annę effigies senis uerenda.
Aram, macte animo, insuper locasti,
Et dotem pariter sacris dedisti.
Sis felix Coryti, ac uelut cateruam
Et doctam colis et uenustiorem,
Vt diuis statuas locas et aras,
Sic faxint superi, ut queas sacella,
Et centum statuas locare, et aras,
Ac mensis adhibere sæpe uates.
Si te diua mouet Coryciana,
Si uatum pietas peritiorum,
Da nostris precibus locum precamur,
Conserua Hadrianum efferos parantem
Turcas eruere, et tuo nepoti
Sacros reddere gestientem honores.
Ac tu Phœbe decus perenne mundi,
Lucem hanc perpetua serenitate
Aeternum reuehes, precatur omnis
Cohors rara uirum uenustiorum.

Conde pestiferi mali sagittas,
Et caram moneas simul sororem,
Neruos vt validi remittat arcus,
Quo praesens valeat chorus quotannis,
Statis rite deę sacris peractis,
Solennes Coryti dapes adire,
Et magnum Hadrianum referre cantu.

FABII VIGILIS POTATIO

Elegia alia Hecatonstichos.

Quos Mihi Hyperboreis Memoras de montibus hostes,
Et quos ab scythica rupe minare feros,
Quique Rhodon, quique Illyricis noua dempserit oris
Oppida, Damnato Barbarus Ense, Tumor?
Nos Phoebi Pubes sumus, Intonsique Thyonei,
Nos Thyrsi fragiles, Aeraq; Rauca iuuant.
Esto procul Metus omnis, Et excidat iste, Getarum,
Ad Tanaim, Et patrium Thermodoonta furor.
Quę Rursum De Solisuga Canis Acta Trione,
Quosue Lycaonio Ab Axe Timere Iubes?

Quæq; fero Anguipedum Ritu, In Cœli aurea tem=
Impia nescio quis Conciat Arma Luther: (pla,
Nos festa apposita Traducimus Orgia Mensa,
Indicáque Ignigenę Pergimus Orsa Dei.
Iam Pallor'que, Pauor'que, et quę vorat ossa Facessat
Cura, Cadet Domito Bellicus Hoste timor.
Ista Pater Statuat Clemens, Cui Cymba tuenda est
Sacra, Procellosis eruta Cymba vadis.
Illi Oriens procumbet, Et Arctos, et Extima, Nilus
Qua rigat, & Libyci qua Ruit Vnda sali.
Fer Puer Albani tria Cymbia, Terna ter adde.
Hæc Charis, Hæc Musa est. Adde Iouem. Adde La=
Nos Diuos Diuasq; bibemus, quique Typhöei (res.
Ad fremitum, Pharijs Delituere Feris,
Quique Amnes, Quique Arua colunt, Quot Pulcher adoras
Mænale, Quot Lucis Clare Erymanthe tuis.
Heroas, Dryadas'que, Et Capripedes Satyriscos.
Nullum immune haustus sub Ioue Numen erit.
Nec tenet, Vt subitis populentur Thracibus Hunni,
Incumbat ve Henetis qua face Tvrca, Metus.
Dexter Ades Lenaee, Et inferat Asper Anhelis
Omnia Sauromatis Agmina Amaxobius.

Tecum Nostrę Agitent Acies. Victoria Tecum
  Certa est. Tu Domiti Sceptra Orientis habes.
Nec Minor Arctois dominare in gentibus, Omnis
  Te Regio, Genus omne, Axis vterq; tremit.
Precipitem cœlo Rhœton, Tua mersit in Orcum
  Dextera, Tartarei leniit Ora Canis.
Asper Echionides Te, Bistoniusq; Lycurgus
  Sensit, Et Æquoreis Nauita Pandus Aquis.
Marte ferox, Thiasis cessit Gangentica Tellus,
  Impulit Obseptos Aere, Corymbus Equos.
Nulla auidas tulit vrbs Tigres, nulla oppida lynces,
  Inuasit trepidi Pardalis ora Gregis.
Tibia plus, Crotalumq;, Et iuncto Cymbala cornu,
  Quàm lituiq;, Tubæq;, Horridaq; Arma valent.
Plus Ederae, Plus serta, Et odoris Pampinus vuis,
  Quàm Clypei, Galeæq;, Hastáq;, fortis habent.
Omnia sunt (qua ferre) Tuis Inuicte Trophæis
  Fœta, Pererrato cum prior Orbe redis.
Tu Pacis Belliq; potens, Auctorque Triumphi es,
  Nobile te haud sine Mens, Nec Manus audet opus
Certe Ithacus, quo non factis Audacior alter,
  Sine animi spectes munia, siue Manus,

Aetnæum Cyclopa Tuis Compescuit armis,
Quem nullo impulerant Tela trisulca metu.
Ausáque Cœlestes excire in Prælia Diuos,
Corruerunt Forti Pectora Cissybio.
Certe Alter, Patuere simul cui Pontus et Aether,
Atque Imi, Tenebris Regia Mersa Iouis,
Monstrorum Domitor Tirynthius, Hausit Iacchi
Potu vno, quantum Naxius Annus habet.
Herois sic cuncta Animis superata, Nec Vllus,
Robora Vir, Nullę sustinuere Ferę.
Quin te Idem Tartesse Adiens, qua Deciduus Sol
Serus Anhelantes sub vada Pellit Equos,
Geryonis Spoliaret vt Arua tricorporis, Et Mox
Carperet, Hesperidum Ditia poma Iugis,
Poculo yt scopulos per, et Aequora, non Rate. Ve
Hesperon, In Calice est ex Oriente Deus (ctusq;
Tale horum decus armorum est, queis maximus Euan
Sub Iuga grata, Hominum compulit omne genus.
Ferre igitur Spolia huc famuli cessatis opima?
Nec sinitis Prædae nos quoque parte frui?
Quos acri comites Bromio, atque ea signa secutos,
Inter et Euanteis Thyadas egit Amor.

Nec dirimet nisi Mors á Numine, cuius ope, ingens
Tantum diuini nectaris Orbis habet.
Deuoti Capite, Addicti'que, Aduersa Negantes
Sicca, Bonæ, et Cereris, festa colenda Deæ.
Obsequium, Meritós que' illi instauramus honores,
Et q̃ sæpe litet, sedula cura sacri est.
Quis vero huic animam dubitet dare, qui vada lethes
Admonitu doceat non trepidanda suo?
Nam cum possessos se vis penetrauit in Artus,
Et penitus fixo Numine corda tument,
Telchinum specie, et Corybantum, membra labant,
Defectis toto corpore, Dulce Mori est. (Et
Eia Agite, Ingenteis Psycteras sistite Nysei
Mille, Piget Phialis communisse merum.
Nec sit, queis Glycere Cyathis, queis Læda bibatur
Cura, Abstemius est, cui numerare vacat.
Hic breuior Scyphus est, hic manca cantharus aure.
Friuola sunt. Ferte Heùs, Dolia, Ferte cados.
Ardenti donec tumeant Omenta Falerno,
Plúsque, Alui renuat carpere Tenta Cutis.
Certet Mi Promachus, Palma fraudabitur aurea.
Et qui cedat item, Congius, Alter erit.

KK y

Sumite, quod licet hic Socij, dum vita superstes.
Post obitum, Stygis est Ore trahenda Palus.

C. Siluanus Germanicus Iano Corycio. S.

ARSILLVS egregius vir, libellum ad me detulit, quem de pöetis vrbanis conscripsit, eum tibi mitto, non solum vt legas, verum vt associes quoq; libellis tuis, vnà orbem terrarum vt péragrent, postq̃ tandem extra sinum, parto deliberaris frui honore. Non poteris profecto sine magna ingratitudinis nota id negare officij, me poscente, viris ijs, qui in te Statuasq; tuas officiosissimi fuere. Sed certum est inuidulos aliquot exclamaturos, quid tam sedulo Siluanus laborat istæc edi? scilicet q̃ ipse quoq; est insertus coronę tantorum virorum. At ego istius modi blaterones périnde habeo, ac Romani Brutios, dummodo sciant laudem hanc, somnos mihi breuiores facturam. Tu vero mi Coryci plusq̃ decuit inanes illorum, immo vero inermes stimulos metuens, hactenus rarijs. cohibuisti gloriam. Caue igitur animo decedas, confige cornicum oculos, vtere laude tua viuens, si sapies, quę

cæteris post fata longe venire soleat. naucifacito quicquid est omnino inuidentium, quando citius inuidere quis poterit, quàm imitari. VALE.

Ianus Corycius Lucumburgen. C. Siluano. S.

MVLTAM Siluane tibi debeo gratiam, quod mihi nostri Arsilli de vrbanis pöetis legendum libellum indulseris, Longe iucundiorem profecto, et venustiorem, ijs libellis, qui mihi, quotidie inter manus versantur, & lites præferunt, atque contentiones, Ac licet assueto, Nauseam et bilem commouent. Ingentem itaque ex eo voluptatem cepi, nec mittere mihi carius potuisses quippiam. Arsillo vero etiam atque etiam debeo, qui tantos illos viros, quorum opera pené spiro et vigeo, quorum ope nomen obtineo, atque vmbris subtrahor, vno libello nobili complexus est, verissimas vniuscuiusque laudes attingens, et quodammodo collocatos in Musarum concilio, posteritati plané intuendos exhibet. Cum tamen efflagitationibus, ne dicam conuicijs. virorum probatissimorum vrgear, carmina in nostras

editã statuas publicare, typisq; cudenda tradere(non tam q̄ obtrectatores inuidosq; extimescam, quibus parum certè negotij nobiscum est, q̄ q̄ mihi, iudicioq; meo non satis fido, & consulendas mihi aures arbitror disertiorum) Minime obsequendum credidi, et vt ab editione abhorreo, ita quoad fieri possit abstinere decreui, Non maligno ædepol animo, neq; vt immortaleis laude homines fraudem, aut præconio illo excludam, atq; interuertam, quod tot fessi vigilijs commeruerunt(Nempe ea iactura mihi cum ijs est communis) Sed ne videar forte ita glorię appetens esse, vt quid deceat, quid dedeceat, non prius dispiciam. Hac ratione libellus summę apud me æstimationis et gratię, Cæteris quidem iungetur, verum in Scrinij latebra aliq̄diu dormiet, & hoc elegantię præmium apud me feret. Scio summi Oratoris esse sententiam, Nullius Agricolę stirpem tam diuturnam, q̄ boni pöetę versum, conseri posse. Verum ego non tanti duco Glorię illecebras, vt decóri rationem et temporis posthabendam existimem, Cui Sapientem seruire in primis decet. VALE.

FRANCISCI ARSILLI SENOGALLIEN.
de Pöetis Urbanis, Ad Paulum Iouium LIBELLVS.

Tempora Apollineę præsentia frondis honorem,
Illius an laudem sæcula prisca ferant,
Paule diu mecum, demorsis vnguibus, æqua
Sub trutina examen, iudiciumq; traho.
Felices Musę, felix quas protulit ætas,
Cum foret Augusto Principe Roma potens,
Mæcenas vatum ingenti mercede solebat
Elicere ingenia, Pieriamq; manum.
Testis erit nobis numerosus Horatius, et qui
Iam cecinit Phrygio prælia gesta duci.
& Naso, atq; alij, vastum quos fama per orbem
Nunc celebrat, multo numine plena cohors.
Adde q; ijs aures solitus pręstare benignas
Cæsar erat, surdis tempora nostra canunt.
Ad laudem rude pectus erat, cui calcar inerti
Non possent tanti principis ora dare.
Talia dum tacitus dubia sub mente reuoluo,

Temporibus priscis cedere nostra reor.
Sed quoties æuum hoc, perauaráque temporis huius
Sæcula, quę Musis occuluere fores,
Obruta et vt iaceat cœno Parnassia Laurus,
Nostra ego nil illis esse minora puto,
Nunc miseri tantum vates virtutis amore,
Non precio inducti, plectra sonora mouent.
Quos si pastor agens, ad pinguia culta Minervę
Duceret, et rapidos pelleret inde lupos,
Pascua mordaci rictu qui cuncta vagantes,
Phœbei laniant vellera culta gregis,
Qualia nectarei caperes modulamina cantus,
Forsan et antiquis inuidiosa viris.
Plurima nunc q̃uis vatum conatibus obstent,
Attamen ys œstrum mentis inesse vides.
Quo furor ille animis cœlo delapsus inhæret,
Et proprię immemores condicionis agit.
Hinc tua nescio quid pectus perstringit, et vrget,
Vt superet Iouię gloria gentis auos.
Hinc fera das chartis pressus pede bella soluto,
Dum reseras nostri temporis historiam.
Ac mea nescio quid molli dicat otia Phœbo,

. M eq; etiam inuitum munera ad ista rapit.
H inc fouet alma sinu sacros tot R oma pöetas,
F ama quibus cineres contigit ante suos.
Ætas nulla tuum minuet Sadolete decorem,
G loria nec longo tempore victa cadet.
L aocoontei narras dum marmoris artes,
C oncidat vt natis vinctus ab angue pater.
C urtius vtq; etiam patriæ succensus amore,
& specie et forti conspiciendus equo,
F eruida dum virtus foret in iuuenilibus annis,
P ræcipitem sese tristia in antra dedit.
Bembus, et hoc mirum est, V enetis nutritus in vndis,
E thrusco hunc tantum quis putet ore loqui?
N ec minus est elegis latio sermone disertus.
H oc Pana ostendit dum Galatea fugit.
H ic canit heroas, atq; illos versibus æquat,
& superat cantu tempora prisca nouo.
I n breue siue opus est spacium deflectere carmen,
C urriculo effrenis colla retorquet equi.
Ii simul idalios Damaseni é gramine ruris
. V nanimi flores sæpe tulere sinu. (dam,
Horum opera, ad fontis dum Musæ A ganippidos vn=

LL

Phœbei euitant torrida plaustra iugi.
V t socijs vacuas oblectet carmine mentes,
A d Citharę pulsum Calliopea refert.
V nisonáque illi reponsant voce sorores,
& plaudunt numeris turba canora deę.
E st sacer à docta celebratus carmine Vida,
V ida Cremonensis candida Musa soli.
P anthoiden Samij corpus si credere fas est
I ntrasse, et clypei pondera nosse sui.
A ltiloqui Genium vatem hunc adamasse Maronis
Q uis neget? ut Iuli grandia gesta canat.
G randia gesta canat, canat ut confectus ab annis,
A usonij molem sustinet imperij.
S perulus est elegis cultus dum cantat amores.
A rduus, heroum dum fera bella canit.
N ec minor in lyricis, cum barbitos æmula vati
Æ olio, molles concinit icta modos.
N ota erit hesperijs, atque Indis nota puella,
F elsineus multa quam colit arte Pius.
I dem priscorum reserans ęnigmata vatum,
C onspicuo reddit lucidiora die.
E st Casa molliculi vates Noua carminis auctor,

Cuius amat placidos blanda camœna sales.
Huic decor et cultus astant, veneresq́;, ſociq́;.
Hunc fouet in tenero Gratia trina ſinu.
Galle tuę paſſim reſonant per compita laudes,
Scena graues numeros te recitante probat.
Viuet in æternum facundi Muſa Camilli,
Quem peperit genitrix Porcia, ſtirpis honor.
Certat Romano tua pagina culta Tibullo,
Laurea nunc culti carminis ambigua eſt.
Non'ne reus Muſis fierem, ſi noſtra Catani
& magni Auguſti laudibus ora vacent?
Nanq; ſimul penitus ſcrutantur numina Cirrhę,
Argiuasq́; docent verba latina deas.
Eſt vaſer, et facilis peracuto dente renidens
Lælius, auſtero toxica corda gerens.
Huic quamuis libeat verbis petulantibus vti,
Eſt tamen ingenio mitis, et arte potens.
Quiq; ſupercilij rigidi Lunenſis, ab annis
Aſſuetus teneris ſcindere cuncta Tomos.
Inde ſibi metuens, vigili ſic cuncta lucerna
Luſtrat, vt á nullis vnguibus ictus eat.
Pindarus auritas ſiluas teſtudine mulcet,

Dulcisonaq; trahit concaua saxa fide.
At modo quis Thamyrę citharam non noscit, amatq;?
Aurea cui nitido pectore vena fluit.
Fluctibus immerget sese ante Lycaonis Arctos
Aequoreis, Phœbi currus ad ima ruet,
Quàm tua Fauste cadat nitidi candoris auena,
Cui leuat Ismeni fluminis vnda sitim.
Castionum annumerem, quos inter? Martis acerbi,
Num Phœbi, an Veneris te rear esse decus?
Miles in arma ferox, et amata in virgine mitis,
Hinc molles elegos, hinc fera bella cane.
Et tu nomen habes ab nectare mollis Hymetti
Melline, Aonidum Culmen, et vrbis Amor.
Pene mihi exciderant animo, tua carmina Blossi,
Cui noua Acidalię vincula nectit amor.
Vtq; cupidineos confundens puluere currus,
Semper anhelantes verbere tundis equos.
At modo ne tantum priscorum insultet honori
Inter doctiloquos Lesbia sola viros,
Inclyta Pisco, et præstanti sanguine creta,
Feminei splendor Dëianira chori.
Prompta venit nostris non dedignata choreis,

Virgineos facilis plaudere fronte pedes.
Imparibus cedit præsens cui versibus ætas,
Quamq; nouam Sappho Tibridis ora colit.
Dum grauide nubes fugient Aquilonis ab ortu,
Dum madidas referet turbidus Auster aquas,
Sidera percutiet fulgor, titulusq; Seueri,
Pandulphi pandens inclyta gesta ducis.
Suggerit assidue nomen tibi grande Casali
Melpomene, æterne posteritatis opus.
Dulcis Apollineo demulcens pectine chordas
Aonius Phileros, agmina tanta premit.
Tu quoq; seu Flacci, seu per nemora alta Properti
Incedis, tibi habes Valeriane locum.
Frondibus Aoniis te Pimpinelle decorum
Vidimus, et meritis Laurea serta comis.
Dum recinent volucres, tundent dum littora fluctus,
Implumes fœtus dum feret vnda maris,
Huic aderis semper molli Beroalde Trophæo,
Blanda venusine cui fauet aura lyre.
Est Marius versu, pergrato et scommate notus,
Cui virides colles, ruraq; amena placent.
Sæpius inde nouem vocat ad vineta Sorores,

Munifica impendens citria poma manu.
Promittitq; rosas, violas, vaccinia, et alba
Lilia, cum primo vere tepescet humus.
Iis scelus est, magnum non asseruisse Capellam,
Roris Apollinei cui rigat ora liquor.
Non te Amiterne sinam, dubias sub nocte silenti
Per tenebras, nullo lumine ferre gradum.
Nam tu Pegasidum Iuuenes deducis ad vndas,
Quos fouet ingenti Martia Roma sinu.
Lippus adest caro, natali sidere, mancus
Lumine, sed docto carmen ab ore mouens.
Delius huic lucis dedit hæc solatia adempte,
Ne misera ex omni sors sua parte foret.
Nam subito reuocat blanda in certamina diuas,
Dum mouet Ausoniam dulcius arte chelym.
Cirrheas latebras, et Amæna Marosticus antra
Visit, et huic Eratò præuia signa tulit.
Inde miser domine tactus dulcedine amandi,
Demulsit placidis ferrea corda modis.
Illum tu blandis æquas Vallate Camænis,
Ingenio, inuentu, carmine, iudicio.
Quem penès arguto scribendi epigrammata sensu

Laus fuit, et gratos tingere felle sales.
His te cui Charites adsunt, Agathine choreis,
Insere, et aurata carmina funde lyra.
Phileticum haud Lucam sileo, qui nomen ab ipsa
Luce tenens, tenebras disspulit ingenij.
Est et Flaminius nimium sibi durus, et atrox,
Cuius auena potest scribere quicquid auet.
Unica spes Genij, et languentum maxima cura
Scipio, qui Choa est clarus ab arte senex.
Hunc quamuis aruina premat, vigil intus oberrat
Spiritus, et sacro pectore multa fouet.
Noscit sic montes, siluas, maria, oppida, et amnes
Polius, ac solidis viderit illa oculis.
Te si Coloti ó Musarum candide alumne
Prætercam, vates inuidiosus ero.
Felix exactæ est sic Carteromachus artis,
Ut nihil adscribi, dimminui ne queat.
Euterpen trahit hic sociasq; é Phocidos ora,
Romuleiq; iubet littus amare soli.
Sospite Parrhasio, Romana Academia, opacis
Occultum in tenebris nil sinit esse diu.
Hunc circùm, vrbanus latrando liuor oberrat,

Et fessa externam voce reposcit opem.
Ille velut Danae turri munitus in alta,
Ridenti imbelles despicit ore minas.
Vocibus ut placidis, placido et modulamine, Siren
Fallaci nautas mersit et arte rates.
Sic modo Parthenope erudijt quem docta, Vopisci
Decipitur blandis cauta puella modis.
Idem Cardonij Magni dum fortia in armis
Gesta canit, grandi fertur in astra sono.
Cecropiæq; imos linguę, latiæq; recessus
Scrutatus, nymphis munera rara tulit.
Vt volucrum regina, super volat æthera, et alti
Immotum lumen solis in orbe tenet,
Sic illa genitus clara Mariangelus vrbe,
Alite quę à Iouia nobile nomen habet,
Felici ingenio solers speculatur in antro
Corycio, vnde refert carminis omne genus.
Quantum Ramatio tellus Fulginia, tantum
Arcade grandisono Narnia terra nitet.
Imperium prisci donec tenuere Quirites,
Dum stetit Augusto maxima Roma Duce,
Vix latię linguę Scythicas penetrauit ad oras

Nomen, et illius fama sinistra fuit.
At modo quæ latos glacialis Vistula campos
Abluit, et gelidum per mare findit iter,
Suchthenium ingenio præstanti misit ad vrbem,
Qui modo lege sui carminis vrget auos.
Explicat ardores, et Amicæ ventilat ignes,
Præbeat vt victas dura puella manus.
Alta superuolitans Vrsinus tecta Quirini,
Fertur Parrhasij Gasp ar ab axe poli,
Barbariem incultam patrijs de finibus arcet,
Ducit et Ausonias in noua templa Deas.
Æmulus huic, concors patria, iuuenilibus annis
Siluanus numeris certat, et arte pari.
Auspice Germanas hoc, iam fluxere per oras
Attica Romano conflua mella fauo.
Hunc puer Idalia doctum cum matre Cupido
Mirantur vatem, dum sua furta canit.
Præcipiti quoties œstro noua carmina dictat,
Pierio toties dignus honore frui.
Pannonia à forti celebris iam milite tantum
Extitit, at binis vatibus aucta modo est.
Nam latium Piso sitibundo ita gutture rorem

Hausit, vt Ausonijs carmine certet auis.
Nec minor est Iano, patrium qui primus ad Istrum
Duxit laurigeras ex Helicone deas.
Fuluius á septem describit montibus vrbem,
Reddit et antiquis nomina prisca locis.
Fulminea est adeo lingua Syllanus, vt illi
Aonium facili flumine murmur eat.
Flaua Tibaldeum placidis sic Flauia ocellis
Incitat, occultis præcipitátq; dolis,
Aptior vt nullus malesani pectoris ignes
Explicet, et lepida comptior arte sales.
Vrbs Pataui foret orba suo ne semper alumno,
Cuius opus tantum blanda Columba fuit,
Illius Elysijs fato reuocatus ab vmbris
Spiritus, in lucem nunc rediuiuus agit.
Pectora nam tribuit facilis Bonfilius illi,
Nec minor ingenio nec minor arte fluit.
Nec mea Calliope Paleotum fessa silebit,
Cui fons irrorat pectora Castalius.
Læta fluentisono remeabat ab æquore Cypris
Incipit, et tanto carmine conflat opus.
Quis Phædrum ignorat, Vigilisq; poemata Magni?

Maxima Romani lumina Gymnasij.
Sacceus inuicti celebrat nunc gesta Triulti,
Inuictasque Aquilas, magnanimumque senem.
Fortunate senex, quis te furor impius egit?
Cur geris in patrios arma nefanda lares?
Phœbus ad extremos, peregrinaque regna sorores
Docturus, Cirrhe quæ iuga summa colunt.
Incola barbaries fieret ne collis amati
Fœda timens, cœptum distulit auctor iter.
Atque agilem viridis Cetram de stipite lauri
Fabricat, hoc circùm cui breue carmen erat.
Miles erit Phœbi, et musarum miles, honestum
Quisquis Barbarico culmen ab hoste teget.
Turba pauet, tantæque timens discrimina molis,
Pensitat, atque humeris non leue credit onus.
Tunc subito Iuuenis cunctos promptissimus inter
Exilit, intrepida sumit et arma manu.
Tollitur applausu sociorum clamor, et illi
Ab Cetra impositum nomen inesse volunt.
Dexter in omne genus scripti Cetrarius inde est,
Nec facile agnosces aptior vnde fluat.
Infantem quæ cura regat, Quis cultus habendo

. Sit puero, et Iuueni qualia, quid ue seni.
Optimus vt queat hic ciuis sine fraude vocari,
Iureq; cui res sit publica danda viro.
Tempora qui placidę pacis sine fraude gubernet,
Nec timeat mortem cum fera bella premunt.
Fulginàs venturus adest, præceptáq; in vnum
Colligit, et culto carmine promit opus.
Ianus, et expertus Macer est depellere morbos,
Pieridum tenero cultor ab vngue Chori.
Fuluia quem fallax medicis subtraxit ab aris,
Iussit et Idaly vulnera amare Dei.
Hausisti Cruciger sacros Heliconis honores,
Hinc venit ad calamos prompta Thalia tuos
Et cantat leges, sanctiq; edicta senatus,
Ac duce te insolitas audet adire vias.
Exprimit affectus animi sic carmine veros
Posthumus, vt lector cuncta videre putet.
Cum libet, ad lacrimas ridentis lumina amicę
Flectit, et ad risum cum gemit, ora mouet.
Marce Aganippeos latices qui á fonte Caballus
. Eruit, ille tibi nomina sacra dedit.
Inde tuis Charites numeris hærere videntur,

Numen et Idalium, Pegasidumque chori.
At modo Bombasi, quo non vaga fama refulget?
Cui reserant Musę Phocidos antra, nouem.
Littoris Adriaci nuper deleta per agros,
Perque Rauennatis pinguia culta soli,
Gentis Aquitanę turmas, et gentis Iberę
Agmina, ad infernos agmina pulsa lacus,
Non sine Phœbea cecinit Palonius arte,
Vnica Romuleę Spesque, decusque Togę.
Hinc mihi sese offert Parmensi missus ab vrbe
Dardanus, Aonijs pectora lotus aquis.
Hic canit Ausonias quoties irrumpat in oras
Barbarus, et quanto fulmine bella fremant.
Idem sollicitos elegis solatur amores,
Atque gemit dominę tristior ante fores.
Qua Padus ingentes vesuli de vertice Pinus
Voluit, et occultis exerit ora vadis,
Idem contractis epigrammata condere verbis
Gaudet, et argutos promere ab ore sales.
Cui dum Cęsareas percurrit carmine laudes,
Continuit rapidas Rhenus, et Ister aquas.
Hunc merito Cęsar lauri dignatus honore est,

. H uicq; palatini militis arma dedit .
M onstra quid Hesperys portendant vrbibus, acri
I ngenio, et quicquid exta resecta notent ,
I ane Panhormeę telluris Gloria, narras .
C ui vix in vultu prima iuuenta nitet .
T uq; etiam ingenio scandis super ardua primus
S idera, olympiacas ausus adire domos .
A fflatusq; animis æternis, concinis Hymnos ,
Ætherei reserans claustra verenda Iouis .
Vergilij hic manes semper sub nocte silenti
E uocat , et Musis cogit adesse suis .
T e Maro non ausim, prisco cui Musa Maroni
Æmula, dat latio nomina nota foro ,
I mmemor obscuras interliquisse tenebras
& sinere ignauo delituisse situ .
Exuis humanos extemplo à pectore sensus ,
F atidicięq; furens induis ora Dei .
P ulcher inaurata quoties testudine Iopas
P ersonat, et placido murmure fila mouet .
H aurireśq; Helicona prius, Dircesq; fluenta ,
. D esereret cœptum quàm tuus ardor opus .
L iuiani audentis narrat fera bella Modestus ,

Quot'que hominum dederit millia multa neci.
Inter vt arma, illi mens imperterrita mansit,
Huius opus Seres, Antipodesque legent.
Ille opifex rerum, cœli qui lapsus ab arce,
Filius æterni maximus ille Iouis,
Orbe pererrato, cum quid bene gesserat olim,
Describi insolito carmine vellet opus,
Musarum infantem subtraxit ab vbere sacro,
Aonio assuetum fonte leuare sitim.
Nomen et imponens peramatę à stipite frondis,
Dixit Quernus eris, tu mea facta canes.
Inde sacro sancto celebrat sic omnia versu,
Diuinum vt cuncti numen inesse putent.
At quibus é doctis domus est ignota Coryci?
Thespiadum curę est cui bona ne pereant.
Vatibus hic sacris Mœcenas splendidus, illi
Si foret Augustus, Tempora auara nocent.
At tua, quod potis es, sunt Phœbi Tecta sacellum,
Cuique nouem Musis illa frequentat amor.
Ad vatum cœtus propera blandissime Cursi,
Ne iaceas clausas tristior ante fores.
Nam data Carceribus citius si signa Quadrigę

Contingent, frustra vocibus astra petes.
Suntque alij celebres quos ingens gloria tollit,
Et quorum passim carmina Roma legit.
Horum siquis auet cognoscere nomina, amussim,
Protinus Aureli templa superba petat.
Illic marmorea pendent suspensa columna,
Atque etiam hæc Coryci picta tabella docet.
Illos nouit Arabs, illos nouere Sabei,
Et nigri Æthiopes, aruaque adusta gelu.
His ego si potero meritum subscribere nomen,
Forsitan Arsilli fama perennis erit.
Et mea nunc totum felix Pyrmilla per orbem
Viuet, in exitium nata puella meum.
Ast ego non tantum mihi nunc temerarius augur
Polliceor, nec me tam ferus ardor agit,
Coruus ut his ausim crocitare per arua Caistri,
Cycneumque rudi frangere voce melos.

Impressum Romę apud Ludouicum Vicentinum
Et Lautitium Perusinum. Mense Iulio
MDXXIIII.

Vista

[illegible]

12

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm